

ἐπιμέλεια π. Γεώργιος Ἰ. Θεοδωρίδης

Ανθολόγιον Αγίας Γραφης

π. Γ. Θ.

<https://www.youtube.com/user/KERMENI> ή frGe

(βλέπε στις πληροφορίες: τα αρχεία μου -για δωρεάν κατέβασμα-, μπλογκ, facebook)

ΓΕΝΕΣΙΣ 1,1 Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. (ΣΤΗΝ ἀρχή ο Θεός δημιούργησε τον ουρανό και τη γη).

Septuagint GENESIS - 1

IN the beginning God made the heaven and the earth.
 2 But the earth was unsightly and unfurnished, and darkness was over the deep, and the Spirit of God moved over the water. 3 And God said, Let there be light, and there was light. 4 And God saw the light that it was good, and God divided between the light and the darkness. 5 And God called the light Day, and the darkness he called Night, and there was evening and there was morning, the first day. 6 And God said, Let there be a firmament in the midst of the water, and let it be a division between water and water, and it was so. 7 And God made the firmament, and God divided between the water which was under the firmament and the water which was above the firmament. 8 And God called the firmament Heaven, and God saw that it was good, and there was evening and there was morning, the second day. 9 And God said, Let the water which is under the heaven be collected into one place, and let the dry land appear, and it was so. And the water which was under the heaven was collected into its places, and the dry land appeared. 10 And God called the dry land Earth, and the gatherings of the waters he called Seas, and God saw that it was good.

ΕΝ ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. 2 ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο

ἐπάνω τοῦ ὕδατος. 3 καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς. 4 καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. 5 καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. 6 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος. καὶ ἐγένετο οὕτως. 7 καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος. 8 καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανόν. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν, καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. 9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· συναθρήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. 10 καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν.

11 And God said, Let the earth bring forth the herb of grass bearing seed according to its kind and according to its likeness, and the fruit-tree bearing fruit whose seed is in it, according to its kind on the earth, and it was so. 12 And the earth brought forth the herb of grass bearing seed according to its kind and according to its likeness, and the fruit tree bearing fruit whose seed is in it, according to its kind on the earth, and God saw that it was good. 13 And there was evening and there was morning, the third day. 14 And God said, Let there be lights in the firmament of the

heaven to give light upon the earth, to divide between day and night, and let them be for signs and for seasons and for days and for years. 15 And let them be for light in the firmament of the heaven, so as to shine upon the earth, and it was so. 16 And God made the two great lights, the greater light for regulating the day and the lesser light for regulating the night, the stars also. 17 And God placed them in the firmament of the heaven, so as to shine upon the earth, 18 and to regulate day and night, and to divide between the light and the darkness. And God saw that it was good. 19 And there was evening and there was morning, the fourth day. 20 And God said, Let the waters bring forth reptiles having life, and winged creatures flying above the earth in the firmament of heaven, and it was so.

11 καὶ εἶπεν ὁ Θεός· βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως. 12 καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. 13 καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη. 14 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς φαῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτός· καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιροὺς καὶ εἰς ἡμέρας καὶ εἰς ἑνιαυτούς· 15 καὶ ἔστωσαν εἰς φαῦσιν ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ,

ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως. 16 καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσων εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός, καὶ τοὺς ἀστέρας. 17 καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς 18 καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός καὶ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. 19 καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τετάρτη. 20 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἔρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐγένετο οὕτως.

21 And God made great whales, and every living reptile, which the waters brought forth according to their kinds, and every creature that flies with wings according to its kind, and God saw that they were good. 22 And God blessed them saying, Increase and multiply and fill the waters in the seas, and let the creatures that fly be multiplied on the earth. 23 And there was evening and there was morning, the fifth day. 24 And God said, Let the earth bring forth the living creature according to its kind, quadrupeds and reptiles and wild beasts of the earth according to their kind, and it was so. 25 And God made the wild beasts of the earth according to their kind, and cattle according to their kind, and all the reptiles of the earth according to their kind, and God saw that they were good. 26 And God said, Let us make man according to our image and likeness, and let them have dominion over the fish of the sea, and over the flying creatures of heaven, and over the cattle and all

the earth, and over all the reptiles that creep on the earth. 27 And God made man, according to the image of God he made him, male and female he made them. 28 And God blessed them, saying, Increase and multiply, and fill the earth and subdue it, and have dominion over the fish of the seas and flying creatures of heaven, and all the cattle and all the earth, and all the reptiles that creep on the earth. 29 And God said, Behold I have given to you every seed-bearing herb sowing seed which is upon all the earth, and every tree which has in itself the fruit of seed that is sown, to you it shall be for food. 30 And to all the wild beasts of the earth, and to all the flying creatures of heaven, and to every reptile creeping on the earth, which has in itself the breath of life, even every green plant for food; and it was so. 31 And God saw all the things that he had made, and, behold, they were very good. And there was evening and there was morning, the sixth day.

21 καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζώων ἑρπετῶν, ἃ ἐξήγαγε τὰ ὕδατα κατὰ γένη αὐτῶν, καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλὰ. 22 καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ Θεός, λέγων· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς. 23 καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα πέμπτη. 24 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος, τετράποδα καὶ ἑρπετὰ καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος. καὶ ἐγένετο οὕτως. 25 καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος, καὶ τὰ κτήνη κατὰ γένος αὐτῶν καὶ πάντα τὰ

ἐρπετὰ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλὰ. 26 καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν, καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. 27 καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. 28 καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Θεός, λέγων· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. 29 καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόριμον σπεῖρον σπέρμα, ὃ ἐστὶν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς, καὶ πᾶν ξύλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν· 30 καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ παντὶ ἐρπετῷ ἔρποντι ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζωῆς, καὶ πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρῶσιν. καὶ ἐγένετο οὕτως. 31 καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε, καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα ἕκτη.

2. **A**ND the heavens and the earth were finished, and the whole world of them. 2 And God finished on the sixth day his works which he made, and he ceased on the seventh day from all his works which he made. 3 And God blessed the seventh day and sanctified it, because in it he ceased from all his works which God began to do. 4 This [is] the book of the generation of

heaven and earth, when they were made, in the day in which the Lord God made the heaven and the earth, 5 and every herb of the field before it was on the earth, and all the grass of the field before it sprang up, for God had not rained on the earth, and there was not a man to cultivate it. 6 But there rose a fountain out of the earth, and watered the whole face of the earth. 7 And God formed the man [of] dust of the earth, and breathed upon his face the breath of life, and the man became a living soul. 8 And God planted a garden eastward in Edem, and placed there the man whom he had formed. 9 And God made to spring up also out of the earth every tree beautiful to the eye and good for food, and the tree of life in the midst of the garden, and the tree of learning the knowledge of good and evil. 10 And a river proceeds out of Edem to water the garden, thence it divides itself into four heads.

ΚΑΙ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν. 2 καὶ συνετέλεσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε, καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε. 3 καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν· ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἤρξατο ὁ Θεὸς ποιῆσαι. 4 Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὅτε ἐγένετο· ἡ ἡμέρα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν 5 καὶ πᾶν χλωρὸν ἀγροῦ πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντα χόρτον ἀγροῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι· οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι αὐτήν· 6 πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. 7 καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κοῦν ἀπὸ

τῆς γῆς, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν. 8 Καὶ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς παράδεισον ἐν Ἑδὲμ κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε. 9 καὶ ἐξανέτειλεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὠραῖον εἰς ὄρασιν καὶ καλὸν εἰς βρώσιν καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ. 10 ποταμὸς δὲ ἐκπορεύεται ἐξ Ἑδὲμ ποτίζειν τὸν παράδεισον· ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς.

11 The name of the one, Phisom, this it is which encircles the whole land of Evilat, where there is gold. 12 And the gold of that land is good, there also is carbuncle and emerald. 13 And the name of the second river is Geon, this it is which encircles the whole land of Ethiopia. 14 And the third river is Tigris, this is that which flows forth over against the Assyrians. And the fourth river is Euphrates. 15 And the Lord God took the man whom he had formed, and placed him in the garden of Delight, to cultivate and keep it. 16 And the Lord God gave a charge to Adam, saying, Of every tree which is in the garden thou mayest freely eat, 17 but of the tree of the knowledge of good and evil-- of it ye shall not eat, but in whatsoever day ye eat of it, ye shall surely die. 18 And the Lord God said, [It is] not good that the man should be alone, let us make for him a help suitable to him. 19 And God formed yet farther out of the earth all the wild beasts of the field, and all the birds of the sky, and he brought them to Adam, to see what he would call them, and whatever Adam called any living creature, that was the name of it. 20 And Adam gave

names to all the cattle and to all the birds of the sky, and to all the wild beasts of the field, but for Adam there was not found a help like to himself. 21 And God brought a trance upon Adam, and he slept, and he took one of his ribs, and filled up the flesh instead thereof. 22 And God formed the rib which he took from Adam into a woman, and brought her to Adam. 23 And Adam said, This now is bone of my bones, and flesh of my flesh; she shall be called woman, because she was taken out of her husband. 24 Therefore shall a man leave his father and his mother and shall cleave to his wife, and they two shall be one flesh. 25 And the two were naked, both Adam and his wife, and were not ashamed.

11 ὄνομα τῷ ἐνὶ Φισῶν· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Εὐιλάτ, ἐκεῖ οὐ ἔστι τὸ χρυσίον· 12 τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης καλόν· καὶ ἐκεῖ ἔστιν ὁ ἄνθραξ καὶ ὁ λίθος ὁ πράσινος. 13 καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ Γεῶν· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίας. 14 καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος Τίγρις· οὗτος ὁ προπορευόμενος κατέναντι Ἀσσυρίων. ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος Εὐφράτης. 15 Καὶ ἔλαβε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν. 16 καὶ ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ λέγων· ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φαγῇ, 17 ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ· ἢ δ' ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. 18 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός· οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν. 19 καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ

ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν ᾿Αδὰμ, ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά. καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἐκάλεσεν αὐτὸ ᾿Αδὰμ ψυχὴν ζῶσαν, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ. 20 καὶ ἐκάλεσεν ᾿Αδὰμ ὀνόματα πᾶσι τοῖς κτήνεσι καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ· τῷ δὲ ᾿Αδὰμ οὐκ εὗρέθη βοηθὸς ὅμοιος αὐτῷ. 21 καὶ ἐπέβαλεν ὁ Θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν ᾿Αδὰμ, καὶ ὑπνωσε· καὶ ἔλαβε μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ καὶ ἀνεπλήρωσε σὰρκα ἀντ' αὐτῆς. 22 καὶ ὠκοδόμησεν ὁ Θεὸς τὴν πλευράν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ ᾿Αδὰμ, εἰς γυναῖκα καὶ ἤγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν ᾿Αδὰμ. 23 καὶ εἶπεν ᾿Αδὰμ· τοῦτο νῦν ὅστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη· 24 ἔνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σὰρκα μίαν. 25 καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοί, ὃ τε ᾿Αδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦσχύνοντο.

AND the heavens and the earth were finished, and the whole world of them. 2 And God finished on the sixth day his works which he made, and he ceased on the seventh day from all his works which he made. 3 And God blessed the seventh day and sanctified it, because in it he ceased from all his works which God began to do. 4 This [is] the book of the generation of heaven and earth, when they were made, in the day in which the Lord God made the heaven and the earth, 5 and every herb of the field before it was on the earth, and all the grass of the field before it sprang up, for God had not rained on the earth, and there was not a

man to cultivate it. 6 But there rose a fountain out of the earth, and watered the whole face of the earth. 7 And God formed the man [of] dust of the earth, and breathed upon his face the breath of life, and the man became a living soul. 8 And God planted a garden eastward in Edem, and placed there the man whom he had formed. 9 And God made to spring up also out of the earth every tree beautiful to the eye and good for food, and the tree of life in the midst of the garden, and the tree of learning the knowledge of good and evil. 10 And a river proceeds out of Edem to water the garden, thence it divides itself into four heads.

ΚΑΙ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν. 2 καὶ συνετέλεσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε, καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε. 3 καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν· ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἤρξατο ὁ Θεὸς ποιῆσαι. 4 Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὅτε ἐγένετο· ἡ ἡμέρα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν 5 καὶ πᾶν χλωρὸν ἀγροῦ πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντα χόρτον ἀγροῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι· οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι αὐτήν· 6 πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. 7 καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κοῦν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν. 8 Καὶ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς παράδεισον ἐν Ἑδέμ κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε. 9 καὶ ἐξανέτειλεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν

ξύλον ὡραῖον εἰς ὄρασιν καὶ καλὸν εἰς βρώσιν καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ. 10 ποταμὸς δὲ ἐκπορεύεται ἐξ Ἑδέμ ποτίζειν τὸν παράδεισον· ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς.

3. **N**OW the serpent was the most crafty of all the brutes on the earth, which the Lord God made, and the serpent said to the woman, Wherefore has God said, Eat not of every tree of the garden? 2 And the woman said to the serpent, We may eat of the fruit of the trees of the garden, 3 but of the fruit of the tree which is in the midst of the garden, God said, Ye shall not eat of it, neither shall ye touch it, lest ye die.

Ο δὲ ὄφεις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός. καὶ εἶπεν ὁ ὄφεις τῇ γυναικί· τί ὅτι εἶπεν ὁ Θεός, οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ παραδείσου; 2 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει· ἀπὸ καρποῦ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου φαγούμεθα, 3 ἀπὸ δὲ τοῦ καρποῦ τοῦ ξύλου, ὃ ἐστὶν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, εἶπεν ὁ Θεός, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ, οὐ δὲ μὴ ἄψησθε αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀποθάνητε. 3, 4 καὶ εἶπεν ὁ ὄφεις τῇ γυναικί· οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε· (Εἶπε δε τότε ὁ ὄφεις πρὸς τὴν γυναῖκα· “δεν θα ἀποθάνετε· κάθε ἄλλο).

ἦδει γὰρ ὁ Θεός, ὅτι ἢ ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἔσεσθε ὡς θεοί, γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν. (Σας ἀπηγόρευσεν ὁ Θεός νὰ φάγετε ἀπὸ τὸ δένδρον αὐτό, διότι ἐγνώριζεν ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ φάγετε, θὰ ἀνοιχθοῦν τὰ μάτια σας καὶ θὰ εἰσθε

και σεις σαν θεοί, όμοιοι με αυτόν, γνωρίζοντες καλόν και πονηρόν”).

καὶ εἶδεν ἡ γυνή, ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρώσιν καὶ ὅτι ἄρεστόν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν καὶ ὠραῖόν ἐστι τοῦ κατανοῆσαι, καὶ λαβοῦσα ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ ἔφαγε· καὶ ἔδωκε καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ’ αὐτῆς, καὶ ἔφαγον.(Τότε ἡ Εὐὰ παρετήρησε προσεκτικότερα το ἀπηγορευμένον δένδρον, εἶδε τον καρπὸν του ωραῖον εἰς την ὄψιν και εσκέφθη ὅτι ευχάριστον θα ἦτο να δοκιμάση αὐτόν. Και λοιπὸν ἔλαβεν ἀπὸ τον καρπὸν του δένδρου αὐτοῦ, ἔφαγεν αὐτή, και ἔδωσε και στον ἄνδρα της, και ἔτσι ἔφαγον και οι δύο).

3, 15 καὶ ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτός σου τηρήσει κεφαλὴν, καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν.(και θα στήσω ἔχθρα ανάμεσα σε σένα και στη γυναίκα, κι ανάμεσα στο σπέρμα σου και στο σπέρμα της· Εκεινος θα σου συντρίψει το κεφάλι, κι εσύ θα του πληγώσεις τη φτέρνα).

3, 16 καὶ τῇ γυναικὶ εἶπε· πληθύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου καὶ τὸν στεναγμόν σου· ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου, καὶ αὐτός σου κυριεύσει. (Και στη γυναίκα εἶπε: Θα υπερπληθύνω τις λύπες σου και τους πόνους της κυοφορίας σου· με λύπες θα γεννάς παιδιά· και στον ἄνδρα σου θα εἶναι ἡ ἐπιθυμία σου, κι αὐτός θα σε εξουσιάζει).

3, 19 ἐν ἰδρώτι τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου.(με τον ιδρώτα του προσώπου σου θα τρως το ψωμί σου).

5, 24 καὶ εὐηρέστησεν Ἐνὼχ τῷ Θεῷ καὶ οὐχ εὐρίσκετο, ὅτι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός. (Και ο Ενώχ ἔζησε θεάρεστα και εξαφανίστηκε, ἐπειδὴ τον παρέλαβε ο Θεός).

9, 18 Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Νῶε, οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ, Σήμ, Χάμ, Ἰάφεθ· Χάμ δὲ ἦν πατὴρ Χαναάν. 19 τρεῖς οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Νῶε· ἀπὸ τούτων διεσπάρηνσαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (Και οι γιοι τοῦ Νῶε, που βγήκαν ἀπὸ την κιβωτό, ἦσαν ο Σημ, και ο Χαμ, και ο Ιάφεθ. Και ο Χαμ ἦταν ο πατέρας τοῦ Χαναάν. Αυτοὶ οι τρεις εἶναι οι γιοι τοῦ Νῶε, και ἀπ' αὐτοὺς προηλθαν οι ἄνθρωποι ὅλης της γης).

12, 1 Καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἀβραμ· ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν, ἣν ἄν σοι δείξω· (ΚΑΙ ο Κύριος εἶπε στον Ἀβραμ: Βγες ἔξω ἀπὸ τη γη σου, και ἀπὸ τη συγγένειά σου, και ἀπὸ την οικογένεια του πατέρα σου, και πηγαινε σε μια χώρα που ἐγώ θα σου δείξω)

19,24 καὶ Κύριος ἔβρεξεν ἐπὶ Σόδομα καὶ Γόμορρα θεῖον, καὶ πῦρ παρὰ Κυρίου ἐξ οὐρανοῦ (Και ἔβρεξε ο Κύριος ἐπάνω στα Σόδομα και τα Γόμορρα θείαφι και φωτιά ἀπὸ τον Κύριο του ουρανοῦ).

28, 12 καὶ ἐνυπνιάσθη, καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἥς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς. (Και εἶδε ἓνα ὄνειρο, και να, μια σκάλα στηριγμένη στη γη, που η κορυφή της ἔφτανε στον ουρανό· και να, οι ἄγγελοι του Θεοῦ ἀνέβαιναν και κατέβαιναν ἐπάνω σ' αὐτή).

34, 26 τὸν τε Ἑμμὼρ καὶ Συχὲμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπέκτειναν ἐν στόματι μαχαίρας. καὶ ἔλαβον τὴν

Δείναν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Συχέμ καὶ ἐξήλθον... 31οὶ δὲ εἶπαν· ἀλλ' ὥσεὶ πόρνη χρήσονται τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν; (Και τον Εμώρ και τον Συχέμ, τον γιο του, φόνευσαν με μάχαιρα· και πήραν τη Δείνα από το σπίτι του Συχέμ, κα ἔφυγαν...Κι εκείνοι εἶπαν: Ἐπρεπε, λοιπόν, να μεταχειριστούν την αδελφή μας σαν πόρνη;).

49,9 σκύμνος λέοντος Ἰούδα· ἐκ βλαστοῦ, υἱέ μου, ἀνέβης· ἀναπесῶν ἐκοιμήθης ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἐγερεῖ αὐτόν; 10 οὐκ ἐκλείπει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἐὰν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν. (Σκύμνος λιονταριού εἶναι ο Ἰούδας· ἀπὸ κυνήγι ἀνέβηκες, γιε μου· καθὼς ἐγείρε, κοιμήθηκε σαν λιοντάρι, και σαν σκύμνος λιονταριού· ποιος θα τον ξυπνήσει; Δεν θα ἐκλείπει το σκήπτρο ἀπὸ τον Ιούδα οὔτε νομοθέτης ἀπὸ μέσα ἀπὸ τα πόδια του, μέχρις ὅτου ἐρθεῖ ο Σηλῷ· και σ' αὐτόν θα εἶναι ἡ υπακοή των λαῶν).

49, 17 καὶ γενηθήτω Δὰν ὅφρις ἐφ' ὁδοῦ, ἐγκαθήμενος ἐπὶ τρίβου, δάκνων πτέρναν ἵππου, καὶ πεσεῖται ὁ ἵππευς εἰς τὰ ὀπίσω,(Ο Δαν θα εἶναι φίδι ἐπάνω στον δρόμο, ἀσπίδα στο μονοπάτι, δαγκώνοντας τις φτέρνες τοῦ αλόγου, ὥστε ο καβαλάρης του θα πέφτει πρὸς τα πίσω).

διαβάζουμε: Ακόμα κι αν δεχτούμε τη βιβλική εκδοχή της δημιουργίας, είναι εξαιρετικά δύσκολο να προσδιορίσουμε την περίοδο κατά την οποία ἔζησαν ο Αδάμ και η Εύα.

Για να υπολογίσουμε πόσο γρήγορα θα μπορούσαν να οικίσουν τον κόσμο οι πρωτόπλαστοι, πρέπει να

κάνουμε μια σειρά από υποθέσεις σχετικά με τα ποσοστά γεννήσεων και θανάτων καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας του ανθρώπινου πολιτισμού. Αν δεχτούμε την ιστορική μέση τιμή πληθυσμιακής ανάπτυξης, που υπολογίζεται στο 0,5% -γύρω στο 1/3 της σημερινής τιμής- συμπεραίνουμε ότι θα έπρεπε να περάσουν περίπου 4.400 χρόνια μέχρι να φτάσουμε από τον Αδάμ και την Εύα στο σημερινό συνολικό πληθυσμό των έξι δισεκατομμυρίων ατόμων. Παράλληλα, μειώνοντας αυτήν την τιμή ανάπτυξης στο 0,4%, πρέπει να προστεθεί ακόμα μία χιλιετία.

<http://www.focusmag.gr/articles/view-article.rx?oid=330007>

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΣΤΑ ΑΝΩΤΕΡΩ:

ΑΝ ΠΑΜΕ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΑ 5400 ΧΡΟΝΙΑ (ΟΠΩΣ ΛΕΕΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟ) ΦΤΑΝΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΝΩΕ!! ΕΠΟΜΕΝΩΣ ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΥ!!(ΑΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ "ΠΟΛΕΜΗΣΕΙ" ΤΟΝ ΑΔΑΜ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΑ, "ΠΕΦΤΕΙ" ΠΑΝΩ ΣΤΟΝ ΝΩΕ, ΑΦΟΥ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΩΕ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ!!!).

ΕΞΟΔΟΣ

3, 2 Και ο άγγελος του Κυρίου φάνηκε σ' αυτόν μέσα σε φλόγα φωτιάς, από το μέσον τής βάτου, και είδε, και να, η βάτος καιγόταν από τη φωτιά, αλλ' η βάτος δεν κατακαιγόταν.

3, 14 Και ο Θεός είπε στον Μωυσή: Εγώ είμαι ο Ων («εκείνος που ειμαι» ή εκείνος που «είναι» σε

αντίθεση με εκείνους που δεν «είναι» , οι ψεύτικοι, δηλ., θεοί.

5, 17 Κι εκείνος αποκρίθηκε: Είστε σκληροί, σκληροί· γι' αυτό λέτε: Άφησε να πάμε να προσφέρουμε θυσία στον Κύριο.

12,46 κόκαλο δεν θα σπάσετε απ' αυτό).

14, 21 Και ο Μωυσής εξέτεινε το χέρι του προς τη θάλασσα· και ο Κύριος έκανε τη θάλασσα να συρθεί όλη εκείνη τη νύχτα, από δυνατόν ανατολικό άνεμο, και έκανε τη θάλασσα ξηρά, και τα νερά διαχωρίστηκαν. Και μπήκαν μέσα οι γιοι Ισραήλ, στο μέσον της θάλασσας, προς το ξερό μέρος, και τα νερά ήσαν σ' αυτούς τείχος από τα δεξιά και από τα αριστερά τους).

16, 35 (Και οι γιοι Ισραήλ έτρωγαν το μάννα για 40 χρόνια, μέχρις ότου ήρθαν σε κατοικημένη γη· έτρωγαν το μάννα, μέχρις ότου ήρθαν στα σύνορα της γης Χαναάν).

17, 11 Και όταν ο Μωυσής ύψωνε το χέρι του, ο Ισραήλ νικούσε· και όταν κατέβαζε το χέρι του, ο Αμαλήκ νικούσε.

19, 5 τώρα, λοιπόν, αν πραγματικά υπακούσετε στη φωνή μου, και φυλάξετε τη διαθήκη μου, θα είστε σε μένα ο εκλεκτός λαός από όλους τους λαούς).

20, 2 ΚΑΙ ο Θεός μίλησε όλα αυτά τα λόγια, λέγοντας:2 Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, που σε έβγαλε από τη γη τής Αιγύπτου, από οίκο δουλείας.3 ΜΗ έχεις άλλους θεούς εκτός από μένα.4 ΜΗ κάνεις για τον εαυτό σου είδωλο).

20, 8 ΝΑ ΘΥΜΑΣΑΙ την ημέρα του σαββάτου, για να την αγιάζεις·9 έξι ημέρες να εργάζεσαι, και να κάνεις όλα τα έργα σου·10 η ημέρα, όμως, η έβδομη είναι

Σάββατο (ημέρα ανάπαυσης, αφιερωμένη στον Κύριο του Κυρίου τού Θεού σου).

21, 15 ΚΑΙ όποιος χτυπήσει τον πατέρα του ή τη μητέρα του, θα θανατωθεί οπωσδήποτε. ΚΑΙ όποιος κακολογεί τον πατέρα του ή τη μητέρα του, θα θανατωθεί οπωσδήποτε.

22, 18 ΜΑΓΙΣΣΑ δεν θα αφήσεις να ζήσει.

22,28 δεν θα βρίζεις άρχοντα του λαού σου.

23, 1 ΔΕΝ θα διαδώσεις μια ψευδή φήμη...Δεν θα ακολουθήσεις τους πολλούς για κακό

33, 20 Και είπε: Δεν μπορείς να δεις το πρόσωπό μου· επειδή, άνθρωπος δεν θα με δει, και θα ζήσει).

34,7...ανταποδίδοντας την ανομία των πατέρων επάνω στα παιδιά, κι επάνω στα παιδιά των παιδιών, μέχρι τρίτης και τέταρτης γενεάς.

34, 14 δεν θα προσκυνήσεις άλλον θεό· για τον λόγο ότι ο Κύριος, του οποίου το όνομα είναι Ζηλότυπος Θεός που απαιτεί αποκλειστικότητα), είναι Θεός ζηλότυπος(δεν ανέχεται αντίζηλους)).

34, Και ήταν εκεί μαζί με τον Κύριο 40 ημέρες και 40 νύχτες· ψωμί δεν έφαγε, και νερό δεν ήπιε. Και έγραψε επάνω στις πλάκες τα λόγια τής διαθήκης, τις δέκα εντολές.

Η ΥΠΑΡΞΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ (ΧΡΟΝΟΣ-ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΥΠΑΡΞΕΩΣ ΚΑΙ ΣΥΝΟΡΑ ΚΑΘΕ ΕΘΝΟΥΣ!)

Πραξ. 17,26 έποίησέ τε έξ ένòς αίματος πάν έθνος άνθρωπων κατοικείν έπί πάν τò πρόσωπον τής γής, όρίσας προστεταγμένους καιρούς καί τὰς όροθεσίας τής κατοικίας αύτών.

ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΠΟ ΕΝ ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΡΩΤΟΠΛΑΣΤΟΝ ΖΕΥΓΟΣ ΟΛΑ ΤΑ ΕΘΝΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ, ΔΙΑ ΝΑ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝ ΕΙΣ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΝ ΤΗΣ ΓΗΣ. ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΩΡΙΣΕ ΔΙΑ ΚΑΘΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΕΘΝΗ ΑΥΤΑ ΧΡΟΝΟΥΣ ΕΚ ΠΡΟΤΕΡΟΥ ΠΡΟΣΔΙΩΡΙΣΜΕΝΟΥΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΜΦΑΝΙΣΙΝ ΚΑΙ ΕΞΑΦΑΝΙΣΝ ΑΥΤΩΝ, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΤΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ ΤΩΝ. (ΜΕΤ. ΤΡΕΜΠΕΛΑ)

Αυτός έκαμε από ένα αίμα όλα τα έθνη των ανθρώπων, να κατοικούν στο πρόσωπον της γης και ώρισε δια τον καθένα από αυτά προσδιωρισμένους καιρούς εμφανίσεως και ζωής, όπως επίσης και τα σύνορα της κατοικίας των. (Μεταφρασι Κολιτσάρα)

ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΕΘΝΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΓΚΑΤΕΣΤΗΣΕ ΠΑΝΩ Σ'ΟΛΗ ΤΗ ΓΗ, ΚΑΙ ΟΡΙΣΕ ΠΟΣΟΝ ΚΑΙΡΟ ΘΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΣΕ ΠΟΙΑ ΣΥΝΟΡΑ ΘΑ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝ. (Μεταφρασι Καθηγητων, Βιβλικη Εταιρεία)

«Αυτός δημιούργησε όλα τα έθνη των ανθρώπων από ένα αίμα, να κατοικούνε σ' όλη τη γη και όρισε τις εποχές της δράσεως του κάθε έθνους και τα σύνορα της κατοικίας του».

²⁶ From one person God created every human nation to live on the whole earth, having determined their appointed times and the boundaries of their lands.

ΣΤΟΝ ΜΕΣΑΙΩΝΑ Ο ΠΑΠΑΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕ ΤΟΝ ΔΑΝΕΙΣΜΟ ΜΕ ΤΟΚΟ. ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ ΤΟ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΗΚΑΝ ΚΑΙ ΜΑΖΕΨΑΝ ΟΛΟ ΤΟ ΧΡΗΜΑ: ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 23,20 Στον ξένο μπορείς

να τοκίζεις· στον αδελφό σου, όμως, δεν θα τοκίσεις· για να σε ευλογεί ο Κύριος ο Θεός σου σε όλες τις επιχειρήσεις σου επάνω στη γη όπου πηγαίνεις για να την κληρονομήσεις.

ΠΩΣ ΕΡΜΗΝΕΥΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ - ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, 15,6 «ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου εὐλόγησέ σε, ὃν τρόπον ἐλάλησέ σοι, καὶ δανειεῖς ἔθνεσι πολλοῖς, σὺ δὲ οὐ δανειῇ, καὶ ἄρξεις ἐθνῶν πολλῶν, σοῦ δὲ οὐκ ἄρξουσιν».

Η Παλαιά Διαθήκη έχει πολλούς τρόπους αναγνώσεως. Χρειάζεται προσοχή! Μόνο με το φως της Καινης Διαθήκης και την βοήθεια των Πατέρων της Εκκλησίας μας μπορούμε να την ερμηνεύσουμε σωστα. Αν την διαβάσουμε χωρίς αυτές τις προϋποθέσεις θα βρεθουμε σε λάθος δρόμο.

Π.χ. διαβάζουμε το εξης χωρίο: ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, 15,6 «Επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου θα σε ευλογήσει, καθώς σου υποσχέθηκε· και θα δανείζεις σε πολλά έθνη, εσύ, όμως, δεν θα δανείζεσαι· και θα βασιλεύεις επάνω σε πολλά έθνη· επάνω σε σένα, όμως, δεν θα βασιλεύουν».

Εδώ, προφανως, αναφέρεται στα χρόνια του Σολομωντα ή του Ιωσήφ που ηταν αντιβασιλιάς στην Αίγυπτο ή από πνευματικης απόψεως ο λαός του Θεου, η Εκκλησία, θα «δανείζει» πνευματικά όλα τα έθνη της γης.

Αν όμως διαβάσουμε τα ανωτέρω του Δευτερονομίου με τα σημερινά κριτήρια των Εβραίων, που περιμένουν ακόμα τον Μεσσία και διαχειρίζονται την παγκόσμια οικονομία, τι συμπέρασμα θα βγάλουμε;

Πρέπει να έχουμε διάκρισι ώστε να ερμηνεύουμε κάθε χωρίο όπως πρέπει. Αλλου θα χρησιμοποιήσουμε μόνο την λογική, αλλου δουμε την τυπολογία, αλλου θα ερμηνεύσουμε συμβολικά, αλλου πνευματικά, αλλου αλληγορικά κλπ. Έτσι δεν θα πλανηθουμε.

Βέβαια ορισμένα χωρία ερμηνεύονται και με τον «εβραϊκό τρόπο». Τι να κάνουμε, όμως, αφού ο Θεός θα τους κάνει την χάρη να δουν κι αυτοί τον «Μεσσία» τους, όπως τον θέλουν;

Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να ζουμε ΑΣΚΗΤΙΚΑ ώστε η αντίστασί μας να είναι διαρκής και να είμαστε πάντοτε έτοιμοι, ανεξάρτητα από το πότε θα γίνουν τα μελλούμενα.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ «ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΑ»;

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΜΑΣ ΛΕΕΙ «ΜΗ ΝΗΣΤΕΥΕΤΕ» ΑΛΛΑ ΛΕΕΙ ΣΤΟΥΣ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥΣ: «ΤΑ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΑ ΦΑΓΗΤΑ ΜΕ ΑΠΛΥΤΑ ΧΕΡΙΑ ΔΕΝ ΜΟΛΥΝΟΥΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΣ (ΟΠΩΣ ΝΟΜΙΖΑΝ ΟΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΙ) ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ».

«οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.(Ματθ. 15,11).... τὸ δὲ ἀνίπτους χερσὶ φαγεῖν οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον (Ματθ,15,20).

1.Κοινοί, αντί του μολύνει, μιαίνει. Λέγει ο Χριστός, ότι η ακαθαρσία των ανίπτων χειρων, ήτις εισέρχεται εις το στόμα ομου μετά των φαγητων, δεν δύναται να μολύνη τον άνθρωπον, αλλά μολύνουσιν αυτόν αι κακαί πράξεις, οι πονηροί διαλογισμοί κλπ.

2. Δεν μολύνει θρησκευτικώς τον άνθρωπο εκείνο που εισέρχεται στο στόμα ως τροφή, αλλά τα αμαρτωλά λόγια που βγαίνουν από το στόμα, εκείνα είναι που βεβηλώνουν τον άνθρωπο... και δεν μπορεί να καθαριστεί με εξωτερικά πλυσίματα.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΓΕΙΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Η
ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΙΝΑΙ
ΟΥΡΑΝΙΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ

ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΠΩΣ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΥ, ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ
ΑΝΑΣΤΑΣΙ ΤΟΥ ΚΑΙ ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΤΗΝ
ΑΛΛΗΨΙ ΤΟΥ, ΡΩΤΑΝΕ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ
ΠΟΤΕ ΘΑ ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΗ ΕΠΙΓΕΙΑ
ΒΑΣΙΛΕΙΑ (!!):

Πραξ. 1,6 οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων
αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ
χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν
βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ;

Πραξ. 1,6 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ τα λόγια τοῦ
Κυρίου ἦλθαν ὅλοι μαζὴ οἱ μαθηταί
πρὸς αὐτόν καὶ τὸν ἠρώτησαν
λέγοντες· “Κυριε, περὶ μας, εἴαν στὸν
καιρὸν τούτον, ποὺ διερχόμεθα,
πρόκειται νὰ ἀποκαταστήσης πάλιν
ἐνδοξὸν τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰσραὴλ;”

Πραξ. 1,7 εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· οὐχ ὑμῶν ἐστὶ
γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ
πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ,

Πραξ. 1,7 Ὁ Ἰησοῦς ὁμῶς τοὺς εἶπε· “δεν εἶναι
ιδιὸν σας ἔργον καὶ δικαίωμα νὰ

- γνωρίσετε τα χρόνια η τους
ωρισμένους καιρούς, τους οποίους ο
Πατήρ εκράτησε εις την ιδικήν του
εξουσίαν και παγγνωσίαν.
- Πραξ. 1,8 ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ
ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε
Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ
καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς
γῆς.
- Πραξ. 1,8 Θα λάβετε ὅμως δύναμιν, ὅταν
έλθῃ εἰς σας τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ
τότε θα γίνετε μάρτυρές μου, οἱ
οποῖοι θα διδάξετε τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς
τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ ὅλην τὴν
Ιουδαίαν καὶ Σαμάρειαν καὶ ἕως τὰ
πλέον μακρυνὰ καὶ απομονωμένα
σημεῖα τῆς γῆς”.

Κυριακή μετὰ τὴν Ὑψωσιν (Μάρκ. 8,34-9,1)

35. ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙ ΔΙΚΗ ΜΟΥ: Ὅποιος θέλει νὰ σώσῃ τὴν ψυχὴ του, θα τὴν χάσῃ (στα μάτια τῶν κοσμικῶν ἀνθρώπων θα φαίνεται πὼς χαράμισε τὴν ζωὴ του). Ὅποιος θυσιάσῃ τὴν κοσμικὴν ζωὴν γιὰ μένα καὶ τὸ Εὐαγγέλιο, αὐτός θα σώσῃ τὴν ψυχὴν του (θα γίνῃ Ἅγιος)!

ΟΣΤΙΣ ΘΕΛΕΙ (ΕΝΝΟΕΙΤΑΙ), ΑΛΛΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Η πρόταση: **ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν,**

Εἶναι υποκείμενο των ρημάτων: **ἀπαρνησάσθω** ἑαυτὸν καὶ **ἀράτω** τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ **ἀκολουθεῖτω** μοι Μαρκ. 8,34 ("ὅποιος θέλει να με ακολουθήση ως πιστὸς μαθητῆς μου, ας ἀπαρνηθῇ τον αμαρτωλὸν ἑαυτὸν του με τας αδυναμίας, και τα πάθη του, ας πάρη την ἀπόφασιν να υποστή προς χάριν μου ταλαιπωρίες και αὐτὸν ἀκόμη τον σταυρικὸν θάνατον, και ας με ακολουθήση στον δρόμον, που ἐγὼ ἐχάραξα).

Επομένως δεν μιλάει για ελευθερία επιλογης ο Χριστός εδω αλλά για προϋπόθεση του να γίνει κάποιος μαθητής Του!

Η πρόταση: **εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν,**

Εἶναι υποθετική και ἀνήκει στο πρώτο εἶδος υποθετικοῦ λόγου, όπου ο ομιλητῆς ἐκλαμβάνει, ὅπως συχνά λέγεται, την υπόθεση ως κάτι "πραγματικό" για να συνάψει με αὐτήν ἕνα συμπέρασμα, ἀπέχει ωστόσο ἀπὸ οποιαδήποτε ἀπόφανση για το εἰάν ὄντως ἡ υπόθεση εἶναι πραγματική.

ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ **ἀράτω** τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ **ἀκολουθεῖτω** μοι, Ματθ. 16,24, (εἰάν κανεῖς θέλῃ πράγματι να εἶναι ὁπαδὸς μου, ας ἀπαρνηθῇ τον αμαρτωλὸν ἑαυτὸν του, ας προετοιμασθῇ να υποστή πολλὰς θλίψεις και αὐτὸν ἀκόμη τον σταυρικὸν θάνατον, και ας με ακολουθήση).

Δηλαδή, έχουμε υπόθεση (γίνεται και μία συμφωνία) που παραπέμπει σε εντολή: «πρέπει να απαρνηθής τον εαυτό σου κλπ».

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΧΩΡΙΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΕΡΕΜΙΑ. ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΜΟΝΟ ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΕΒΑΣΜΕΝΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΕΦΤΑΣΑΝ ΣΤΟ ΣΗΜΕΙΟ ΩΣΤΕ ΝΑ ΜΗ ΡΩΤΑΝΕ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΓΙΑ ΤΟ ΤΙ ΘΕΛΕΙ Ο ΘΕΟΣ ΑΛΛΑ ΤΟ ΞΕΡΟΥΝ, ΑΦΟΥ Ο ΘΕΟΣ ΤΟΥΣ ΧΑΡΑΞΕ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥΣ ΤΟΝ ΝΟΜΟ ΤΟΥ! ΕΜΕΙΣ, ΟΙ ΥΠΟΛΟΙΠΟΙ, ΕΧΟΥΜΕ ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ ΡΩΤΑΜΕ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

ΙΔΟΥ ΤΟ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ:

Ιερ. 38,33 ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη μου, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, φησὶ Κύριος· διδοὺς δώσω νόμους εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτούς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.

Ιερ. 38,33 Αυτή είναι η Διαθήκη μου, την οποίαν εγώ θα συνάψω με τον ισραηλιτικόν λαόν ἔπειτα ἀπὸ τας ἡμέρας ἐκείνας, λέγει ο Κυριος. **Θα δώσω ασφαλῶς και βεβαίως Νομους κατανοητούς και δεκτούς εις την διάνοιάν των· θα γράψω αυτούς εις την καρδίαν των.** Θα εἶμαι δι' αὐτούς ο Θεός των και αὐτοὶ θα εἶναι δι' ἐμέ ο λαός μου.

Ιερ. 38,34 καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λέγων· γινῶθι τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν,

Ιερ. 38,34

Δεν θα διδάξουν πλέον ο καθένας τον συμποπολίτην του και ο αδελφός τον αδελφόν του λέγων· “μάθε από εμέ και γνώρισε τον Κυρίον”, διότι πάντες θα με γνωρίσουν από τον μικρόν έως τον μέγalon,

ΜΑΣΩΡΙΤΙΚΟ 31, 33 αλλ' αυτή θα είναι η διαθήκη, που θα κάνω στον οίκο Ισραήλ: Ὑστερα από τις ημέρες εκείνες, λέει ο Κύριος, θα βάλω τον νόμο μου στα ενδόμυχά τους, και θα τον γράψω στις καρδιές τους· και θα είμαι Θεός τους, κι αυτοί θα είναι λαός μου. 34 Και δεν θα διδάσκουν πλέον κάθε ένας τον κοντινό του, και κάθε ένας τον αδελφό του, λέγοντας: Γνωρίστε τον Κύριο· επειδή, όλοι αυτοί θα με γνωρίζουν, από τον πιο μικρό ανάμεσά τους μέχρι τον πιο μεγάλο ανάμεσά τους, λέει ο Κύριος·

³³ this is the covenant that I will make with the people of Israel after that time, declares the LORD. I will put my Instructions within them and engrave them on their hearts. I will be their God, and they will be my people. ³⁴They will no longer need to teach each other to say, “Know the LORD!” because they will all know me, from the least of them to the greatest, declares the LORD;

ΚΑΙ Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ: Εβρ.

8,10 ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἥν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος· διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς

εἰς Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.

Εβρ. 8,10

Διότι αὕτη εἶναι ἡ νέα διαθήκη, τὴν ὁποίαν θὰ συνάψω με τὸν νέον Ἰσραὴλ τῆς χάριτος, δηλαδή με τοὺς πιστοὺς στὸν Χριστόν, ποὺ θὰ ἀποτελοῦν τὴν Ἐκκλησίαν, ἔπειτα ἀπὸ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, λέγει ὁ Κύριος. Καὶ θὰ δώσω τοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιάν των καὶ θὰ εὐχαράξω αὐτοὺς εἰς τὰς καρδίας των καὶ θὰ εἶμαι ἐγὼ εἰς αὐτοὺς Θεός καὶ αὐτοὶ θὰ εἶναι εἰς ἐμέ λαός.

Εβρ. 8,11

καὶ οὐ μὴ διδάξουσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων· γνῶθι τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν·

Εβρ. 8,11

Καὶ δὲν θὰ διδάξουν ὁ καθένας τὸν συμπατριώτην του καὶ ὁ ἄλλος τὸν ἀδελφόν του λέγων· Μαθε ποιός εἶναι ὁ Κύριος. Διότι ὅλοι τότε ἀνεξαιρέτως θὰ με γνωρίσουν ἀπὸ τὸν μικρόν ἕως τὸν μέγαν.

ΚΑΙ

Εβρ. 10,16

αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, λέγει Κύριος· διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς,

Εβρ. 10,16

“αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη τὴν ὁποίαν θὰ συνάψω με αὐτοὺς ἔπειτα ἀπὸ

τας ημέρας εκείνας, λέγει ο Κυριος, θα δώσω τους νόμους μου εις τας καρδίας των και θα τους εγχαράξω εις τας διανοίας των, δια να μένουν έτσι ανεξάλειπτοι”.

ΚΑΙ

B Κορ. 3,3

φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ’ ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι, ἀλλὰ Πνεύματι Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις, ἀλλὰ ἐν πλαξὶ καρδίαις σαρκίνοις.

B Κορ. 3,3

Σεις γίνεσθε φανεροί και δια των πραγμάτων αποδεικνύετε, ὅτι εἰσθε ἐπιστολὴ Χριστοῦ, την οποίαν ἐκεῖνος ἐγράψε, χρησιμοποιοῦντας ἡμᾶς ως ὄργανα του· γραμμένη ὀχι με μελάνι, ἀλλὰ με την χάριν και τον φωτισμόν του Πνεύματος του ζῶντος Θεοῦ· ὀχι εις λίθινες πλάκες, ὅπως εἶχε γραφή ο μωσαϊκός Νομος, ἀλλ' εις τις σάρκινες πλάκες των καρδιῶν σας, αι οποίαι αισθάνονται και ζουν τας δωρεάς και τας ἀληθείας, που δίδει το Πνεῦμα το Ἅγιον.

εσχατολογικά

Στην β' ἐπιστολὴ προς Θεσσαλονικεῖς, κεφάλαιο 2, διαβάζουμε: 8 καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς

παρουσίας αυτού (Και τότε θα αποκαλυφτεί ο άνομος, τον οποίο ο Κύριος Ιησούς θα εξολοθρέψει με την πνοή του στόματός του και θα τον καταργήσει με την επιφάνεια της παρουσίας του) .

Αλλά, μέχρι τότε έχουμε τα εξής:

Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΘΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙ 3 1/2 ΧΡΟΝΙΑ

ΙΓ'5 και του δόθηκε του θηρίου μεγάλο στόμα και βλαστημούσε και του δόθηκε και η δύναμη να κάνει πόλεμο για 42 μήνες (3 1/2 χρόνια). Και άνοιξε το στόμα του και βλασφήμησε το Θεό, το όνομα του και όλους αυτούς που βρίσκονται στον ουρανό ΙΓ'7 και δόθηκε άδεια στο θηρίο να κάνει πόλεμο ενάντια των αγίων και να τους νικήσει και του δόθηκε εξουσία σε κάθε φυλή, λαό, γλώσσα και έθνος.

Το μεγάλο στόμα του θηρίου δείχνει την αλαζονεία του κι ο πόλεμος που θα προκαλέσει είναι αυτός που θα τον οδηγήσει στην νίκη κι οι άνθρωποι θα το προσκυνήσουν, θα δεχθούν δηλαδή τους νόμους του ξεχνώντας τα πάντα για τον Χριστό και την αδελφική αγάπη που δίδαξε.

http://www.apologitis.com/gr/apokal/gr/Drakos.htm#ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ_ΔΡΑΚΟΥ_3_ΕΤΗ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΜΕ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙ ΚΟΛΙΤΣΑΡΑ:

Αποκ. 13,5 καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίαν· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία πόλεμον ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα δύο.

Και ἐδόθη εἰς αὐτό ἀπὸ τὸν σατανάν βέβηλον στόμα, τὸ ὁποῖον λαλεῖ αλαζονικὰς καυχησιολογίας καὶ βλασφημίας ἐναντίον τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτό

(κατά παραχώρησιν Θεού) η άδεια και η εξουσία να κάμη πόλεμον επί τρία έτη και μισό.

Αποκ. 13,6 καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν Θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας.

Και ἤνοιξε το στόμα του εις βλασφημίας εναντίον του Θεού, δια να βλασφημήση το άγιον όνομα του Θεού και την ουράνιον κατοικίαν του και όλους τους αγγέλους και τους αγίους, που κατοικούν μαζί του στον ουρανόν (με την μοχθηράν διάθεσιν να εξαλείψη το όνομα του Θεού από την γην και να θεοποιήση τον φαύλον εαυτόν του).

Αποκ. 13,7 καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁγίων καὶ νικῆσαι αὐτούς, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ λαὸν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος.

Και εδόθη στο θηρίον αυτό, κατά παραχώρησιν Θεού, η άδεια να κάμη πόλεμον εναντίον των Χριστιανών και να τους νικήση· και του εδόθη ακόμη η εξουσία να κυριαρχήση εις κάθε φυλήν και λαόν και γλώσσαν και έθνος (και να γίνη έτσι η Ρωμη, που συμβολίζεται με το θηρίον, με τον αντίχριστον, κοσμοκράτειρα).

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

10, 1 ΚΑΙ παίρνοντας οι γιοι τού Ααρών, ο Ναδάβ και ο Αβιούδ, κάθε ένας το θυμιατήριό του, έβαλαν σ' αυτό φωτιά, κι επάνω σ' αυτή έβαλαν θυμίαμα, και πρόσφεραν μπροστά στον Κύριο ξένη φωτιά, που δεν τους είχε προστάξει.² Και βγήκε φωτιά από τον Κύριο, και τους κατέφαγε· και πέθαναν μπροστά στον Κύριο).

11, 22 (τούτα θα τρώτε απ' αυτά· τον βρούχο, στο είδος του, και τον αττάκη στο είδος του, και τον

φιδομάχο στο είδος του, και την ακρίδα στο είδος της).

11,45 (να είστε, λοιπόν, άγιοι, επειδή εγώ είμαι άγιος).

14, 2 (Αυτός είναι ο κανονισμός σχετικά με τον καθαρισμό τού λεπρού: την ημέρα που θα είναι να ανακηρυχθεί καθαρός, θα τον φέρουν μπροστά στον ιερέα).

16, 21 (και ο Ααρών θα βάλει τα δυο του χέρια επάνω στο κεφάλι τού ζωντανού τράγου, και θα εξομολογηθεί επάνω σ' αυτόν όλες τις αμαρτίες των γιων Ισραήλ, και όλες τις παραβάσεις τους και όλες τους τις αμαρτίες· και θα τις βάλει στο κεφάλι τού τράγου· και θα τον εξαποστείλει, με διορισμένον άνθρωπο, στην έρημο).

19, 13 (Δεν θα αδικήσεις τον πλησίον σου ούτε θα αρπάξεις· δεν θα διανυχτερεύσει ο μισθός τού μισθωτού σου μαζί σου μέχρι το πρωί).

19, 18 (Δεν θα εκδικείσαι ούτε θα μνησικακείς ενάντια στους άλλους· αλλά θα αγαπάς τον πλησίον σου, όπως τον εαυτό σου. Εγώ είμαι ο Κύριος).

23, 22 (Και όταν θερίζετε τον θερισμό τής γης σας, δεν θα θερίσεις ολοκληρωτικά τα άκρα τού χωραφιού σου, και δεν θα μαζέψεις όσα πέφτουν από τον θερισμό σου· θα τα αφήσεις στον φτωχό και τον ξένο. Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας).

24, 13 (Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:14 Φέρε έξω από το στρατόπεδο εκείνον που καταράστηκε (βλαστήμησε το όνομα του Κυρίου)· και όλοι εκείνοι που τον άκουσαν ας βάλουν τα χέρια τους επάνω στο κεφάλι του, και ας τον λιθοβολήσει ολόκληρη η συναγωγή).

24, 20 (σπάσιμο αντί σπασίματος, μάτι αντί για μάτι, δόντι αντί για δόντι, όπως έκανε βλάβη στον άνθρωπο, έτσι θα γίνει σ' αυτόν).

26, 3 ΑΝ περπατάτε στα προστάγματά μου, και τηρείτε τις εντολές μου, και τις εκτελείτε,⁴ τότε, θα σας δώσω τις βροχές σας στις εποχές τους, και η γη θα δώσει τα γεννήματά της, και τα δέντρα τού χωραφιού θα δώσουν τον καρπό τους.... 14 Αλλά, αν δεν με υπακούσετε και δεν εκτελείτε όλες αυτές τις εντολές μου... 17 θα στήσω το πρόσωπό μου εναντίον σας, και θα φονευθείτε μπροστά στους εχθρούς σας· κι εκείνοι, που σας μισούν, θα σας εξουσιάζουν· και θα φεύγετε, ενώ κανένας δεν θα σας καταδιώκει.

27, 30 (το ένα δέκατο από την παραγωγή της γης, είτε από τα γεννήματα τής γης είτε από τους καρπούς των δέντρων, είναι του Κυρίου· είναι πράγμα ξεχωρισμένο για τον Κύριο).

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

30,8 φτώχεια και πλούτο μη μου δώσεις· να με τρέφεις με αυτάρκη τροφή· 9 Μήπως χορτάσω, και σε αρνηθώ, και πω: Ποιος είναι ο Κύριος;

Don't give me either poverty or wealth; give me just the food I need. Or I'll be full and deny you, and say, "Who is the LORD?"

5:12 και ερεις πως εμισησα παιδειαν και ελεγχους εξεκλινεν η καρδια μου! Proverbs And you will say, How was teaching hated by me, and my heart put no value on training;

5:13 ουκ ηκουον φωνην παιδευοντος με και διδασκοντος με ουδε παρεβαλλον το ους μου I did

not give attention to the voice of my teachers, my ear was not turned to those who were guiding me!

5:15 πινε υδατα απο σων αγγειων και απο σων φρεατων πηγης Let water from your store and not that of others be your drink, and running water from your fountain.

6:27 αποθήσει τις πυρ εν κολπω τα δε ιματια ου κατακαυσει; May a man take fire to his breast without burning his clothing?

11:12 μυκτηρίζει πολίτας ενδεης φρενων ανηρ δε φρονιμος ησυχιαν αγει He who has a poor opinion of his neighbour has no sense, but a wise man keeps quiet.

13:24 ος φειδεται της βακτηριας μισει τον υιον αυτου ο δε αγαπων επιμελως παιδευει He who keeps back his rod is unkind to his son: the loving father gives punishment with care.

15:5 αφρων μυκτηριζει παιδειαν πατρος ο δε φυλασσων εντολας πανουργοτερος A foolish man puts no value on his father's training; but he who has respect for teaching has good sense.

16:18 προ συντριβης ηγειται υβρις προ δε πτωματος κακοφροσυνη Pride goes before destruction, and a stiff spirit before a fall.

21:19 κρεισσον οικειν εν γη ερημω η μετα γυναικος
μαχιμου και γλωσσωδους και οργιλου It is better to
be living in a waste land, than with a bitter-tongued
and angry woman.

Μη απαντάς στον άφρονα σύμφωνα με την αφροσύνη
του, για να μη γίνεις κι εσύ όμοιος μ' αυτόν.(Παρ. 26,4)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ

1,8 ουκ εμπλησθησεται οφθαλμος του οραν και ου
πληρωθησεται ους απο ακροασεως the eye has
never enough of its seeing, or the ear of its hearing.

4:9 αγαθοι οι δυο υπερ τον ένα Two are better than
one.

7:8 αγαθη εσχατη λογων υπερ αρχην αυτου The
end of a thing is better than its start.

9,4 ο κυων ο ζων αυτος αγαθος υπερ τον λεοντα τον
νεκρον a living dog is better than a dead lion.

11:4 τηρων ανεμον ου σπερει και βλεπων εν ταις
νεφελαις ου θερισει He who is watching the wind
will not get the seed planted, and he who is looking at
the clouds will not get in the grain.

12,14 ο θεος αξει εν κρισει εν παντι παρεωραμενω
εαν αγαθον και εαν πονηρον. God will be judge of
every work, with every secret thing, good or evil.

ΠΕΡΙ ΑΣΕΒΩΝ

17 ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

18 ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἄδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ Θεοῦ.

31 ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν, κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεύσαι τῶν πενήτων

10, 6 ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδος ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.

20, 9 εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε. 10 θήσεις αὐτοὺς εἰς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου· Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

34, 8 ἐλθέτω αὐτῷ παγίς, ἣν οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θήρα, ἣν ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτόν, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ.

36, ΜΗ ΠΑΡΑΖΗΛΟΥ ἐν πονηρευομένοις μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν· 2 ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται.

9 ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν.

10 καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξη ὁ ἁμαρτωλός, καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὔρης·

15 ἡ ρομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη.

20 ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται, οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον.

35 εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου· 36 καὶ παρήλθον, καὶ

ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα αὐτόν, καὶ οὐχ εὗρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ.

38 οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτό, τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται.

52, 6 ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὐ οὐκ ἦν φόβος, ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὅστᾳ ἀνθρωπαρέσκων· κατησχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς.

54, 24 σὺ δέ, ὁ Θεός, κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς· ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν

67, . 3 ὥς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν· ὥς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

74, 9 ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου οἴνου ἀκράτου πλήρες κεράσματος. καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο, πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη, πίνονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς·

82,11 ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Ἀενδώρ, ἐγενήθησαν ὥσεὶ κόπρος τῇ γῇ.

91, 8 ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὥσεὶ χόρτον καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

100, 4 ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον. 5 τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίδωκον· ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον.

118, 21 ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρτοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

ΤΙ ΛΕΕΙ Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΞΟΔΟΣ, 22,25, ΑΝ δανείσεις χρήματα στον φτωχό γείτονά σου ανάμεσα στον λαό μου, δεν θα του φερθείς ως τοκιστής, δεν θα του επιβάλεις τόκο.

26 ΑΝ πάρεις ενέχυρο το ένδυμα του πλησίον σου, θα του το επιστρέψεις πριν δύσει ο ήλιος· **27** επειδή, μόνον αυτό είναι το σκέπασμά του, αυτό είναι το ένδυμα της σάρκας του· με τι θα κοιμηθεί; Και όταν βοήσει σε μένα, θα τον εισακούσω· επειδή, εγώ είμαι ελεήμονας.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, 15, (1-6) 1 ΚΑΙ στο τέλος τού έβδομου χρόνου θα κάνεις άφεση.

2 Κι αυτός είναι ο νόμος τής άφεσης: Κάθε δανειστής, που δάνεισε κάτι στον πλησίον του, θα το αφήσει· δεν θα το απαιτεί από τον πλησίον του ή από τον αδελφό του· επειδή, αυτό ονομάζεται άφεση του Κυρίου.

3 Από τον ξένο μπορείς να το απαιτήσεις· ό,τι, όμως, από τα δικά σου έχει ο αδελφός σου, το χέρι σου θα το αφήνει· **4** για να μη υπάρχει αναμεταξύ σας φτωχός· επειδή, ο Κύριος θα σε ευλογήσει πολύ στη γη, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα για κληρονομιά, για να την εξουσιάζεις· **5** αν μόνον ακούς με επιμέλεια τη φωνή τού Κυρίου του Θεού σου, για να προσέχεις να κάνεις όλες αυτές τις εντολές, που εγώ σήμερα σε προστάζω· **6** Επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου θα σε ευλογήσει, καθώς σου υποσχέθηκε· και θα δανείζεις σε πολλά έθνη, εσύ, όμως, δεν θα δανείζεσαι· και θα βασιλεύεις επάνω σε πολλά έθνη· επάνω σε σένα, όμως, δεν θα βασιλεύουν.

15, **7** Αν υπάρχει ανάμεσά σου φτωχός από τους αδελφούς σου, μέσα σε κάποια από τις πύλες σου, μέσα στη γη σου, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε

σένα, δεν θα σκληρύνεις την καρδιά σου ούτε θα κλείσεις το χέρι σου από τον φτωχό αδελφό σου·

8 αλλά, θα ανοίξεις εξάπαντος το χέρι σου σ' αυτόν, και εξάπαντος θα του δανείσεις αρκετά για την ανάγκη του, σε ό,τι χρειάζεται.

9 Πρόσεχε τον εαυτό σου, μήπως ανέβει στην καρδιά σου κάποιος κακός στοχασμός και πεις: Πλησιάζει ο έβδομος χρόνος, ο χρόνος τής άφεσης· και το μάτι σου πονηρευτεί ενάντια στον φτωχό αδελφό σου, και δεν του δώσεις, και βοήσει στον Κύριο εναντίον σου, κι αυτό γίνει σε σένα αμαρτία.

10 Εξάπαντος θα του δώσεις, και η καρδιά σου δεν θα πονηρευτεί, όταν του δίνεις· επειδή, γι' αυτό θα σε ευλογεί ο Κύριος ο Θεός σου σε όλα τα έργα σου, και σε όλες τις επιχειρήσεις σου.

11 Επειδή, δεν θα λείψει φτωχός μέσα από τη γη σου· γι' αυτό, εγώ σε προστάζω, τα εξής: Θα ανοίγεις οπωσδήποτε το χέρι σου προς τον αδελφό σου, προς τον φτωχό σου, και προς τον ενδεή σου, στη γη σου.

24, 10 ΟΤΑΝ δανείσεις κάτι στον πλησίον σου, δεν θα μπεις μέσα στο σπίτι του για να πάρεις το ενέχυρό του·

11 θα σταθείς απέξω, και ο άνθρωπος στον οποίο δανείζεις θα σου φέρει έξω το ενέχυρο.

12 Και αν ο άνθρωπος είναι φτωχός, δεν θα κοιμηθείς μαζί με το ενέχυρό του·

13 θα το αποδώσεις σ' αυτόν, οπωσδήποτε, γύρω στη δύση τού ήλιου, και θα κοιμηθεί με το ιμάτιό του, και θα σε ευλογήσει· και θα είναι σε σένα δικαιοσύνη μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου.

14 ΔΕΝ θα αδικήσεις μισθωτό, φτωχό και ενδεή από τους αδελφούς σου ή τους ξένους σου, που είναι στη

γη σου, μέσα στις πύλες σου.

15 Θα του δώσεις τον μισθό του αυθημερόν, πριν ο ήλιος δύσει επάνω του· επειδή, είναι φτωχός, και έχει την ελπίδα του σ' αυτόν· για να μη βοήσει εναντίον σου στον Κύριο, και γίνει σε σένα αμαρτία.
<http://www.wordplanet.org/gk/05/24.htm>

NEEMIAS, 5, 3 και υπήρχαν μερικοί που έλεγαν: Εμείς βάλαμε ενέχυρο τα χωράφια μας, τους αμπελώνες μας· και τα σπίτια μας, για να πάρουμε σιτάρι εξαιτίας τής πείνας.

4 Υπήρχαν, ακόμα, μερικοί που έλεγαν: Εμείς δανειστήκαμε αργύρια για τους φόρους τού βασιλιά, επάνω στα χωράφια μας κι επάνω στους αμπελώνες μας·

5 και, τώρα, η σάρκα μας είναι όπως η σάρκα των αδελφών μας, τα παιδιά μας όπως τα παιδιά τους· και δέστε, εμείς υποβάλλουμε σε δουλεία τούς γιους μας και τις θυγατέρες μας για να είναι δούλοι, και μερικές από τις θυγατέρες μας φέρθηκαν ήδη σε δουλεία· και δεν υπάρχει τίποτε στην εξουσία μας, επειδή, άλλοι έχουν τα χωράφια και τους αμπελώνες μας.

6 Και αγανάκτησα υπερβολικά, όταν άκουσα την κραυγή τους και τα λόγια αυτά.

7 Και σκέφθηκα μόνος μου, και επέπληξα τους πρόκριτους και τους προεστώτες, και τους είπα: Εσείς φορολογείτε κάθε έναν τον αδελφό του. Και συγκάλεσα εναντίον τους μια μεγάλη σύναξη.

8 Και τους είπα: Εμείς, σύμφωνα με τη δύναμή μας, εξαγοράσαμε τους αδελφούς μας, τους Ιουδαίους, που πουλήθηκαν στα έθνη· κι εσείς οι ίδιοι θα πουλήσετε τους αδελφούς σας; Ή, θα πουληθούν σε μας; Κι εκείνοι σιωπούσαν, και δεν έβρισκαν

απάντηση.

9 Και είπα: Δεν είναι καλό το πράγμα, που εσείς κάνετε· δεν πρέπει να περπατάτε στον φόβο τού Θεού μας, ώστε να μη μας κοροϊδεύουν τα έθνη, οι εχθροί μας;

10 Ακόμα κι εγώ, και οι αδελφοί μου και οι δούλοι μου τους δανείσαμε χρήματα και σιτάρι· ας αφήσουμε, παρακαλώ, αυτή την απαίτηση·

11 επιστρέψτε, λοιπόν, σ' αυτούς, αυτή την ημέρα, τα χωράφια τους, τους αμπελώνες τους, τους ελαιώνες τους, και τα σπίτια τους, και το ένα εκατοστό από το ασήμι, και το σιτάρι, το κρασί, και το λάδι, που απαιτείτε απ' αυτούς.

12 Τότε, είπαν: Θα τα αποδώσουμε, και δεν θα ζητήσουμε τίποτε απ' αυτούς· θα κάνουμε έτσι, όπως λες εσύ. Τότε, κάλεσα τους ιερείς, και τους όρκισα, ότι θα πράξουν σύμφωνα μ' αυτό τον λόγο.

ΜΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΗΣ Π. ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΣΤΗΝ ΠΟΡΝΕΙΑ - ΜΟΙΧΕΙΑ

Παρ. 7,1 Υιέ, φύλασσε έμοους λόγους, ...ίνα σε τηρήση από γυναικός άλλοτρίας καὶ πονηράς, εάν σε λόγοις τοῖς πρὸς χάριν έμβάλληται.

Παρ. 7,5 δια να σε προφυλάξη και σε διατηρήση καθαρὸν από ξένην πονηράν και φαύλην γυναίκα, όταν αυτή με γλυκόλογα θα σου επιτίθεται.
από γὰρ θυρίδος έκ τοῦ οἴκου αὐτῆς εἰς τὰς πλατείας παρακύπτουσα,

Διότι αυτή σκύβει διαρκώς από το παράθυρον της οικίας της και παρατηρεῖ εἰς τας πλατείας.

ὄν ἂν ἴδῃ τῶν ἀφρόνων τέκνων νεανίαν ένδεή φρενῶν,

Οποιον δε τυχόν θα ιδή από τους νεαρούς
 απερισκέπτους, κανένα άμυαλον νεανίαν,
 παραπορευόμενον παρὰ γωνίαν ἐν διόδοις οἴκων
 αὐτῆς καὶ λαλοῦντα

να διέρχεται από τον δρόμον και την γωνίαν του
 σπιτιού της, να σιγοτραγουδή και να μονολογή
 ἢ δὲ γυνὴ συναντᾷ αὐτῷ, εἶδος ἔχουσα πορνικόν, ἣ
 ποιεῖ νέων ἐξίπτασθαι καρδίας.

τότε αὐτὴ ἡ γυναῖκα πηγαίνει να τον συναντήσῃ με
 προκλητικόν πορνικόν στολισμόν και τρόπον. Ετσι δε
 σκανδαλίζει και εξάπτει τας πονηράς επιθυμίας της
 καρδίας των νέων.

ἀνεπτρωμένη δὲ ἐστὶ καὶ ἄσωτος, ἐν οἴκῳ δὲ οὐχ
 ἡσυχάζουσιν οἱ πόδες αὐτῆς·

Κινεῖται δε σαν να ἔχη πτερὰ ἡ ἄσωτος αὐτὴ γυναῖκα,
 δια να αρπάσῃ τα θύματά της. Τα πόδια της ποτέ δεν
 ησυχάζουν στο σπίτι της, διότι πάντοτε τρέχει εἰς
 ἀναζητήσιν των θυμάτων της.

χρόνον γάρ τινα ἔξω ῥέμβεται, χρόνον δὲ ἐν πλατείαις
 παρὰ πᾶσαν γωνίαν ἐνεδρεύει.

Ἄλλοτε μεν ρεμβάζει και καταστρώνει δόλια σχέδια,
 ἄλλοτε δε πάλιν ἐνεδρεύει εἰς κάθε γωνίαν, δια να
 συλλάβῃ τα θύματά της.

εἶτα ἐπιλαβομένη ἐφίλησεν αὐτόν, ἀναιδεῖ δὲ
 προσώπῳ προσεῖπεν αὐτῷ·

Και αφού συναντήσῃ τον ασύνετον νεαρόν, τον
 αγκαλιάζει, τον φιλεῖ με μεγάλην ἀδιαντροπιάν και
 λέγει προς αὐτόν·

Θυσία εἰρηνικὴ μοί ἐστὶ, σήμερον ἀποδίδωμι τὰς
 εὐχάς μου·

“Σήμερα, επειδή εισηκούσθησαν αι προσευχαί μου, προσέφερα θυσίαν ευχαριστίας προς τον Θεόν και εξεπλήρωσα έτσι τα τάματά μου.

ἔνεκα τούτου ἐξῆλθον εἰς συνάντησίν σοι, ποθοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον εὖρηκά σε.

Δια τούτο εβγήκα ἀπὸ το σπίτι μου να σε συναντήσω. Επειδὴ ἐπόθησα το ωραῖον πρόσωπόν σου και ἰδοὺ σε εὐρήκα.

κειρίαις τέτακα τὴν κλίνην μου, ἀμφιτάποις δὲ ἔστρωκα τοῖς ἀπ’ Αἰγύπτου·

Με κορδέλλες ἔχω στολίσει το κρεβάτι μου, το ἔχω στρώσει με κροσσωτούς, και ἀπὸ τας δύο πλευράς, τάπητας της Αιγύπτου.

διέρραγκα τὴν κοίτην μου κροκίνῳ, τὸν δὲ οἶκόν μου κινναμώμῳ·

Με αρωματικόν ερυθροκίτρινον κρόκον ἔχω ραντίσει το κρεβάτι μου και ὅλην μου την οικίαν την ερράντισα με το άρωμα της κανέλλας.

ἐλθὲ καὶ ἀπολαύσωμεν φιλίας ἕως ὄρθρου, δεῦρο καὶ ἐγκυλισθῶμεν ἔρωτι·

Ελα, λοιπόν, να απολαύσωμεν την φιλίαν μας ἕως εις τα ξημερώματα. Ελα να κυλισθῶμεν μέσα στον έρωτά μας.

οὐ γὰρ πάρεστιν ὁ ἀνὴρ μου ἐν οἴκῳ, πεπόρευται δὲ ὁδὸν

μακρὰν

Ο σύζυγός μου απουσιάζει, δεν ευρίσκεται στο σπίτι. Εχει αναχωρήσει για μακρινό ταξίδι.

ἔνδεσμον ἀργυρίου λαβὼν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, δι’ ἡμερῶν πολλῶν ἐπανάξει εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Επήρε εις τα χέρια του βαλάντιον γεμάτο χρήματα και ύστερα από πολλές ημέρας θα επανέλθῃ στο σπίτι του”.

ἀπεπλάνησε δὲ αὐτὸν πολλῇ ὁμιλίᾳ βρόχοις τε τοῖς ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτόν.

Ετσι δε η δολία και φαύλη αυτή γυναίκα τον απεπλάνησε με τα παραπλανητικά γλυκόλογά της. Ωσάν με δίκτυα, που βγήκαν από τα χείλη της, εξεγέλασε τον ανόητον νέον και τον έκαμε να εξωκείλη προς το κακόν, όπως πέφτει έξω το πλοίον και ναυαγεί εις την βραχώδη ακτήν.

ὁ δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κεπρωθεὶς, ὥσπερ δὲ βούς ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται καὶ ὥσπερ κύων ἐπὶ δεσμοὺς. Αὐτός δέ, ὡσάν το ηλίθιον θαλασσοπούλι κέπφος που παρασύρεται ἀπὸ τον ἄνεμον, την ηκολούθησεν ανοήτως. Ετσι δε σύρεται ο ταλαίπωρος ὡσάν το βόϊδι που οδηγείται προς το σφαγείον, και ὡσάν το σκυλί το δεμένο ἀπὸ την αλυσίδα του.

ἢ ὡς ἔλαφος τοξεύματι πεπληγὼς εἰς τὸ ἦπαρ, σπεύδει δὲ ὥσπερ ὄρνεον εἰς παγίδα, οὐκ εἰδὼς ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει.

Η ὡσάν ελάφι, το οποίον επληγώθη με τόξον στο συκώτι, σπεύδει ο ταλαίπωρος αυτός νέος, ὡσάν το πτηνόν εις την παγίδα, χωρίς να γνωρίζη ότι διατρέχει ἄμεσον τον κίνδυνον να χάση και ζωήν και ψυχήν.

νῦν οὖν, υἱέ, ἄκουέ μου καὶ πρόσεχε ῥήμασι στόματός μου·

Τωρα, λοιπόν, παιδί μου, άκουσέ με, πρόσεξε τα λόγια του στόματός μου.

μὴ ἐκκλινάτω εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδιά σου,

Ας μη παρασυρθή και ας μη ακολουθήση η καρδιά σου τους δρόμους της φαύλης αυτής γυναικός.

πολλοὺς γὰρ τρώσασα καταβέβληκε, καὶ ἀναρίθμητοὶ εἰσιν οὓς πεφόνευκεν·

Διότι αὐτὴ πολλοὺς, ἀφού τους ἐπλήγωσε, τους ἔρριξε κάτω. Αναρίθμητοι δε εἶναι ἐκεῖνοι, τους οποίους ἔχει φονεύσει.

ὁδοὶ ἄδου ὁ οἶκος αὐτῆς κατάγουσαι εἰς τὰ ταμιεῖα τοῦ θανάτου.

Το σπίτι της εἶναι δρόμος του ἄδου, που κρημνίζει τα θύματά της εἰς τας σκοτεινὰς περιοχὰς του θανάτου.

Avoid loose women

7 ,1 My son, keep my words;...5 so she might guard you against the mysterious woman, from the foreign woman who flatters you. When from the window of my house, from behind the screen, I gazed down,I looked among the naive young men and noticed among the youth, one who had no sense. He was crossing the street at her corner and walked down the path to her house in the early evening, at the onset of night and darkness. All of a sudden a woman approaches him, dressed like a prostitute and with a cunning mind. She is noisy and defiant; her feet don't stay long in her own house. She has one foot in the street, one foot in the public square. She lies in wait at every corner. She grabs him and kisses him. Her face is brazen as she speaks to him:"I've made a sacrifice of well-being; today I fulfilled my solemn promises. So I've come out to meet you, seeking you, and I have found you. I've spread my bed with luxurious covers, with colored linens from Egypt. I've sprinkled my bed with myrrh, aloes, and cinnamon. Come, let's drink deep of love until morning; let's savor our lovemaking. For my husband isn't home;he's

gone far away. He took a pouch of money with him; he won't come home till full moon."She seduces him with all her talk. She entices him with her flattery.He goes headlong after her,like an ox to the slaughter, like a deer leaping into a trap,[a] until an arrow pierces his liver, like a bird hurrying to the snare, not aware that it will cost him his life. Now children, listen to me, and pay attention to my speech. Don't turn your heart to her ways; don't wander down her paths. She has caused many corpses to fall; she has killed many people. Her house is a path to the grave,[b] going down to the chambers of death.

Proverbs 7:22 Heb uncertain

b.Proverbs 7:27 Heb Sheol

ΠΟΥ ΗΣΟΥΝ ΙΩΒ ΟΤΑΝ:

Ιωβ. 38,4 ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιοῦν με τὴν γῆν; ἀπάγγελον δέ μοι εἰ ἐπίστη σύνεσιν.

Ιωβ. 38,4 Που ἦσουν, ὅταν ἐγὼ εθεμελίωνα τὴν γην; Ἀπάντησέ μου, εἰ ἔχεις σύνεσιν.

Where were you when I laid the earth's foundations?
Tell me if you know.

Ιωβ. 38,7 ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ἤνεσάν με φωνῇ μεγάλη πάντες ἄγγελοί μου.

Ιωβ. 38,7 Οταν εδημιουργήθησαν τα ἄστρα, οἱ ἄγγελοί μου με εδοξολόγησαν με μεγάλην φωνήν.
while the morning stars sang in unison and all the divine beings shouted?

Ιωβ. 38,12 ἦ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωϊνόν; ἑωσφόρος δὲ εἶδε τὴν ἑαυτοῦ τάξιν

Ιωβ. 38,12 Ἡ μήπως ἐπὶ τῆς ἰδικῆς σου ἐποχῆς ἐγὼ ἔχω τακτοποιήσει τὸν ἥλιον, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς πρωΐας στέλλει τὸ φῶς του; Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σου δε ο

αυγερινός είδε την τακτικήν και κανονικήν πορείαν του,

Ιωβ. 38,13 έπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, έκτινάξαι άσεβείς έξ αύτῆς;

Ιωβ. 38,13 ώστε να απλώνη το ορθρινόν φως έως εις τα άκρα της γης, να αποκαλύπτη δε και να διασκορπίζη από αυτήν τους ασχημονούντας άσεβείς, τους ανθρώπους του σκότους;

In your lifetime have you commanded the morning, informed the dawn of its place¹³ so it would take hold of earth by its edges and shake the wicked out of it?

Ιωβ. 38,19 έν ποία δέ γῇ αύλίζεται τὸ φῶς; σκότους δέ ποίος ὁ τόπος;

Ιωβ. 38,19 Εις ποίον δε τόπον της γης κατοικεί το φως κατά το διάστημα της νυκτός; Ποίος δε είναι ο τόπος, όπου διαμένει το σκότος; Where's the road to the place where light dwells; darkness, where's it located?

Ιωβ. 38,31 συνῆκας δέ δεσμὸν Πλειάδος καὶ φραγμὸν Ὠρίωνος ἥνοιξας;

Ιωβ. 38,31 Μηπως εξεύρεις με ποίον είδος δεσμού είναι δεμένα μεταξύ των τα άστρα της Πλειάδος η μήπως μπορείς να διάσπασης τον δεσμόν των αστέρων του Ωρίωνος;

Ιωβ. 38,32 ἡ διανοίξεις μαζουρῶθ έν καιρῷ αὐτοῦ καὶ Ἑσπερον ἐπὶ κόμης αὐτοῦ ἄξεις αὐτά;

Ιωβ. 38,32 Η μήπως συ θα διανοίξης και θα καθορίσης στο καθένα από τα ζώδια τον δρόμον, που πρέπει να ακολουθήση, δια να καταλάβη τον τόπον του εις την ωρισμένην εκάστοτε εποχήν; Μηπως και

ημπορείς να αρπάξης, σαν από την κόμην του, τον Εσπερον, δια να τον μεταφέρης, όπου θέλεις;

Ιωβ. 38,33 ἐπίστασαι δὲ τροπὰς οὐρανοῦ ἢ τὰ ὑπ' οὐρανὸν ὁμοθυμαδὸν γινόμενα;

Ιωβ. 38,33 Γνωρίζεις δε τους νόμους, σύμφωνα με τους οποίους γίνονται αι μετακινήσεις των αστέρων του ουρανού, η όλα ομού τα υπό τον ουρανὸν γινόμενα φυσικά φαινόμενα;

Can you bind Pleiades' chains or loosen the reins of Orion?³² Can you guide the stars at their proper times, lead the Bear with her cubs?³³ Do you know heaven's laws, or can you impose its rule on earth?

Ιωβ. 40,1 Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰὼβ καὶ εἶπε·

Ιωβ. 40,1 Αἰνουθύνθη ἀκόμη ο Θεός από το νέφος προς τον σιωπῶντα Ἰὼβ καὶ εἶπε·

Ιωβ. 40,2 μὴ κρίσιν μετὰ ἱκανοῦ ἐκκλινεῖ, ἐλέγχων δὲ Θεὸν ἀποκριθήσεται αὐτήν;

Ιωβ. 40,2 “μήπως και θα ημπορέση κανείς να αποφύγη να κριθή με εμέ τον παντοδύναμον; Όταν δε εκφράζη παράπονα και ελέγχους προς τον Θεόν, ημπορεί να αποκριθῇ δια την επίκρισίν του αυτήν;”.

Ιωβ. 40,3 ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ λέγει τῷ Κυρίῳ·

Ιωβ. 40,3 Απαντῶν ευλαβως ο Ἰὼβ εἶπε προς τον Κυριον·

Ιωβ. 40,4 τί ἔτι ἐγὼ κρίνομαι, νουθετούμενος καὶ ἐλέγχων Κύριον, ἀκούων τοιαῦτα οὐθὲν ὦν; ἐγὼ δὲ τίνα ἀπόκρισιν δῶ πρὸς ταῦτα; χεῖρα θήσω ἐπὶ στόματί μου·

Ιωβ. 40,4 “προς τι ἐγώ και τώρα, που νουθετούμαι από τον Κυριον, να παραπονεθῶ συμβουλευων και ἐλέγχων τον Κυριον ἐγώ, ο οποίος

δεν είμαι τίποτε; Ποίαν δε απάντησιν θα δώσω εγώ εις αυτά; Θα βάλω το χέρι μου στο στόμα μου, δια να το κλείσω και να σιωπήσω πλέον.

Ιωβ. 40,5 ἅπαξ λελάληκα, ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ οὐ προσθήσω.

Ιωβ. 40,5 Μια φορά ωμίλησα κατά ανόητον τρόπον· δεν πρέπει και δευτέραν φοράν κατά τον αυτόν τρόπον να ομιλήσω”.

The LORD speaks and Job answers⁴⁰ The LORD continued to respond to Job:² Will the one who disputes with the Almighty correct him? God's instructor must answer him.

³ Job responded to the LORD:

⁴ Look, I'm of little worth. What can I answer you? I'll put my hand over my mouth.

⁵ I have spoken once, I won't answer; twice, I won't do it again.

Η ΑΡΧΕΓΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ (5508 π.Χ.)

ΠΡΩΤΗ ΜΕΡΑ: Δημιουργία του φωτός.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΜΕΡΑ: Δημιουργία του ουρανού.

ΤΡΙΤΗ ΜΕΡΑ: Διαχωρισμός ξηράς – θαλάσσης, δημιουργία των φυτών.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΜΕΡΑ: Δημιουργία των ουράνιων σωμάτων.

ΠΕΜΠΤΗ ΜΕΡΑ: Δημιουργία των Ψαριών και των πτηνών.

ΕΚΤΗ ΜΕΡΑ: Δημιουργία των ζώων και του ανθρώπου.

ΕΒΔΟΜΗ ΜΕΡΑ: Θεία ανάπαυση.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ

ΠΤΩΣΗ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΠΛΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΩΞΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ

Η ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ

ΚΑΪΝ ΚΑΙ ΑΒΕΛ

ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΣ

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΒΑΒΕΛ

ΔΙΑΣΠΟΡΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ

π.Χ.

1900 Οι Αιγύπτιοι γίνονται κύριοι της Παλαιστίνης.

1800 Η οικογένεια του Αβραάμ μεταναστεύει από την Ουρ της νότιας Με-

σοποταμίας στη Χαρράν της βόρειας Μεσοποταμίας.

Περίοδος των Πατριαρχών (περί το 1750-1600).

Ο Αβραάμ εγκαθίσταται στη Χαναάν.

Οι πατριάρχες Ισαάκ και Ιακώβ.

1600 Οι απόγονοι του Ιακώβ μεταναστεύουν στην Αίγυπτο.

Η ΠΡΩΙΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

1300 Ο φαραώ Ραμσής Β΄ (1290-1224)
καταδυναστεύει τους Ισραηλίτες.

Οι Ισραηλίτες με ηγέτη το Μωυσή φεύγουν από
την Αίγυπτο (περί το
↓ 1220 π.Χ.), όταν φαραώ ήταν ο Μερνεπτά
(1224-1214).

Περιπλάνηση των Ισραηλιτών στην έρημο (1220-1180).

Οι Φιλισταίοι εγκαθίστανται στα παράλια της
Παλαιστίνης.

1200

Οι Ισραηλίτες με ηγέτη τον Ιησού του Ναυή
κατακτούν την ορεινή
Χαναάν.

↓ Εγκατάσταση των δωδεκα φυλών του Ισραήλ
στην Παλαιστίνη.

Περίοδος των Κριτών (1180-1040) (κατ.άλ. περί 1220-1012).

1100 Ο Σαούλ, πρώτος βασιλιάς των Ισραηλιτών
(1040-1005).

↓ Ο βασιλιάς Δαβίδ (1005-966) κατακτά και, κάνει
πρωτεύουσα του

κράτους του την Ιερουσαλήμ.

1000 Ο βασιλιάς Σολομών (966-926) οργανώνει το
κράτος του και χτίζει το

Ναό (962-955).

↓ Διάσπαση του Ενιαίου Βασιλείου (926 π.Χ.) σε
Βόρειο (Ισραήλ) και
Νότιο (Ιούδας).

ΑΣΣΥΡΙΑΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

900 Ο προφήτης Ηλίας (περί το 850 π.Χ.).

800 Οι προφῆτες Αμώς (760-750), Ωσηέ (750-725),
 Ησαΐας (740-700) και Μιχαΐας (722-701).

↓ Οι Ασσύριοι καταλύουν το Βόρειο Βασίλειο (722 π.Χ.).

700 Οι Ασσύριοι πολιορκούν την Ιερουσαλήμ (701 π.Χ.).

Εύρεση του Βιβλίου του Νόμου (622).

ΒΑΒΥΛΩΝΙΑΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

↓ Ο προφήτης Ιερεμίας (627-586).

Ο προφήτης Δανιήλ (605-535)

600 Ο Ναβουχοδονόσορ καταλαμβάνει την
 Ιερουσαλήμ (597 π.Χ.).

↓ Ο προφήτης Ιεζεκιήλ (593-570).

Οι Βαβυλώνιοι καταλύουν το Νότιο Βασίλειο
 (586 π.Χ.).

Βαβυλώνια αιχμαλωσία (586-538).

Ο Πέρσης βασιλιάς Κύρος καταλαμβάνει τη
 Βαβυλώνα (538 π.Χ.).

ΠΕΡΣΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

550 **Η Παλαιστίνη βρίσκεται κάτω από περσική
 κυριαρχία (ως 332).**

↓ Με το διάταγμα του Κύρου οι εξόριστοι Ιουδαίοι
 επιστρέφουν στην

πατρίδα τους (538 π.Χ.).

↓ Ανοικοδόμηση του κατεστραμμένου Ναού
 (520-516).

Οι προφήτες Αγγαίος (520) και Ζαχαρίας (520-518)

500 Η δράση του ιερέα – γραμματέα Έσδρα (με ; αποστολή 558 ή 428

↓ \δράση 398) και του διοικητή Νεεμία (444 και 428, Α΄ και Β΄ αποστ.).

400

ΚΡΑΤΟΣ Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ο Μ. Αλέξανδρος καταλαμβάνει την Παλαιστίνη (332 π.Χ.) ως 63.

↓ Οι Πτολεμαίοι γίνονται κύριοι της Παλαιστίνης (305 π.Χ.).

Μετάφραση της Παλ. Διαθήκης από τους Ο΄ (271/260).

200 Οι Σελευκίδες επικρατούν στην Παλαιστίνη (199 π.Χ.).

↓ Μακκαβαϊκή επανάσταση (167 π.Χ.).

100 Βασιλείο Μακκαβαίων (104-63 π.Χ.)

ΡΩΜΑΪΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

Οι Ρωμαίοι καταλαμβάνουν την Παλαιστίνη (63 π.Χ.).

Ο Ηρώδης ο Μέγας αρχίζει την ανοικοδόμηση του ναού στα Ιεροσό-
λυμα (20 π.Χ.).

Α΄ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΗΣΙΣ 4-6 π.Χ.).

ΤΟ ΚΡΑΣΙ

Παρ. 23,29 τίνι οὐαί; τίνι θόρυβος; τίνι κρίσεις; τίνι δὲ ἀηδίαί καὶ λέσχαι; τίνι συντρίμματα διακενῆς; τίνος πελιδνοὶ οἱ ὀφθαλμοί;

Παρ. 23,29 Εἰς ποιόν ταιριάζει το αλλοίμονον; Ποιὸς αναταράσσεται, θορυβεῖται καὶ φιλονικεῖ; Ποιὸς συχνάζει εἰς τα δικαστήρια καὶ εἰσάγεται εἰς δίκας; Ποιὸς προκαλεῖ τὴν ἀηδίαν με τοὺς εμετοὺς καὶ τὰς μωρολογίας τοῦ καὶ χάνει τὸν καιρὸν τοῦ εἰς φλυαρίας καὶ ἀνοησίας; Εἰς ποιόν πληγαί καὶ συντρίμματα χωρὶς λόγον; Τίνας εἶναι ὡχρά καὶ κινδυνεύουν νὰ σβήσουν τὰ μάτια;

Παρ. 23,30 οὐ τῶν ἐγχρονονιζόντων ἐν οἶνοις; οὐ τῶν ἰχνευόντων ποῦ πότοι γίνονται;

Παρ. 23,30 Δεν εἶναι ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι περνοῦν τὸν καιρὸν τῶν κοντά εἰς τὰ κρασιά; Δεν εἶναι ἐκείνων, ποὺ ἀνιχνεύουν νὰ βρουν, ποὺ γίνονται συγκεντρώσεις δια ποτόν καὶ διασκεδάσεις;

Παρ. 23,31 μὴ μεθύσκεσθε ἐν οἶνοις, ἀλλὰ ὁμιλεῖτε ἀνθρώποις δικαίοις καὶ ὁμιλεῖτε ἐν περιπάτοις· ἐὰν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δῶς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, ὕστερον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου.

Παρ. 23,31 Μὴ πίνετε οἶνον, ὥστε νὰ μεθάτε, ἀλλὰ νὰ συναναστρέφεσθε με ἀνθρώπους ἐναρέτους καὶ νὰ συνομιλήτε στοὺς περιπάτους σας με αὐτοὺς ἐπὶ σοβαρῶν καὶ μορφωτικῶν θεμάτων. Διότι εἰς τὴν ρίχνῃς τὰ μάτια σου καὶ δώσης τὴν καρδιά σου εἰς τὰς φιάλας τοῦ κρασιοῦ καὶ τὰ ποτήρια, τελευταία θὰ καταντήσης νὰ γυρίζῃς γυμνότερος ἀπὸ τὸ γουδοχέρι.

Παρ. 23,32 τὸ δὲ ἔσχατον ὥσπερ ὑπὸ ὄψεως πεπληγῶς ἐκτείνεται, καὶ ὥσπερ ὑπὸ κεράστου διαχεῖται αὐτῷ ὁ ἰός.

Παρ. 23,32 Το δε κατάντημα του μεθύσου, όταν γίνη αλκολικός, είναι σαν να δαγκώθηκε από δηλητηριώδες φίδι. Τεντώνεται και παραλύει ο οργανισμός του, σαν να εκύθη μέσα του δηλητήριο από φίδι με κέρατα.

Παρ. 23,33 οἱ ὀφθαλμοί σου ὅταν ἴδωσιν ἄλλοτρίαν, τὸ στόμα σου τότε λαλήσει σκολιά,

Παρ. 23,33 Όταν ευρίσκεσαι εις κατάστασιν μέθης και τα μάτια σου ιδούν μίαν ξένην και άγνωστον γυναίκα, ανάψουν δε μέσα σου επιθυμία πονηραί, τότε το στόμα σου θα εἴπῃ χυδαία λόγια δι' αυτήν.

Παρ. 23,34 καὶ κατακείσῃ ὥσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης καὶ ὥσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῷ κλύδωνι.

Παρ. 23,34 Και θα κατάκεισαι και θα τρικλίζης, ως εάν ευρίσκεσαι μέσα εις τρικυμιώδη θάλασσαν και σαν κυβερνήτης πλοίου μέσα εις μεγάλην θαλασσοταραχήν.

Παρ. 23,35 ἐρεῖς δέ· τύπτουσί με καὶ οὐκ ἐπόνεσα, καὶ ἐνέπαιξάν μοι, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν· πότε ὀρθρος ἔσται, ἵνα ἐλθὼν ζητήσω μεθ' ὧν συνελεύσομαι;

Παρ. 23,35 Όταν δε συνέλθης, θα λέγῃς με έκπληξιν· με εκτύπησαν και δεν επόνεσα, με εκλεύασαν και εγώ δεν εκατάλαβα τίποτε. Κυριευμένος δε από το πάθος του κρασιού, θα πῇς· πότε θα ξημερώσῃ, δια να πάω να συναντήσω πάλιν εκείνους, με τους οποίους θα κάμω παρέα στο καπηλειό;

Who is suffering? Who is uneasy? Who has arguments? Who has complaints? Who has unnecessary wounds? Who has glazed eyes? those who linger over wine; those who go looking for mixed

wine. Don't look at wine when it is red, when it sparkles in the cup, going down smoothly. In the end, it bites like a snake and poisons like a viper. Your eyes will see strange things, and your heart will speak distorted words. You will be like one who lies down while out on the sea^[a] or one who lies on top of a mast. "Though hit, I feel no pain; though beaten up, I don't know anything about it. When I wake up, I'll look for wine again!"

Εφ. 5,18 καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι,

Και μη μεθάτε με οἶνον· εἰς τὴν μέθην ὑπάρχει πάντοτε ἡ ἀσωτία καὶ ἡ κατάπτωσις. Ἀλλὰ γεμίζετε τὴν ψυχὴν, τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦ σας με Πνεῦμα Ἅγιον.

Don't get drunk on wine, which produces depravity. Instead, be filled with the Spirit

Εκκλ. 9,7 Δεῦρο φάγε ἐν εὐφροσύνῃ τὸν ἄρτον σου καὶ πίε ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ οἶνόν σου, ὅτι ἤδη εὐδόκησεν ὁ Θεὸς τὰ ποιήματά σου.

Εἶλα, λοιπόν, ἄνθρωπε, φάγε με εὐχαρίστησιν τὰ φαγητά σου καὶ πίε με καλὴ καρδία τὸν οἶνόο σου, διότι ὁ Θεὸς ἠθέλησε καὶ ἡυλόγησε τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Go, eat your food joyfully and drink your wine happily because God has already accepted what you do.

Παρ. 23,20 μὴ ἴσθι οἰνοπότης, μηδὲ ἐκτείνου συμβουλαῖς κρεῶν τε ἀγορασμοῖς·

Μη γίνῃς οἰνοπότης, μη ἀπλώνεσαι καὶ μη συναναστρέφεσαι με ἀνθρώπους, πρὸς ἀγορὰν κρεάτων ἀπὸ κοινοῦ (με ρεφενέ) καὶ παράθεσιν κοινῆς τραπέζης.

Παρ. 23, 21 πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος
πτωχεύσει, καὶ ἐνδύσεται διερῶρηγμένα καὶ ῥακώδη
πᾶς ὑπνώδης.

Διότι κάθε μέθυσος και πορνοκόπος θα καταντήση
εις πτωχείαν, ὅπως ἐπίσης και κάθε τεμπέλης, που
αγαπά τον ὕπνον, πολύ γρήγορα θα φορέση ρουχα
ξεσχισμένα και κουρελιασμένα.

Don't hang out with those who get drunk on wine or
those who eat too much meat, because drunks and
gluttons will be impoverished; their stupor will clothe
them in rags.

Παρ. 20,1 Ἀκόλαστον οἶνος καὶ ὑβριστικὸν μέθη,
πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις συμπλέκεται.

Ο πολὺς οἶνος οδηγεῖ εις την ἀκολασίαν, η δε μέθη εις
την μωρὰν ἀλαζονείαν και την ἀδιαντροπιάν. Καθε
μικρόμυαλος εις αὐτά περιπλέκεται και ἐξευτελίζεται.
Wine is a mocker; beer a carouser. Those it leads
astray won't become wise.

Ωσ. 4,11 Πορνείαν καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα
ἐδέξατο καρδιά λαοῦ μου.

Η καρδιά του λαοῦ μου εστράφη και ἐδέχθη
πορνείαν και οἶνον και μέθην.

Wine and new wine destroy understanding.

Εκκλ. 3,1 Τοῖς πᾶσι χρόνος καὶ καιρὸς τῷ παντὶ
πράγματι ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

Εις ὅλα υπάρχει ο κατάλληλος καιρός δια να
πραγματοποιηθῇ δε κάθε ἔργον κάτω ἀπὸ τον
ουρανόν, πρέπει να δοθῇ η κατάλληλος ευκαιρία.

There's a season for everything and a time for every
matter under the heavens

Παρ. 31,4 μετὰ βουλῆς πάντα ποίει, μετὰ βουλῆς οἰνοπότει· οἱ δυνάσται θυμώδεις εἰσίν, οἶνον δὲ μὴ πινέτωσαν,

Κατόπιν πολλῆς ερεῦνης και περισκέψεως να προχωρῆς εις την πραγματοποιήσιν των έργων σου. Πινε οἶνον, αλλά μετά συνέσεως. Πολλοί άρχοντες είναι ευερέθιστοι και θυμώδεις, δια τούτο ας μη πίνουν οἶνον,

Παρ. 31,5 ἵνα μὴ πiónτες έπιλάθωνται τῆς σοφίας καὶ όρθά κρίναι οὐ μὴ δύνωνται τοὺς άσθενεῖς.

ἵνα μη πίνοντες και εις μέθην ερχόμενοι χάσουν την σύνεσιν και την ευθυκρισίαν και δεν είναι εις θέσιν να κρίνουν και να δικάσουν ορθώς και να αποδώσουν το δίκαιον στους αδυνάτους ανθρώπους.

Παρ. 31,6 δίδοτε μέθην τοῖς έν λύπαις καὶ οἶνον πίνειν τοῖς έν όδύναϊς,

Δώστε όμως ολίγον οἶνον εις εκείνους, οι οποίοι ευρίσκονται υπό το κράτος πολλών θλίψεων και ας πίνουν ολίγον οἶνον, όσοι κατέχονται από πόνους και οδύνας,

Παρ. 31,7 ἵνα έπιλάθωνται τῆς πενίας καὶ τῶν πόνων μὴ μνησθῶσιν ἔτι.

δια να λησμονήσουν την πτωχείαν των και να μη ενθυμούνται πλέον τους πόνους των.

it isn't for kings to drink wine, for rulers to crave^[a] strong drink. Otherwise, they will drink and forget the law, and violate the rights of the needy. Give strong drink to those who are perishin and wine to those whose hearts are bitter. Let them drink and forget their poverty and no longer remember their toil.

ΟΥ ΜΟΙΧΕΥΣΕΙΣ

Παρ. 5,1 Υιέ, ἐμῇ σοφίᾳ πρόσεχε, ἐμοῖς δὲ λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς,

Παιδί μου, δώσε προσοχήν εις τας ἰδικὰς μου σοφὰς συμβουλὰς. Κλίνει και τέντωσε το αυτί σου εις τα λόγια μου,

Παρ. 5,2 ἵνα φυλάξης ἔννοιαν ἀγαθὴν· αἴσθησις δὲ ἐμῶν χειλέων ἐντέλλεται σοι.

δια να πάρης έτσι και διατηρήσης ορθὴν και ωφέλιμον γνώσιν. Η ορθή και ωφέλιμος αυτή γνώσις, που εξέρχεται από τα χείλη μου, σου δίδει την εντολήν·

Παρ. 5,3 μὴ πρόσεχε φαύλῃ γυναικί· μέλι γὰρ ἀποστάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνῃς, ἥ πρὸς καιρὸν λιπαίνει σὸν φάρυγγα,

Μη δίδης προσοχήν εις φαύλην και ανήθικον γυναίκα, διότι ἀπὸ τα δόλια χείλη της πόρνῃς γυναικὸς στάζει μέλι, το οποίον προς στιγμὴν μόνον γλυκαίνει τον φάρυγγά σου·

Παρ. 5,4 ὕστερον μέντοι πικρότερον χολῆς εὐρήσεις καὶ ἡκονημένον μᾶλλον μαχαίρας διστόμου.

ἐπειτα ὁμως θα εὐρῃς αὐτό πικρότερον ἀπὸ την χολήν και ακονισμένον περισσότερον ἀπὸ δίκοπον μαχαίρι, ὥστε να σφάζη τους ασυνέτους.

Παρ. 5,5 τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πόδες κατάγουσι τοὺς χρωμένους αὐτῇ μετὰ θανάτου εἰς τὸν ἄδην, τὰ δὲ ἵχνη αὐτῆς οὐκ ἐρείδεται·

Διότι τα πόδια των αφρόνων εκείνων, οἱ οποίοι συγχρωτίζονται με την γυναίκα αὐτήν, τους οδηγούν στον θάνατον και στον ἄδην. Τα βήματά των δεν εἶναι ασφαλή, ἀλλὰ διαρκῶς γλιστρούν στον κατήφορον του κακοῦ.

Παρ. 5,6 ὁδοὺς γὰρ ζωῆς οὐκ ἐπέρχεται, σφαιραὶ δὲ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς καὶ οὐκ εὐγνώστοι.

Διότι η αφροσύνη δεν ακολουθεῖ και δεν οδηγεί εις δρόμους ζωῆς και σωτηρίας. Τα δε μονοπάτια της εἶναι εις εσφαλμένας κατευθύνσεις, δυσδιάκριτα δε ἀπὸ εκείνους, που τα ακολουθοῦν.

Παρ. 5,7 νῦν οὖν, υἱέ, ἄκουέ μου καὶ μὴ ἀκύρους ποιήσης ἐμοὺς λόγους.

Συ, λοιπόν, παιδί μου, άκουσε τώρα τας σύμβουλάς μου· μη θεωρήσης και μη καταφρονήσης ως αναξίους προσοχής και σημασίας τους λόγους μου.

Παρ. 5,8 μακρὰν ποίησον ἀπ’ αὐτῆς σὴν ὁδόν, μὴ ἐγγίσης πρὸς θύραις οἴκων αὐτῆς,

Απομάκρυνε ἀπὸ τὴν πονηρὰν αὐτὴν γυναῖκα τὴν πορείαν σου. Μὴ πλησίασης ποτέ εἰς τας θύρας τοῦ οἴκου της,

Παρ. 5,9 ἵνα μὴ πρόη ἄλλοις ζωὴν σου καὶ σὸν βίον ἀνελεήμοσιν·

δια να μη παραδώσης τὴν ζωὴν σου εἰς ξένους και τὴν περιουσίαν σου εἰς τα χέρια ἀσπλάγχνων.

Παρ. 5,10 ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἄλλοτριοι σῆς ἰσχύος, οἱ δὲ σοὶ πόνοι εἰς οἴκους ἄλλοτρίων ἔλθωσι

Δια να μη πλουτήσουν και χορτάσουν ξένοι ἀπὸ τὴν ἰδικὴν σου δύναμιν και να μη περιέλθουν οἱ καρποὶ τῶν κόπων σου εἰς οἶκον ξένων ἀνθρώπων.

Παρ. 5,11 καὶ μεταμεληθήσῃ ἐπ’ ἐσχάτων, ἡνίκα ἂν κατατριβῶσι σάρκες σώματός σου,

Και δια να μη μεταμεληθῇς ἀνωφελῶς στο τέλος τῆς ζωῆς σου, ὅταν πλέον θα ἔχουν κατατριβή και φθαρή αι σάρκες τοῦ σώματός σου ἀπὸ τὴν παραστρατημένην ζωὴν.

Παρ. 5,12 καὶ ἐρεῖς· πῶς ἐμίσησα παιδείαν, καὶ ἐλέγχους ἐξέκλινεν ἡ καρδιά μου;

Και θα εὐρεθῇς τότε εἰς τὴν ἀνάγκην να εἴπῃς· “πῶς ἐμίσησα τὴν παιδαγωγίαν τοῦ Κυρίου και ἡ καρδιά μου παρεξέκλινεν ἀπὸ τοὺς δικαίους και σωτηρίους ἐλέγχους;

Παρ. 5,13 οὐκ ἤκουον φωνὴν παιδεύοντός με καὶ διδάσκοντός με, οὐδὲ παρέβαλλον τὸ οὖς μου·

Δεν ἤκουα και δεν υπήκουα εἰς τὴν φωνὴν τοῦ παιδαγωγοῦ μου και τοῦ διδασκάλου μου. Δεν ἐκλίνα και δεν ἐπλησίαζα το αὐτί μου εἰς τας συμβουλὰς του.

Παρ. 5,14 παρ’ ὀλίγον ἐγενόμην ἐν παντὶ κακῷ ἐν μέσῳ ἐκκλησίας καὶ συναγωγῆς.

Ολίγον ἔλλειψε να φθάσω εἰς τὴν πληρότητα ὁλῶν τῶν κακῶν, να ἐκτεθῶ εἰς τὴν ἀποδοκιμασίαν ἐνώπιον συναθροίσεως πολλοῦ λαοῦ, ἐν μέσῳ συναγωγῆς ἀνθρώπων”!

Παρ. 5,15 πίνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς.

Παιδί μου, πίνε νερό ἀπὸ τα ἰδικά σου δοχεῖα καὶ ἀπὸ το νερό, που βγαίνει ἀπὸ το ἰδικόν σου φρέαρ. Ζήσε την ζωὴν σου με σωφροσύνην με την νόμιμον σύζυγόν σου.

Παρ. 5,16 μὴ ὑπερεκχεισθῶ σοι ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς, εἰς δὲ σὰς πλατείας διαπορευέσθῶ τὰ σὰ ὕδατα·

Ἀς μὴ ὑπερεκχειλίζουν καὶ χύνωνται τα νερά της ἰδικῆς σου πηγῆς εἰς ξένας περιοχάς, ἀλλὰ εἰς τας ἰδικάς σου πλατείας ας περνούν καὶ ας ποτίζουν τα νερά σου. Μὴ τρέχης εἰς ξένας γυναίκας, ἀλλὰ ἀπόλαυσε την χαράν της ζωῆς σου στο σπίτι σου με την νόμιμον σύζυγόν σου.

Παρ. 5,17 ἔστω σοι μόνῳ ὑπάρχοντα, καὶ μηδεὶς ἀλλότριος μετασχέτω σοι·

Τα ὑπάρχοντά σου ας ἀνήκουν εἰς σε καὶ μόνον, κανένας δὲ ἄλλος ας μὴ γίνεται μέτοχος των αγαθῶν της οικογενειακῆς σου ζωῆς. Πρόσεχε νὰ μὴ σε εκμεταλλεύωνται φαῦλαι γυναῖκες καὶ πονηροὶ ἄνθρωποι.

Παρ. 5,18 ἡ πηγὴ σου τοῦ ὕδατος ἔστω σοι ἰδία, καὶ συνευφραίνου μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός σου.

Ἡ πηγὴ του νεροῦ σου ας ἀνήκῃ εἰς σε καὶ μόνον καὶ νὰ ευφραίνεσαι με την γυναῖκα, που ἐπήρες ὡς σύζυγον ἐκ νεότητός σου.

Παρ. 5,19 ἔλαφος φιλίας καὶ πῶλος σῶν χαρίτων ὁμιλείτω σοι· ἡ δὲ ἰδία ἡγείσθῶ σου καὶ συνέστω σοι ἐν παντὶ καιρῷ, ἐν γὰρ τῇ ταύτης φιλίᾳ συμπεριφερόμενος πολλοστὸς ἔση.

Ὡς πρὸς ἀξιαγάπητον ἔλαφον καὶ χαριτωμένον πουλαράκι ας εἶναι ἡ ἀγάπη σου καὶ ἡ ἀναστροφή σου πρὸς αὐτήν. Αὐτήν καὶ μόνην νὰ θεωρῇς ἀνωτέραν ἀπὸ οἰανδήποτε ἄλλην καὶ ας εἶναι μαζὴ σου εἰς ὅλας τας περιστάσους βίου σου, διότι ζων με τον σύνδεσμον της ἀγάπης σου πρὸς αὐτήν, θὰ γίνῃς μέγας καὶ εὐτυχής.

Παρ. 5,20 μὴ πολὺς ἴσθι πρὸς ἀλλοτρίαν, μηδὲ συνεχῶς ἀγκάλαις τῆς μὴ ἰδίας·

Μὴ συναναστρέφεσαι καὶ μὴ υποδουλώνεσαι εἰς ἄλλην γυναῖκα, μὴ καταδεχθῇς νὰ σε σφίγγουν αἱ ἀγκάλαι γυναικός, που δὲν σου ἀνήκει.

Παρ. 5,21 ένώπιον γάρ εἰσι τῶν τοῦ Θεοῦ ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρός, εἰς δὲ πάσας τὰς τροχιάς αὐτοῦ σκοπεύει.

Διότι ὅλαι αἱ πράξεις καὶ οἱ δρόμοι τῆς ζωῆς τοῦ κάθε ἀνδρός εὐρίσκονται ὀλοφάνεροι ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός παρατηρεῖ με ἀκρίβειαν ὅλας τὰς ἐνεργείας τοῦ κάθε ἀνθρώπου.

Παρ. 5,22 παρανομίαι ἄνδρα ἀγρεύουσι, σειραῖς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται·

Αἱ παρανομίαι παγιδεύουν καὶ συλλαμβάνουν, σαν μέσα σε δίκτυον, τὸν κακὸν ἄνδρα. Καθε δε πονηρὸς ἄνθρωπος περισφίγγεται συνεχῶς ἀπὸ τὰς ἐπαναλαμβανομένας ἁμαρτίας του, αἱ ὁποῖαι καταντῶν δι' αὐτὸν τυραννικὸν πάθος.

Παρ. 5,23 οὗτος τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδευτῶν, ἐκ δὲ πλήθους τῆς ἑαυτοῦ βιότητος ἐξερρίφη καὶ ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην.

Ὁ ἀνῆθικος θα ἀποθάνῃ καὶ θα συγκαταταχθῇ με τοὺς ἀκαλλιεργήτους ψυχικῶς ἀνθρώπους. Ἐξ αἰτίας δε τοῦ πλήθους τῶν σφαλμάτων τῆς ἐξάλλου ζωῆς τοῦ ἐρρίφθῃ ἔξω ἀπὸ τὴν μακαρίαν ζωὴν καὶ ἐχάθηκε δια τὴν ἀφροσύνην του.

Avoid the mysterious woman⁵ My son, pay attention to my wisdom. Bend your ear to what I know, so you might remain discreet, and your lips might guard knowledge. The lips of a mysterious woman drip honey, and her tongue is smoother than oil, but in the end she is bitter as gall, sharp as a double-edged sword. Her feet go down to death; her steps lead to the grave.^[a] She doesn't stay on the way of life. Her paths wander, but she doesn't know it. Now children, listen to me, and don't deviate from the words of my mouth. Stay on a path that is far from her; don't approach the entrance to her house. Otherwise, you will give your strength to others, your years to a cruel person.¹⁰ Otherwise, strangers will sap your strength, and your hard work will end up in a foreigner's house. You will groan at the end when your body and flesh are exhausted, and you say, "How I hated instruction! How my heart despised correction! I didn't listen to the voice of my instructor. I didn't obey my teacher. I'm on the brink of utter ruin in the assembled community."¹⁵ Drink water from your own cistern, gushing water from your own

well.¹⁶ Should your fountains flood outside, streams of water in the public squares?¹⁷ They are yours alone, not for you as well as strangers.¹⁸ May your spring be blessed. Rejoice in the wife of your youth.¹⁹ She is a lovely deer, a graceful doe. Let her breasts intoxicate you all the time; always be drunk on her love.²⁰ Why, my son, should you lose your senses with a mysterious woman and embrace the breasts of a foreign female?²¹ The LORD's eyes watch over every person's path, observing all their ways.²² The wicked will be caught by their own evil acts, grabbed by the ropes of their own sin.²³ Those without instruction will die, misled by their own stupidity.

Παρ. 30,16 ἄδης καὶ ἔρως γυναικὸς καὶ γῆ οὐκ ἐμπιπλαμένη ὕδατος καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ οὐ μὴ εἴπωσιν· ἀρκεῖ·

Ετσι αχόρταστος εἶναι ὁ ἄδης, ὁ ἔρως τῆς γυναικός καὶ ἡ ξηρὰ γῆ, ἡ ὁποία δεν χορταίνει ἀπὸ τὸ νερό τῆς βροχῆς. Ὅπως ἐπίσης ἡ θάλασσα καὶ ἡ φωτιά ποτέ δεν θα πουν· Φθάνει, ἡ μὲν δια τὸ νερό, ἡ δε δια τὴν καύσιμον ὕλην.

There are three things that are never satisfied, four that never say, "Enough!":¹⁶ the grave[a] and a barren womb, a land never filled with water, and fire that doesn't say, "Enough!"

Παρ. 30,18 τρία δέ ἐστὶ ἀδύνατά μοι νοῆσαι, καὶ τὸ τέταρτον οὐκ ἐπιγινώσκω·

Τρία πράγματα μοι εἶναι ἀδύνατον νὰ τα ἐννοήσω. Τὸ δε τέταρτον ἀκόμη περισσότερον μοι μένει ἀκατάληπτον.

Παρ. 30,19 ἴχνη ἀετοῦ πετομένου καὶ ὁδοὺς ὄφεως ἐπὶ πέτρας καὶ τρίβους νηδὸς ποντοπορούσης καὶ ὁδοὺς ἀνδρὸς ἐν νεότητι.

Πρώτον τὰ ἴχνη τοῦ αετοῦ, που πετὰ στον αέρα, τὸν δρόμον τοῦ φιδιού που σέρνεται εἰς τὶς πέτρες, τοὺς δρόμους τοῦ πλοίου που πλέει εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τὸ περισσότερον ἀκατάληπτον τὰς ἐκτροπὰς τοῦ νέου ἀνθρώπου.

Παρ. 30,20 τοιαύτη ὁδὸς γυναικὸς μοιχαλίδος, ἥ, ὅταν πράξῃ, ἀπονισαμένη, οὐδέν φησι πεπραχέναι ἄτοπον.

Τέτοιος είναι ο δρόμος και ο τρόπος της μοιχαλίδος γυναικός, η οποία, όταν διαπράξει το αμάρτημα, νίπεται και διαλαλεί, ότι τίποτε το άτοπον δεν έχει διαπράξει.

Three things are too wonderful for me, four that I can't figure out:19 the way of an eagle in the sky, the way of a snake on the rock, the way of a ship out on the open sea, and the way of a man with a young woman.20 This is the way of an adulterous woman: she eats and wipes her mouth, and she says, "I've done nothing wrong!"

Παρ. 31,3 μὴ δῶς γυναιξὶ σὸν πλοῦτον, καὶ τὸν σὸν νοῦν καὶ βίον εἰς ὑστεροβουλίαν.

Μη παραδώσης και μη εμπιστευθής τον πλούτον σου εις γυναίκας, διότι ὑστερα θα μεταμεληθής πικρά δια την κατασώτευσιν του νου και της περιουσίας σου.

Don't give your strength to women,

Παρ. 31,30 ψευδεῖς ἀρέσκειαι καὶ μάταιον κάλλος γυναικός· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνεῖτω.

Αι φιλαρέσκειαι της γυναικός είναι ψεύτικα πράγματα και το κάλλος της είναι προσωρινόν και παροδικόν. Διότι μόνον η συνετή και φρονιμος γυναίκα ευλογεῖται από τον Θεόν. Ας υμνά δε αυτή και ας δοξάζη τον φόβον του Κυρίου.

Charm is deceptive and beauty fleeting, but a woman who fears the Lord is to be praised.

Παρ. 6,32 ὁ δὲ μοιχὸς δι' ἔνδειαν φρενῶν ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ περιποιεῖται,

Ο μοιχός όμως, εξ αιτίας της αφροσύνης του, ετοιμάζει και επιφέρει καταστροφὴν εις την ζωὴν του.

Παρ. 6,33 ὁδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει, τὸ δὲ ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Θα υποφέρη πόνους και ευτελισμούς και ατιμώσεις. Η εντροπή δε και η καταισχύνη του δεν θα εξαλειφθῇ ποτέ στον αἰῶνα.

Παρ. 6,34 μεστὸς γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς· οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως,

Διότι ο θυμός του ανδρός της μοιχαλίδος γυναικός θα είναι γεμάτος από ζηλότυπον εκδίκησιν εναντίον μοιχού. Δεν θα τον λυπηθή, όταν θα δικάζεται ενώπιον του δικαστηρίου.

Παρ. 6,35 οὐκ ἀνταλλάξεται οὐδενὸς λύτρου τὴν ἔχθραν, οὐδὲ μὴ διαλυθῇ πολλῶν δώρων.

Αδιάλλακτος εις την εκθρότητά του, με κανένα λύτρον δεν θα δεχθή να ανταλλάξη το εναντίον εκείνου μίσος του, ούτε να διαλύση την έχθραν, έστω και αν του προσφερθούν πολλά δώρα.

He who commits adultery is senseless. Doing so, he destroys himself. He is wounded and disgraced. His shame will never be wiped away. Jealousy makes a man rage; he'll show no mercy on his day of revenge.³⁵ He won't accept compensation; he'll refuse even a large bribe.

Παρ. 9,13 Γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα ἐνδεὴς ψωμοῦ γίνεται, ἣ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνην.

Η ασύνετος, η διεφθαρμένη και η αδιάντροπος γυναίκα φθάνει μέχρι του σημείου να στερήται και από αυτό το ψωμί της και να πεινάς. Αυτή δεν ξέρει, τι θα πη εντροπή και σεμνότητας.

Παρ. 9,14 ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου, ἐπὶ δίφρου ἐμφανῶς ἐν πλατείαις,

Εκάθησεν εμπρός από την θύραν του σπιτιού της, επάνω εις υψηλόν κάθισμα, ώστε να φαίνεται από τους άνδρας, που ευρίσκονται εις τας πλατείας,

Παρ. 9,15 προσκαλουμένη τοὺς παριόντας καὶ κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν·

προσκαλεί αυτούς, που διέρχονται και βαδίζουν κατ' ευθείαν τον δρόμον των, λέγουσα·

Παρ. 9,16 ὃς ἐστὶν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρὸς με καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρονήσεως παρακελεύομαι λέγουσα·

“όποιος από σας είναι ανοητότατος και ηλίθιος, ας έλθη κοντά μου. Και αυτούς, οι οποίοι στερούνται και της στοιχειώδους συνέσεως και γνώσεως προτρέπω και τους λέγω·

Παρ. 9,17 ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἄψασθε καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ.

πιάστε και πάρτε στα χέρια σας το κρυφό ψωμί μου και τα απηγορευμένα φαγητά μου. Πιέτε το νοστιμώτατο κλεμμένο νερό μου”!

Παρ. 9,18 ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ’ αὐτῇ ὄλλυνται, καὶ ἐπὶ πέταυρον ἄδου συναντᾷ.

Ο άνδρας, που ελκύεται από τα λόγια της και πηγαίνει κοντά της, δεν γνωρίζει ότι οι υλόφρονες και σαρκολάτραι ευρίσκουν εκεί την απώλειαν, και ότι η συνάντησίς της είναι παγίδα, η οποία οδηγεί εις τας εισοδους του άδου.

Παρ. 9,18α ἀλλὰ ἀποπήδησον, μὴ χρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ, μηδὲ ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτήν·

Συ όμως εκτινάξου με μεγάλα πηδήματα μακράν από αυτήν και μη σταματήσης ουδέ επ' ελάχιστον χρόνον στον τόπον εκείνον. Ούτε δε και να προσηλώσης το βλέμμα σου προς αυτήν.

Παρ. 9,18β οὕτως γὰρ διαβήσῃ ὕδωρ ἀλλότριον καὶ ὑπερβήσῃ ποταμὸν ἀλλότριον·

Ετσι όταν συμπεριφερθής και πράξης, θα περάσης, χωρίς να εγγίσης το ξένον και απηγορευμένον αυτό νερό. Θα διαβής τον επικίνδυνον αυτόν ξένον ποταμόν ασφαλής.

Παρ. 9,18γ ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπόσχου καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίῃς,

Κράτησε τον εαυτόν σου μακριά από τα ξένα δολερά ύδατα της αμαρτωλής χαράς και μη πίης νερό από ξένην πηγήν. Μην θελήσης να απολαύσης χαράν με αμαρτωλήν γυναίκα,

Παρ. 9,18δ ἵνα πολὺν ζήσῃς χρόνον, προστεθῇ δέ σοι ἔτη ζωῆς.

δια να ζήσης ετσι επί πολύν χρόνον και να προστεθούν εις σε πολλά έτη.

Woman Folly's" invitation: ¹³ Woman Folly is noisy; she's stupid and doesn't even know it. She sits at the doorway of her house, on a seat at the city heights. She invites those who pass by on the path, those going straight on their way. "Whoever is naive, come in here," she says to those who lack sense. "Stolen water is sweet; food eaten in secret is pleasant." But they don't know that the dead are there; her guests are in the depths of the grave.^[a]

27 Ακούσατε ότι λέχθηκε στους αρχαίους (η εντολή): Να μη μοιχεύσεις. 28 Εγώ όμως σας λέω, ότι όποιος κοιτάει γυναίκα με σαρκική επιθυμία, έχει κίόλας διαπράξει μοιχεία μαζί της μέσα στην καρδιά του. 29 Γι' αυτό, αν σε σκανδαλίζει το δεξί σου μάτι, βγάλε το και πέταξέ το από πάνω σου, γιατί σε συμφέρει να χαθεί ένα από τα μέλη σου, παρά να πεταχτεί ολόκληρο το σώμα σου στη γέεννα. 30 Κι αν το δεξί σου χέρι σε σκανδαλίζει, κόψε το και πέταξέ το από πάνω σου, γιατί σε συμφέρει να χαθεί ένα από τα μέλη σου, παρά να πεταχτεί ολόκληρο το σώμα σου στη γέεννα. 31 Ειπώθηκε ακόμα πως: 'Όποιος χωρίσει τη γυναίκα του, να της δώσει γραπτό διαζύγιο. 32 Εγώ όμως σας λέω πως, όποιος χωρίσει τη γυναίκα του για κάθε άλλο λόγο εκτός από πορνεία, την κάνει μοιχαλίδα, και όποιος παντρευτεί χωρισμένη γίνεται μοιχός." (Ματθ. κεφ. 5)

Δεν ξέρετε ότι τα σώματά σας είναι μέλη του Χριστού; Να πάρω, λοιπόν, τα μέλη λοιπόν του Χριστού και να τα κάνω μέλη πόρνης; Να μη γίνει τέτοιο πράγμα! 16 'Η μήπως δεν ξέρετε πως αυτός που έρχεται σε σαρκική επαφή με πόρνη, γίνεται ένα σώμα μαζί της; Γιατί, όπως λέει η Γραφή: «Οι δύο θα γίνουν ένα σώμα». 17 Εκείνος, όμως, που προσκολλάται στον Κύριο, γίνεται ένα πνεύμα μαζί του. 18 Μακριά από την πορνεία λοιπόν! 'Όποιο άλλο αμάρτημα κι αν διαπράξει ο άνθρωπος, αμαρτάνει έξω απ' το σώμα του. Εκείνος, όμως, που πορνεύει, αμαρτάνει μέσα στο ίδιο του το σώμα! 19 'Η μήπως δεν ξέρετε ότι το σώμα σας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος, που βρίσκεται μέσα σας, που το έχετε λάβει απ' το Θεό, κι επομένως δεν σας ανήκει; 20 Γιατί αγορασθήκατε με πληρωμή τιμήματος. Δοξάστε, λοιπόν, πραγματικά το Θεό και με το σώμα σας και με το πνεύμα σας, τα οποία ανήκουν στο Θεό." (Προς Κορινθίους Α', κεφ. 6)

Σχετικά, τώρα, μ' εκείνα που μου γράψατε, καλό είναι για τον άντρα να μην αγγίξει γυναίκα. 2 Αλλά για να αποφεύγονται όμως περιπτώσεις πορνείας, ας έχει ο κάθε άντρας τη δική του γυναίκα και η κάθε γυναίκα ας έχει το δικό της άντρα. 3 Ο

άντρας να δείχνει την κατανόηση που οφείλει στη γυναίκα του. Το ίδιο και η γυναίκα στον άντρα της. 4 Η γυναίκα δεν ορίζει η ίδια το σώμα της, αλλ' ο άντρας της. Το ίδιο κι ο άντρας δεν ορίζει ο ίδιος το σώμα του, αλλ' η γυναίκα του. 5 Μην αποστερείτε ο ένας στον άλλο (τη σωματική επαφή), εκτός αν γίνεται αυτό με σύμφωνη γνώμη και των δύο για λίγο καιρό, για να αφοσιωθείτε στη νηστεία και στην προσευχή. Κατόπιν, όμως, να σμίγετε πάλι σαν αντρόγυνο για να μην σας πειράζει ο Σατανάς εξαιτίας της έλλειψης αυτοκυριαρχίας σας. 6 Μ' αυτό σας το λέω προαιρετικά, όχι σαν εντολή. 7 Θα προτιμούσα όλοι οι άνθρωποι να είναι σαν κι εμένα, αλλά ο καθένας έχει το δικό του χάρισμα από το Θεό. Ο ένας έτσι, ο άλλος αλλιώς. 8 Σχετικά, τώρα, με τους ανύπαντρους και τις χήρες, σας απαντώ πως είναι καλό γι αυτούς να μείνουν ανύπαντροι, όπως κι εγώ. 9 Αν όμως δεν μπορούν μείνουν εγκρατείς, τότε ας παντρευτούν. Είναι προτιμότερο να παντρευτεί κάποιος, παρά να φλέγεται από επιθυμία.....25 Σχετικά τώρα με τους παρθένους (άνδρες ή γυναίκες), ειδική εντολή από τον Κύριο δεν έχω να μεταδώσω. Δίνω, όμως, τη γνώμη μου με την αξιοπιστία που έχω σαν ελεημένος του Κυρίου. 26 Νομίζω, λοιπόν, ότι για την ικανοποίηση της παρούσα ανάγκης, καλά θά είναι ο άνθρωπος να συμπεριφέρεται ως εξής: 27 Έχεις δεθεί με γυναίκα; Μη ζητάς τη διάλυση του δεσμού σου. Είσαι αδέσμευτος; Μη ζητάς γυναίκα. 28 Μα κι αν παντρευτείς, δε σημαίνει πως αμάρτησες. Κι αν μία γυναίκα παρθένος παντρευτεί, δε σημαίνει πως αμάρτησε. Θα έχουν, όμως, και θλίψεις εξ αιτίας της σάρκας τους όσοι παντρεύονται, κι εγώ νοιάζομαι για σας." (Προς Κορινθίους Α, κεφ. 7)

«...ο πλάσας απ' αρχής άρσεν και θήλυ έπλασεν αυτούς ... και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν, ώστε δεν είναι πλέον δύο, αλλά μία σάρξ. Εκείνο λοιπόν το οποίον ο Θεός συνέζευξεν, άνθρωπος ας μη χωρίζη». (Ματθ.ιθ:4,5,6)

«Ο Μωυσής συνεχώρησε να γράψη έγγραφον διαζυγίου, και να χωρισθή αυτήν... απ' αρχής όμως της κτίσεως, άρσεν και

θήλυ εποίησεν αυτούς ο Θεός ...Εκείνο λοιπόν το οποίο ο Θεός συνέζευξεν, άνθρωπος ας μη χωρίζει» (Μάρκ.ι:4-9)

«Όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού, και νυμφευθή άλλην, πράττει μοι-χείαν εις αυτήν. Και εάν γυνή χωρισθή τον άνδρα αυτής και συζευχθή με άλλον, μοιχεύεται». (Μάρκ.ι:11)

«Πας όστις χωρίζεται την γυναίκα αυτού και νυμφεύεται άλλην, μοιχεύει, και πας όστις νυμφεύεται κεχωρισμένην από ανδρός, μοιχεύει» (Λουκ.ις:18).

«Ερρέθη προς τούτοις, ότι όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού, ας δώση εις αυτήν διαζύγιον. Εγώ όμως σας λέγω, ότι όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού, παρεκτός λόγου πορνείας, κάμνει αυτήν να μοιχεύηται, και όστις λάβη γυναίκα κεχωρισμένην, γίνεται μοιχός» (Ματθ.ε:31,32).

«Εις δε τους νενυμφευμένους παραγγέλλω, ουχί εγώ αλλά ο Κύριος, να μη χωρισθή η γυνή από του ανδρός αυτής. Αλλ' εάν και χωρισθή, ας μένη άγαμος, ή ας συνδιαλλαγή με τον άνδρα, και ο ανήρ να μη αφήνη την εαυτού γυναίκα» (Α΄Κορ.ζ:10 – 11).

ΠΑΡ ιβ.3. Η ενάρετος γυνή είναι στέφανος εις τον άνδρα αυτής· η δε προξενούσα αισχύνην είναι ως σαπρία εις τα οστά αυτού.

ΠΑΡ ιδ.1. Αι σοφαί γυναίκες οικοδομούν τον οίκον αυτών· η δε άφρων κατασκάπτει αυτόν δια των χειρών αυτής.

ΠΑΡ ιη.22. Όστις εύρηκε γυναίκα, εύρηκεν αγαθόν, και απήλαυσε χάριν παρά Κυρίου.

ΠΑΡ ιθ.14. Οίκος και πλούτη κληρονομούνται εκ των πατέρων· αλλ'η φρόνιμος γυνή παρά Κυρίου δίδεται.

ΠΑΡ κα.19. Καλήτερον να κατοική τις εν γή ερήμω, παρά μετά γυναικός φιλέριδος και θυμώδους.

ΕΦΕΣ ε.22. δεν εκτίσθη ο ανήρ δια την γυναίκα, αλλ' η γυνή δια τον άνδρα....Αι γυναίκες υποτάσσεσθε εις τους άνδρας σας, ως εις τον Κύριον· 23 διότι ο ανήρ είναι κεφαλή της γυναικός, καθώς και ο Χριστός κεφαλή της εκκλησίας, και αυτός είναι σωτήρ του σώματος. 24 Αλλά καθώς η εκκλησία υποτάσσεται εις τον Χριστόν, ούτω και αι γυναίκες ας υποτάσσωνται εις τους άνδρας αυτών κατά πάντα. ...33 Πλήν και σείς οι καθ'ένα, έκαστος την εαυτού γυναίκα ούτως ας αγαπά ως εαυτόν· η δε γυνή ας σέβηται τον άνδρα.

Α'ΤΙΜ β.9 Ωσαύτως και αι γυναίκες με στολήν σεμνήν, με αιδώ και σωφροσύνην να στολίζωσιν εαυτάς, ουχί με πλέγματα, ή χρυσόν, ή μαργαρίτας, ή ενδυμασίαν πολυτελή· 10 αλλά (το οποίον πρέπει εις γυναίκας επαγγελλομένας θεοσέβειαν), με έργα αγαθά. 11 Η γυνή ας μανθάνη εν ησυχία μετά πάσης υποταγής·

ΤΙΤ β.4 δια να νουθετώσι τας νέας πρέπει να είναι φίλανδροι, φιλότεκνοι, 5 σώφρωνες, καθαραί, οικοφύλακες, αγαθαί, ευπειθείς εις τους ιδίους αυτών άνδρας, δια να μη βλασφημείται ο λόγος του Θεού.

Α'ΠΕΤ γ.1-6. Ομοίως αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους άνδρας υμών, ίνα και εάν τινές απειθώσιν εις τον λόγον, κερδηθώσιν άνευ του λόγου δια της διαγωγής των γυναικών, 2 αφού ίδωσι την μετά φόβου καθαράν διαγωγήν σας. 3 Των οποίων ο στολισμός ας ήναι ουχί ο εξωτερικός, ο του πλέγματος των τριχών και της περιθέσεως των χρυσίων, ή της ενδύσεως των ιματίων, 4 αλλ' ο κρυπτός άνθρωπος της καρδίας κεκοσμημένος με την αφθαρσίαν του πράου και ησυχίου πνεύματος, το οποίον ενώπιον του Θεού είναι πολύτιμον. 5 Διότι ούτω ποτέ και αι άγιαι γυναίκες, αι ελπίζουσai επί τον Θεόν, εστολίζον εαυτάς υποτασσόμεναι εις τους άνδρας αυτών. 6 Καθώς η Σάρρα υπήκουσεν εις τον Αβραάμ, καλούσα αυτόν κύριον· της οποίας σείς εγεννήθητε τέκνα, αγαθοποιούσαι και μη φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν.

Ο ΘΥΜΟΣ

Ψαλ. 36,8 παύσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν, μὴ παραζήλου ὥστε πονηρεύεσθαι·

Παύσε να αγανακτήῃς δι' αὐτόν. Αφησε κατὰ μέρος κάθε θυμόν. Πρόσεξε, μη τον ζηλεύῃς, ὥστε και συ να σκέπτεσαι πονηρά, ὅπως ἐκεῖνος.

Don't give in to worry or anger; it only leads to trouble.

«Ἡ ἐναρξη της φιλονικίας εἶναι σαν να ελευθερώνει κανεῖς νερά· γι' αὐτό, προτού ξεσπάσει ο καβγάς, σήκω και φύγε».—Παροιμίες 17:14.

The start of a quarrel is like letting out water, so drop the dispute before it breaks out.

Παρ. 26,20 ἐν πολλοῖς ξύλοις θάλλει πῦρ, ὅπου δὲ οὐκ ἔστι δίθυμος, ἡσυχάζει μάχη.

Με τα πολλά τα ξύλα μεγαλώνει και αναλάμπει περισσότερο η φωτιά. Οπου ὅμως δεν υπάρχει δῖβουλος και εριστικός ἄνθρωπος, ἐκεῖ εἶναι ἄγνωστος η φιλονεικία και επικρατεῖ ησυχία.

Παρ. 26,21 ἐσχάρα ἄνθραξι καὶ ξύλα πυρί, ἄνῃρ δὲ λοῖδορος εἰς ταραχὴν μάχης.

Ἡ εσχάρα ξανάβει και ζωηρεύει τα κάρβουνα και τα ξύλα δυναμώνουν τη φωτιά. Ἐτσι ο υβριστής και κακολόγος ἄνθρωπος ἐξεγείρει φιλονεικίας και μάχας, ὅπου εὐρίσκεται.

Without wood, a fire goes out; without gossip, quarreling stops.²¹ Charcoal keeps the embers glowing, wood keeps the fire burning, and troublemakers keep arguments alive.

Παρ. 14,29 μακρόθυμος ἄνῃρ πολὺς ἐν φρονήσει, ὁ δὲ ὀλιγόψυχος ἰσχυρῶς ἄφρων.

Ὁ πράος, ο υπομονητικός και με αυτοκυριαρχίαν ἄνθρωπος ἔχει πολλήν φρόνησιν. Ἐνῶ ο μικρόψυχος και ευέξαπτος εἶναι παρά πολύ ἀνόητος.

Παρ. 14,30 πραῦθυμος ἄνῃρ καρδίας ἱατρός, σῆς δὲ ὁστέων καρδία αἰσθητική.

Ὁ πράος και υπομονητικός ἄνθρωπος εἶναι ο καλύτερος ἱατρός των πόνων της καρδίας των ἄλλων. Σκουλήκι δέ που

κατατρώγει τα κόκκαλα των ανθρώπων, είναι η ευερέθιστος και εύθικτος καρδιά.

If you stay calm, you are wise, but if you have a hot temper, you only show how stupid you are.³⁰ Peace of mind makes the body healthy, but jealousy is like a cancer.

Εφ. 4,26 ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν,

“Οργίζεσθε, όχι όταν θίγεται ο εγωϊσμός σας και το συμφέρον σας, αλλά όταν διαβάλλεται ο Θεός και η αλήθεια του, οπότε η οργή σας θα έχη ιερὸν κίνητρον, θα στρέφεται κατά της αμαρτίας και δεν θα αποτελέῃ αμαρτίαν”. Εάν όμως συμβῇ και εξοργισθῇτε μεταξύ σας, ας μη προφθάσῃ να δύσῃ ο ἥλιος, πριν συμφιλιωθῇτε.

Εφ. 4,27 μὴδὲ δίδετε τόπον τῷ διαβόλῳ.

Και μὴ δίδετε τόπον και ευκαιρίαν στον διάβολον, να εισχωρή μεταξύ σας.

26 Be angry without sinning.[c] Don't let the sun set on your anger. 27 Don't provide an opportunity for the devil.

ΠΛΟΥΤΟΣ

ΨΑΛΜ δ.7 Εδωκας μεγαλητέραν ευφροσύνην εις την καρδίαν μου, παρ' ὅσην απολαμβάνουσιν αυτοί, όταν πληθύνηται ο σίτος αυτών και ο οίνος αυτών.

ΠΑΡ κβ.1 Προτιμότερον ὄνομα καλόν παρά πλούτη μεγάλα, χάρις αγαθή παρά αργύριον και χρυσίον.

ΠΑΡ λ.7 Δύο ζητώ από σου, Μη αρνηθῇς ταύτα εις εμέ πρὶν αποθάνω, 8 μταιότητα και λόγον ψευδή μάκρυνε απ' εμού, πτωχείαν και πλούτον μη δώσης εις εμέ, τρέφε με με αυτάρκη τροφήν 9 μήποτε χορτασθῶ, και σε αρνηθῶ, και είπω, Τις είναι ο Κύριος; ή μήποτε ευρεθείς πτωχός κλέψω, και λάβω το ὄνομα του Θεού μου επί ματαίω.

ΕΚΚΛ δ.8 υπάρχει τις και δεν έχει δεύτερον· ναι, δεν έχει ούτε υιόν, ούτε αδελφόν και όμως δεν παύει από παντός του μόχθου αυτού, μάλιστα ο οφθαλμός αυτού δεν χορταίνει πλούτου, και δεν λέγει: Διά τίνα κοπιάζω, και στερῶ την ψυχὴν μου από αγαθών; Και τούτο είναι μταιότης, και περισπασμός λυπηρός.

ΣΟΦ α.18 Αλλ' ουδέ το αργύριον αυτών, ουδέ το χρυσίον αυτών θέλει δυνηθή να λυτρώση αυτούς εν τη ημέρα της οργής του Κυρίου.

ΜΑΤΘ ς.19 Μη θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς επί της γής, όπου σκώληξ και σκωρία αφανίζει, και όπου κλέπται διατρυπούσι και κλέπτουσιν, 20 αλλά θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς εν ουρανών, όπου ούτε σκώληξ ούτε σκωρία αφανίζει, και όπου κλέπται δεν διατρυπούσιν, ουδέ κλέπτουσιν. 21 Επειδή όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θέλει είσθαι και η καρδιά σας.

ΜΑΤΘς.33 Αλλά ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού, και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα θέλουσι σας προστεθή.

ΜΑΤΘ ιγ.22 Ο δε εις τας ακάνθας σπαρθείς, ούτος είναι ο ακούων τον λόγον, έπειτα η μέριμνα του αιώνος τούτου, και η απάτη του πλούτου συμπνίγει τον λόγον, και γίνεται άκαρπος.

ΜΑΤΘ ιθ.23 Και ο Ιησούς είπε προς τους μαθητάς αυτου, Αληθώς σας λέγω, ότι δυσκόλως θέλει εισέλθει πλούσιος εις την βασιλείαν των ουρανών. 24 Και πάλιν σας λέγω, ευκολώτερον είναι να περάση κάμηλος διά τρυπήματος βελόνης, παρά πλούσιος να εισέλθη εις την βασιλείαν του Θεού.

ΛΟΥΚ ιβ.13 Είπε δε τις προς αυτόν εκ του όχλου, Διδάσκαλε, ειπέ προς τον αδελφόν μου να μοιρασθή μετ' εμού την κληρονομίαν.14 Ο δε είπε προς αυτόν, άνθρωπε, τις με κατέστησεν δικαστήν ή μεριστήν εφ υμάς; 15 Και είπε προς αυτούς, Προσέχετε και φυλάττεσθε από της πλεονεξίας, διότι εάν τις έχη περισσά, η ζωή αυτού δεν συνίσταται εκ των υπάρχόντων αυτού.

ΛΟΥΚ ιβ.16 Είπε δε προς αυτούς παραβολήν, λέγων, Ανθρώπου τινός πλουσίου ευτύχησαν τα χωράφια. 17 Και διελογίζετο εν εαυτώ, λέγων, Τι να κάμω; διότι δεν έχω που να συνάξω τους καρπούς μου. 18 Και είπε, Τούτο θέλω κάμει, θέλω χαλάσει τας αποθήκας μου,και θέλω οικοδομήσει μεγαλητέρας, και συνάξει εκεί πάντα τα γεννήματά μου και τα αγαθά μου 19 και θέλω ειπεί προς την ψυχήν μου, Ψυχή, έχεις πολλά αγαθά εναποτεταμιευμένα δι' έτη πολλά. αναπαύου,

φάγε, πίε, ευφραίνου. 20 Είπε δε προς αυτόν ο Θεός, άφρον, ταύτην την νύκτα την ψυχήν σου απαιτούνσιν από σου, όσα δε ητοίμασας, τίνος θέλουσιν είσθαι; 21 Ούτω θέλει είσθαι όστις θησαυρίζει εις εαυτόν, και δεν πλουτεί εις Θεόν.

Α'ΤΙΜ ς.6 Μέγας δε πλουτισμός είναι η ευσέβεια μετ' αυταρκείας. 7 Διότι δεν εφέραμεν ουδέν εις τον κόσμον, φανερόν ότι ουδέ δυνάμεθα να εκφέρομεν τι. 8 Έχοντες δε διατροφάς και σκεπάσματα, ας αρκώμεθα εις ταύτα. 9 Όσοι δε θέλουνσι να πλουτώσι, πίπτουσιν εις πειρασμόν και παγίδα, και εις επιθυμίας πολλές ανοήτους και βλαβεράς, αίτινες βυθίζουσι τους ανθρώπους εις όλεθρον και απώλειαν. 10 Διότι ρίζα πάντων των κακών είναι η φιλαργυρία, την οποίαν τινές ορεγόμενοι,απεπλανήθησαν από της πίστεως, και διαπέρασαν εαυτούς με οδύνας πολλές.....17 Εις τους πλουσίους του κόσμου τούτου παράγγελλε να μη υψηλοφρονώσι, μηδέ να ελπίζωσιν επί την αδηλότητα του πλούτου, αλλ' επί τον Θεόν τον ζώντα, όστις δίδει εις ημάς πλουσίως πάντα εις απόλαυσιν 18 να αγαθοεργώσι, να πλουτώσιν εις καλά έργα, να ήναι ευμετάδοτοι, κοινωνικοί, 19 θησαυρίζοντες εις εαυτούς θεμέλιον καλόν εις το μέλλον, διά να απολαύσωσι την αιώνιον ζωήν.

EBP ιγ.5 Ο τρόπος σας έστω αφιλάργυρος, αρκείσθε εις τα παρόντα, διότι αυτός είπε, Δεν θέλω σε εγκαταλείψει.

ΠΕΡΙ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΨΑΛΜ λθ.1 ΕΙΠΑ, θέλω προσέχει εις τας οδούς μου, διά να μη αμαρτάνω διά της γλώσσης μου ■ θέλω φυλάττει το στόμα μου με χαλινόν...

ΨΑΛΜ ρμα.3 Βάλε Κύριε, φυλακήν εις το στόμα μου, φύλαττε την θύραν των χειλέων μου.

ΠΑΡ ι.19 Εν τη πολυλογία δεν λείπει αμαρτία ■ αλλ'όστις κρατεί τα χείλη αυτού, είναι συνετός.

ΠΑΡ ιγ.2 3 Ο φυλάττων το στόμα αυτού διαφυλάττει την ζωήν αυτού ■ ο δε ανοίγων προπετώς τα χείλη αυτού θέλει απολεσθή.

ΠΑΡ ιζ.27 28 Και αυτός ο άφρων, όταν σιωπά, λογίζεται σοφός ■ και ο κλείων τα χείλη αυτού, συνετός.

ΠΑΡ κ.19 Ο σπερμολόγος περιερχόμενος αποκαλύπτει τα μυστικά διά τούτο μη σμίγεις μετά του πλατύνοντος τα χείλη αυτού.

ΜΑΤΘ ς.7 Όταν δε προσεύχεσθε, μη βαττολογήσητε, ως οι εθνικοί διότι νομίζουν ότι με την πολυλογίαν αυτών θέλουσιν εισακουσθή.

ΜΑΤΘ ιβ.34 Γεννήματα εκιδνών, πώς δύνασθε να λαλείτε καλά, όντες πονηροί; διότι εκ του περισσεύματος της καρδιάς λαλεί το στόμα. 35 Ο καλός άνθρωπος, εκ του καλού θυσαυρού της καρδιάς αυτού εκβάλ λει τα καλά και ο πονηρός άνθρωπος εκ του πονηρού θησαυρού εκβάλλει τα πονηρά. 36 σας λέγω δε, ότι διά πάντα αργόν λόγον τον οποίον ήθελον λαλήσει οι άνθρωποι, θέλουσιν αποδώσει λόγον δι'αυτόν εν ημέρα κρίσεως. 37 Διότι εκ των λόγων σου θέλεις δικαιωθή, και εκ των λόγων σου θέλεις καταδικασθή.

ΙΑΚ α.19 Λοιπόν αδελφοί μου αγαπητοί, ας είναι πάς άνθρωπος ταχύς εις το να ακούη, βραδύς εις το να λαλή. **ΙΑΚ α.26** Εάν τις μεταξύ σας νομίζη ότι είναι θρήσκος, και δεν χαλινόνη την γλώσσαν αυτού, αλλ'απατά την καρδίαν αυτού, τούτου η θρησκεία είναι ματαία.

ΙΑΚ γ.2 Εάν τις δεν πταίη εις λόγον, ούτος είναι τέλειος ανήρ, δυνατός να χαλιναγωγήση και όλον το σώμα. Ιδού τους χαλινούς βάλλομεν εις τα στόματα των ίππων, διά να πείθονται εις ημάς, και μεταφέρονμεν όλον το σώμα αυτών. 4 Ιδού και τα πλοία, όντα τόσοσιν μεγάλα, και υπό σφοδρών ανέμων ελαυνόμενα, μεταφέρονται υπό ελαχίστου πηδαλίου, όπου αν θέλει η επιθυμία του κυβερνώντος. 5 ούτω και η γλώσσα είναι μικρόν μέλος, όμως μεγαλαυχεί. Ιδού ολίγον πύρ πόσον μεγάλην ύλην ανάπτει 6 και η γλώσσα πύρ είναι, ο κόσμος της αδικίας. Ούτω μεταξύ των μελών ημών η γλώσσα είναι η μολύνουσα όλον το σώμα, και φλογίζουσα τον τροχόν του βίου, και φλογιζομένη υπό της γεέννης. 7 Διότι πάν είδος θηρίων και πτηνών, ερπετών και θαλασσίων, δαμάζεται, και εδαμάσθη υπό της ανθρωπίνης φύσεως 8 την γλώσσαν όμως ουδείς των ανθρώπων δύναται να δαμάση είναι ακράτητον κακόν, μεστή θανατηφόρου φαρμάκου. 9 Δι'αυτής ευλογούμεν τον Θεόν και Πατέρα, και δι'αυτής καταρώμεθα

τους ανθρώπους τους καθ'ομοίωσιν Θεού πλασθέντας. 10 Εκ του αυτού στόματος εξέρχεται ευλογία και κατάρα. Δεν πρέπει αδελφοί μου, ταύτα να γίνονται ούτω. 11 Μήπως εκ της αυτής πηγής αναβρύει το γλυκό και το πικρόν;

Α'ΠΕΤ γ.10 διότι όστις θέλει να αγαπά την ζωήν, και ίδη ημέρας αγαθάς, ας παύση την γλώσσαν αυτού από κακού, και τα χείλη αυτού από του να λαλώσι δόλον.

Προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης που εκπληρώθηκαν στο πρόσωπο του Ιησού

ΣΤΗ ΓΕΝΕΣΗ, ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΓΡΑΦΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΠΑΤΟΡΙΚΟ ΑΜΑΡΤΗΜΑ, Ο ΘΕΟΣ ΛΕΕΙ ΣΤΟ ΦΙΔΙ (ΣΑΤΑΝΑ) ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΟΣ ΣΤΗΝ ΣΤΑΥΡΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ:3, 15, «και θα στήσω έχθρα ανάμεσα σε σένα και στη γυναίκα, κι ανάμεσα στο σπέρμα σου και στο σπέρμα της· Εκεινος θα σου συντρίψει το κεφάλι, κι εσύ θα του πληγώσεις τη φτέρνα».

4. Ο Μεσσίας θα έκανε τη θριαμβευτική Του είσοδο στην Ιερουσαλήμ καβάλα πάνω σε ένα γαϊδουράκι: «Χαίρε σφόδρα, θύγατερ Σιών· κήρυσσε, θύγατερ 'Ιερουσαλήμ· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι, δίκαιος καὶ σῶζων αὐτός, πραῖς καὶ ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον». «Ἐχε χαρὰ μεγάλη, θυγατέρα Σιών. Να αλαλάζεις θυγατέρα Ιερουσαλήμ. Δες! Ο Βασιλιάς σου ἔρχεται σε σένα! Αὐτός εἶναι δίκαιος καὶ σῶζει. Εἶναι πρᾶος καὶ κάθεται πάνω σε γαϊδουράκι» (Ζαχαρίας 9:9). Η θριαμβευτική είσοδος του Χριστού περιγράφεται στο ευαγγέλιο του Ιωάννη 12:13-14. Λέει ότι, ο λαός πήρε φοινικόκλαδα και βγήκε να τον προϋπαντήσει κραυγάζοντας: «Δοξολογεῖτε! Ευλογημένος αὐτός που ἔρχεται στο ὄνομα του Κυρίου, ο Βασιλιάς του Ισραήλ. Κι ο Ιησούς, αφού βρήκε ἕνα γαϊδουράκι, κάθισε πάνω σ'αυτό, ὅπως λέει ἡ Γραφή».

5. Ο Μεσσίας θα τραυματιζόταν, θα ταλαιπωριόταν και θα δερνόταν: «οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾷται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἓν πόνῳ καὶ ἓν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ καὶ ἓν κακώσει. αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν·

παιδεία ειρήνης ἡμῶν ἐπ’ αὐτόν, τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν». «Αλλά αὐτός τραυματίστηκε για τις δικές μας ανομίες. Την τιμωρία που ἔφερε τη δική μας ειρήνη, αὐτός την υπέστη, και με τις δικές του πληγές εμεῖς γιατρευτήκαμε» (Ἠσαΐας 53:4-5). Ἡ προφητεία αὐτή εκπληρώθηκε με τον βάρβαρο βασανισμό του Χριστοῦ πριν και κατά τη σταύρωση Του. Διαβάζουμε στην Καινὴ Διαθήκη ὅτι, ὁ Χριστός, πριν ἀπὸ τη σταύρωση Του, δάρθηκε με 39 ραβδισμούς.

6. Ὁ Μεσσίας θα πέθαινε με θάνατο σταυρικό: «ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με, ὥρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας».21,17. «Γιατί, σκυλιά με περικύκλωσαν, σύναξη πονηρῶν ἀνθρώπων με περιτριγύρισε. Τρύπησαν τα χέρια μου και τα πόδια μου» (Ψαλμός 22:16). Τόσο ἡ Ἀγία Γραφή, ὅσο και ἡ ἱστορία μαρτυροῦν ὅτι ὁ Χριστός πέθανε καρφωμένος στα χέρια και στα πόδια.

7. Στο Μεσσία θα προσφερόταν ξύδι να πιει: «Κι ἔδωσαν σ’ ἐμένα χολή, για φαγητό, και στη δίψα μου με πότισαν ξύδι» (Ψαλμός 69:21). Ὅταν σταυρώθηκε ὁ Χριστός κι ἐνῶ βρισκόταν πάνω στο σταυρό, δίψασε. Φώναξε: «Διψάω!» Στο κατὰ Ἰωάννην 19:29 διαβάζουμε σχετικά: «Εκεῖ, λοιπόν, υπήρχε ἓνα δοχεῖο γεμάτο με ξύδι. Εκείνοι, τότε, αφοῦ γέμισαν ἓνα σφουγγάρι με ξύδι και το περιτύλιξαν σ’ ἓνα κλαδί ἀπὸ ὕσωπο, το ἔφεραν στο στόμα του Ἰησοῦ».

8. Τα ρούχα Του θα τα ἔβαζαν σε κλῆρο: «διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον».21,19. «Μοιράστηκαν τα ρούχα μου μεταξύ τους, και το ρουχισμό μου τον ἔβαλαν σε κλήρωση» (Ψαλμός 22:18). Ὅταν σταυρώθηκε ὁ Χριστός, οἱ στρατιῶτες μοιράστηκαν τον ρουχισμό Του, βάζοντας τον σε κλήρο». (Μάρκος 15:24).

9. Κανένα ἀπὸ τα οστά Του δεν θα ἔσπαζε: «ὅστούν οὐ συντρίψετε (ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΝΙ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ) ἀπ’ αὐτοῦ», Εξ 12:10. Σε ἄλλο σημεῖο της Π. Διαθήκης: «Αὐτός προστατεύει ὅλα τα οστά του. Κανένα ἀπ’ αὐτά δεν θα συντριφθεῖ» (Ψαλμός 34:20). Ἡ προφητεία αὐτή εκπληρώθηκε με τον εκπληκτικότερο τρόπο. Μετά που σταυρωνόταν ἓνα πρόσωπο κι ἔμενε κρεμασμένο πάνω στο σταυρό ὅλη τη μέρα, ἦταν ἡ συνήθεια των Ρωμαίων να σπάζουν τα σκέλη του. Αὐτό ἔκαναν για να

επισπεύσουν το θάνατο, ώστε οι στρατιώτες να πάνε γρηγορότερα στον καταυλισμό τους. Ο ξαφνικός και ανυπόφορος πόνος σόκαρε στις περισσότερες περιπτώσεις τον κατάδικο, επισπεύδοντας το θάνατο του. Οι Ρωμαίοι στρατιώτες έσπασαν τα σκέλη των δύο ληστών, που είχαν σταυρώσει μαζί με τον Χριστό. Όταν ήρθαν στον Χριστό, απόρησαν που Αυτός είχε ήδη πεθάνει. Αντί λοιπόν να Του σπάσουν τα σκέλη, απλώς έμπηξαν ένα ξίφος στο πλευρό Του, εκπληρώνοντας έτσι μέχρι και την παραμικρή λεπτομέρεια την προφητεία, ότι τα σκέλη Του δεν θα σπάζονταν. Αυτή η εκπλήρωση ιστορείται στο κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο, 19:33.

10. Ο Μεσσίας θ' ανασταίνονταν από τους νεκρούς «ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ᾄδην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν». 15, 10. «Γιατί, δε θα εγκαταλείψεις την ψυχή μου στον Άδη, κι ούτε θα αφήσεις τον όσιό σου να φθαρεί» (Ψαλμός 16:10). Παρόλο που ο τάφος του Χριστού φυλαγόταν από μια στρατιωτική φρουρά, μετά από τρεις μέρες, Αυτός αναστήθηκε. Οι αρχιερείς πλήρωσαν τους στρατιώτες για να πουν ψέματα, ισχυριζόμενοι ότι οι μαθητές του Χριστού ήρθαν κι έκλεψαν το σώμα Του τη νύχτα. Τις επόμενες 40 μέρες, ο Χριστός εμφανίστηκε σε πολλούς ανθρώπους, σε διαφορετικές περιπτώσεις. Σε μια απ' αυτές, πάνω από 500 άνθρωποι μαζί Τον είδαν.

ΔΥΣΤΥΧΩΣ, ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙΜΕΝΑΝ ΤΟΝ ΜΕΣΣΙΑ ΩΣ ΕΠΙΓΕΙΟ ΒΑΣΙΛΙΑ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ ΝΑ ΔΕΧΘΟΥΝ ΤΟΝ ΨΕΥΤΙΚΟ ΜΕΣΣΙΑ ΤΟΥΣ, ΑΛΛΑ, ΕΙΣ ΠΕΙΣΜΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΝΤΙΘΕΤΩΝ, Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΜΕΣΣΙΑΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, «Ο ΩΝ, Ο ΗΝ ΚΑΙ Ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ».

ΑΡΙΘΜΟΙ, 24, 9 κατακλιθεις ανεπαυστο ως λεων και ως σκυμνος τις αναστησει αυτον οι ευλογουντες σε ευλογηνται και οι καταρωμενοι σε κεκατηρανται

Και όταν ξάπλωσε, κοιμήθηκε σαν λιοντάρι, και σαν σκύμνος λιονταριού· ποιος θα τον ξυπνήσει; Ευλογημένος εκείνος που σε ευλογεί και καταραμένος εκείνος που σε καταριέται.

He took his sleep stretched out like a lion, and like a she-lion: by whom will his rest be broken? May a blessing be on everyone who gives you blessing, and a curse on everyone by whom you are cursed.

24, 17, ανατελει αστρον εξ ιακωβ και αναστησεται ανθρωπος εξ ισραηλ και θραυσει τους αρχηγους μωαβ και προνομευσει παντας υιους σηθ

αστέρι θα ανατείλει από τον Ιακώβ, και θα αναστηθεί σκήπτρο από τον Ισραήλ, Και θα πατάξει τους αρχηγούς του Μωάβ, και θα εξολοθρεύσει όλους τούς γιους του Σηθ.

a star will come out of Jacob, and a rod of authority out of Israel, sending destruction to the farthest limits of Moab and on the head of all the sons of Sheth.

Τι Λέει η Αγία Γραφή για την Ομοφυλοφιλία;

Ως Δημιουργός των ανθρώπων, ο Θεός όρισε ότι σεξουαλικές σχέσεις θα μπορούσαν να έχουν μόνο άτομα του αντίθετου φύλου τα οποία θα ήταν παντρεμένα μεταξύ τους. (Γένεση 1:27, 28·Λευιτικό 18:22· Παροιμίες 5:18, 19) Η Αγία Γραφή καταδικάζει οποιαδήποτε σεξουαλική δραστηριότητα που λαβαίνει χώρα έξω από το γάμο ενός άντρα και μιας γυναίκας, είτε αυτή είναι ομοφυλοφιλική είτε ετεροφυλοφιλική. (1 Κορινθίους 6:18) Αυτό περιλαμβάνει τη συνουσία, το χάιδεμα των γεννητικών οργάνων του άλλου ατόμου και το στοματικό ή το πρωκτικό σεξ.

Παρότι η Αγία Γραφή αποδοκιμάζει τις ομοφυλοφιλικές πράξεις, δεν δικαιολογεί την ομοφοβία, δηλαδή το μίσος για τους ομοφυλόφιλους ή τις διακρίσεις σε βάρος τους. Απεναντίας, δίνει στους Χριστιανούς την εντολή να σέβονται όλους τους ανθρώπους.—1 Πέτρου 2:17.

Γεννιέται κανείς ομοφυλόφιλος;

Η Αγία Γραφή δεν ασχολείται με το αν υπάρχει κάποια βιολογική παράμετρος στις ομοφυλοφιλικές επιθυμίες, αλλά αναγνωρίζει ότι όλοι γεννιόμαστε με την τάση να ενεργούμε ενάντια στις εντολές του Θεού. (Ρωμαίους 7:21-25) Ωστόσο, αν

και δεν εστιάζει στην αιτία αυτών των επιθυμιών, απαγορεύει τις ομοφυλοφιλικές πράξεις.

Πώς μπορεί κάποιος που έχει ομοφυλοφιλικές τάσεις να ευαρεστεί τον Θεό;

Η Αγία Γραφή λέει: «Μην αφήνετε το σώμα σας να σας ελέγχει. Νεκρώστε κάθε επιθυμία για εσφαλμένου είδους σεξ». (Κολοσσαείς 3:5, *Σύγχρονη Αγγλική Μετάφραση [Contemporary English Version]*) Για να νεκρώνετε τις εσφαλμένες επιθυμίες, οι οποίες οδηγούν σε εσφαλμένες πράξεις, πρέπει να ελέγχετε τις σκέψεις σας. Αν γεμίζετε τακτικά τη διάνοιά σας με ωφέλιμες σκέψεις, θα σας είναι πιο εύκολο να διώχνετε τις εσφαλμένες επιθυμίες. (Φιλιππησίους 4:8, Ιακώβου 1:14, 15) Αν και στην αρχή αυτό ίσως να είναι φοβερά δύσκολο, με τον καιρό θα γίνει ευκολότερο. Ο Θεός υπόσχεται ότι θα σας βοηθάει «να ανανεώνεστε στη δύναμη που ενεργοποιεί το νου σας».—Εφεσίους 4:22-24.

Τον ίδιο αγώνα κάνουν και εκατομμύρια ετεροφυλόφιλοι που θέλουν να συμμορφώνονται με τους κανόνες της Βίβλου. Για παράδειγμα, όσοι είναι άγαμοι και έχουν ελάχιστες προοπτικές για γάμο ή είναι παντρεμένοι με κάποιον ο οποίος αδυνατεί να λειτουργήσει σεξουαλικά επιλέγουν να ελέγχουν τις ορμές τους, παρά τους πειρασμούς που μπορεί να αντιμετωπίζουν. Και όμως είναι ευτυχισμένοι. Το ίδιο ευτυχισμένοι μπορούν να είναι και όσοι έχουν ομοφυλοφιλικές τάσεις, αν θέλουν πραγματικά να ευαρεστούν τον Θεό.—Δευτερονόμιο 30:19.

Πώς Μπορώ να Εξηγώ την Άποψη της Αγίας Γραφής για την Ομοφυλοφιλία;

Το ακροατήριο στην τελετή απονομής βραβείων παραληρεί όταν δύο διάσημες ηθοποιοί ανταλλάσσουν ένα παθιασμένο φιλί! Οι θεατές μένουν προς στιγμήν άναυδοι και κατόπιν ξεσπούν σε επευφημίες. Οι ομοφυλόφιλοι το χαρακτηρίζουν θρίαμβο. Οι δύσπιστοι λένε ότι πρόκειται για διαφημιστικό κόλπο. Ότι από τα δύο και να ισχύει, τις επόμενες ημέρες τα σχετικά βίντεο θα προβληθούν επανειλημμένα στα τηλεοπτικά

δελτία ειδήσεων, ενώ θα τα δουν και εκατομμύρια χρήστες στο Ιντερνέτ.

ΟΠΩΣ δείχνει το παραπάνω σενάριο, λίγα γεγονότα δημιουργούν μεγαλύτερο σάλο στα μέσα ενημέρωσης από ό,τι όταν κάποια διασημότητα εκδηλώνεται ως ομοφυλόφιλος, λεσβία ή αμφιφυλόφιλος. Μερικοί εκθειάζουν αυτά τα άτομα για το θάρρος τους, ενώ άλλοι τα καταδικάζουν για τη διαφθορά τους. Ανάμεσα στα δύο άκρα, υπάρχουν και πολλοί που θεωρούν την ομοφυλοφιλία απλώς εναλλακτικό τρόπο ζωής. Ο 21χρονος Ντάνιελ λέει: «Όταν πήγαινα σχολείο, ακόμα και οι ετεροφυλόφιλοι μαθητές πίστευαν ότι, αν σε ενοχλεί η ιδέα της ομοφυλοφιλίας, είσαι προκατειλημμένος και επικριτικός». *

Οι απόψεις για την ομοφυλοφιλία μπορεί να διαφέρουν από γενιά σε γενιά ή από χώρα σε χώρα. Αλλά οι Χριστιανοί δεν “μεταφέρονται εδώ και εκεί από κάθε άνεμο διδασκαλίας”. (Εφεσίους 4:14) Αντιθέτως, προσκολλούνται στην άποψη της Γραφής.

Ποια είναι η άποψη της Γραφής για την ομοφυλοφιλία; Αν ζεις σύμφωνα με τον ηθικό κώδικα της Γραφής, πώς μπορείς να απαντάς σε αυτούς που σε χαρακτηρίζουν προκατειλημμένο, επικριτικό ή και ομοφοβικό; Σκέψου τα ακόλουθα ερωτήματα και τις πιθανές απαντήσεις.

Τι λέει η Γραφή για την ομοφυλοφιλία;

Η Γραφή δείχνει ξεκάθαρα ότι ο σκοπός του Θεού για το σεξ ήταν να γίνεται μόνο μεταξύ άντρα και γυναίκας και μόνο στα πλαίσια του γάμου. (Γένεση 1:27, 28· Λευιτικό 18:22· Παροιμίες 5:18, 19) Όταν η Γραφή καταδικάζει την πορνεία, αναφέρεται και σε ομοφυλοφιλικές και σε ετεροφυλοφιλικές πράξεις. *—Γαλάτες 5:19-21.

Αν κάποιος ρωτήσει: «Ποια είναι η γνώμη σου για την ομοφυλοφιλία;»

Θα μπορούσες να απαντήσεις: «Δεν μισώ τους ομοφυλόφιλους, αλλά δεν μπορώ και να εγκρίνω τις πράξεις τους».

Να θυμάσαι: Αν καθοδηγείσαι από τον ηθικό κώδικα της Γραφής, τότε *πρόκειται για τον τρόπο ζωής που έχεις επιλέξει*,

και αυτό είναι δικαίωμά σου. (Ιησούς του Ναυή 24:15) Μην ντρέπεσαι για την άποψή σου.—Ψαλμός 119:46.

Δεν οφείλουν οι Χριστιανοί να φέρονται με σεβασμό σε όλους, ανεξαρτήτως σεξουαλικού προσανατολισμού;

Ασφαλώς. Η Γραφή λέει: «Να τιμάτε ανθρώπους κάθε είδους». (1 Πέτρου 2:17) Επομένως, οι Χριστιανοί δεν είναι ομοφοβικοί. Δείχνουν καλοσύνη σε όλους τους ανθρώπους, περιλαμβανομένων και των ομοφυλοφίλων.—Ματθαίος 7:12.

Αν κάποιος ρωτήσει: «Δεν προάγει η άποψή σου την προκατάληψη για τους ομοφυλόφιλους;»

Θα μπορούσες να απαντήσεις: «Καθόλου. Απορρίπτω τις ομοφυλοφιλικές πράξεις, όχι τους ανθρώπους».

Θα μπορούσες να προσθέσεις: «Για παράδειγμα, έχω επίσης επιλέξει να μην καπνίζω. Μάλιστα, η σκέψη και μόνο με αηδιάζει. Αλλά ας υποθέσουμε ότι εσύ είσαι καπνιστής και βλέπεις αλλιώς το ζήτημα. Δεν θα ήμουν προκατειλημμένος εναντίον σου λόγω της άποψής σου, όπως πιστεύω ότι δεν θα ήσουν και εσύ προκατειλημμένος εναντίον μου λόγω της δικής μου άποψης—σωστά; Η ίδια αρχή ισχύει και στις διαφορετικές απόψεις που έχουμε για την ομοφυλοφιλία».

Δεν κήρυξε ο Ιησούς την ανοχή; Αν ναι, τότε δεν θα έπρεπε οι Χριστιανοί να έχουν ανεκτική άποψη για την ομοφυλοφιλία;

Ο Ιησούς δεν πρότρεψε τους ακολούθους του να αποδέχονται κάθε τρόπο ζωής ανεξαιρέτως. Απεναντίας, δίδαξε ότι ο δρόμος για τη σωτηρία είναι ανοιχτός για "όποιον ασκεί πίστη σε αυτόν". (Ιωάννης 3:16) Η άσκηση πίστης στον Ιησού περιλαμβάνει τη συμμόρφωση με τον ηθικό κώδικα του Θεού, ο οποίος απαγορεύει ορισμένα είδη διαγωγής—μεταξύ αυτών και την ομοφυλοφιλία.—Ρωμαίους 1:26, 27.

Όσον αφορά τις δημοφιλείς απόψεις, οι Χριστιανοί έχουν το θάρρος να πηγαίνουν κόντρα στο ρεύμα

Αν κάποιος πει: «Οι ομοφυλόφιλοι δεν μπορούν να αλλάξουν τον προσανατολισμό τους. Έτσι γεννιούνται».

Θα μπορούσες να απαντήσεις: «Η Γραφή δεν σχολιάζει τη βιολογική πλευρά της ομοφυλοφιλίας, παρότι αναγνωρίζει ότι ορισμένα χαρακτηριστικά είναι βαθιά ριζωμένα. (2 Κορινθίους 10:4, 5) Ακόμα και αν κάποιος ελκύεται από το ίδιο φύλο, η

Γραφή λέει στους Χριστιανούς να αποφεύγουν τις ομοφυλοφιλικές πράξεις».

Εισήγηση: Αντί να παγιδευτείς σε μια αντιπαράθεση για την αιτία των ομοφυλοφιλικών *επιθυμιών*, τόνισε ότι η Γραφή απαγορεύει τις ομοφυλοφιλικές *πράξεις*. Για να κάνεις έναν παραλληλισμό, θα μπορούσες να πεις: «Πολλοί ισχυρίζονται ότι η βίαιη συμπεριφορά μπορεί να οφείλεται σε γενετικά αίτια και ως εκ τούτου μερικοί έχουν την προδιάθεση να ενεργούν έτσι. (Παροιμίες 29:22) Ακόμα και αν ισχύει αυτό, τι θα έπρεπε να γίνει; Όπως ίσως ξέρεις, η Γραφή καταδικάζει τα ξεσπάσματα θυμού. (Ψαλμός 37:8; Εφεσίους 4:31) Μήπως αυτός ο κανόνας είναι άδικος μόνο και μόνο επειδή κάποιος μπορεί να έχει βίαιες τάσεις;»

ΤΙ ΘΑ ΠΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΦΙΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΤΗΤΑ;

Παρότι η αμφισεξουαλικότητα παρατηρείται και στα δύο φύλα, φαίνεται ότι σημειώνει αύξηση ανάμεσα στα κορίτσια. Ακολουθούν μερικοί λόγοι.

Προσοχή

«Τα αγόρια παραδέχονται ανοιχτά ότι βρίσκουν τις λεσβίες ελκυστικές. Τα κορίτσια που δεν έχουν αυτοπεποιθήση θα έκαναν σχεδόν τα πάντα για να αρέσουν σε κάποιο αγόρι».—Τζέσικα, 16 χρονών.

Περίεργεια

«Όταν ο κινηματογράφος, η τηλεόραση και η μουσική προβάλλουν τα φιλιά μεταξύ κοριτσιών, οι έφηβες μπαίνουν στον πειρασμό να το δοκιμάσουν αυτό—ιδίως αν δεν το θεωρούν κακό».—Λίζα, 26 χρονών

Έλξη

«Γνώρισα δύο αμφιφυλόφιλα κορίτσια σε ένα πάρτι, και αργότερα έμαθα από μια φίλη μου ότι τους άρεσα. Άρχισα να ανταλλάσσω μηνύματα με ένα από τα κορίτσια και άρχισα να αναπτύσσω αισθήματα για εκείνη».—Βίκι, 13 χρονών.

Αν θέλεις να ευαρεστείς τον Θεό, δεν πρέπει να πειραματίζεσαι με διαγωγή την οποία η Γραφή χαρακτηρίζει ακάθαρτη. (Εφεσίους 4:19; 5:11) Αλλά τι μπορείς να κάνεις αν όντως σε ελκύουν και τα δύο φύλα; Πολλοί θα σε παρότρυναν απλώς να αποδεχτείς τη σεξουαλικότητά σου και να υιοθετήσεις το

συγκεκριμένο τρόπο ζωής. Εντούτοις, πρέπει να ξέρεις ότι η έλξη για το ίδιο φύλο είναι πολλές φορές μια περαστική φάση. Αυτό διαπίστωσε η 16χρονη Λιζέτ, η οποία λέει: «Όταν μίλησα στους γονείς μου για τα αισθήματά μου, ένιωσα καλύτερα. Επίσης, στο μάθημα της βιολογίας έμαθα ότι, στη διάρκεια της εφηβείας, παρατηρούνται μεγάλες διακυμάνσεις στα επίπεδα των ορμονών. Πιστεύω πραγματικά ότι, αν περισσότερα νεαρά άτομα γνώριζαν καλύτερα το σώμα τους, θα καταλάβαιναν ότι η έλξη για το ίδιο φύλο μπορεί να είναι προσωρινή και δεν θα ένιωθαν την πίεση να γίνουν ομοφυλόφιλοι».

Ακόμα και αν τα αισθήματά σου είναι πιο ριζωμένα από μια πρόσκαιρη φάση της ανάπτυξης, πρέπει να ξέρεις ότι η Γραφή σου παρουσιάζει έναν εφικτό στόχο: Μπορείς να επιλέξεις να μην ενδώσεις σε οποιεσδήποτε εσφαλμένες επιθυμίες. * Πώς θα μπορούσε ο Θεός να πει σε κάποιον που ελκύεται από το ίδιο φύλο να αποφεύγει την ομοφυλοφιλία; Αυτό φαίνεται σκληρό.

Αυτό το σκεπτικό βασίζεται στην εσφαλμένη αντίληψη ότι οι άνθρωποι *πρέπει* να ενδίδουν στις σεξουαλικές τους ορμές. Η Γραφή προσδίδει αξιοπρέπεια στους ανθρώπους διαβεβαιώνοντάς τους ότι *μπορούν* να επιλέξουν να μην ενδίδουν στις ακατάλληλες σεξουαλικές τους ορμές αν το θέλουν πραγματικά.—Κολοσσαείς 3:5.

Αν κάποιος πει: «Ακόμα και αν δεν είσαι ομοφυλόφιλος, πρέπει να αλλάξεις την άποψή σου για την ομοφυλοφιλία».

Θα μπορούσες να απαντήσεις: «Ας υποθέσουμε ότι εγώ δεν εγκρίνω τα τυχερά παιχνίδια αλλά εσύ τα εγκρίνεις. Θα ήταν λογικό να επιμένεις να αλλάξω άποψη, απλώς επειδή εκατομμύρια άνθρωποι επιλέγουν να παίζουν τυχερά παιχνίδια;»

Να θυμάσαι: Οι περισσότεροι άνθρωποι (μεταξύ αυτών και ομοφυλόφιλοι) έχουν κάποιον ηθικό κώδικα που τους κάνει να απορρίπτουν ορισμένα πράγματα—ίσως την απάτη, την αδικία ή τον πόλεμο. Και η Γραφή απαγορεύει αυτά τα πράγματα, αλλά καταδικάζει επίσης ορισμένα είδη σεξουαλικής συμπεριφοράς,

συμπεριλαμβανομένης της ομοφυλοφιλίας.—1 Κορινθίους 6:9-11.

Η Γραφή δεν είναι παράλογη ούτε προάγει την προκατάληψη. Απλώς λέει σε όσους νιώθουν έλξη για το ίδιο φύλο να κάνουν αυτό που απαιτείται και από όσους ελκύονται από το αντίθετο φύλο—να “φεύγουν από την πορνεία”.—1 Κορινθίους 6:18.

Η αλήθεια είναι ότι εκατομμύρια *ετεροφυλόφιλοι* που επιθυμούν να συμμορφώνονται με τους κανόνες της Γραφής ασκούν εγκράτεια παρά τους όποιους πειρασμούς. Μεταξύ αυτών είναι πολλοί άγαμοι με ελάχιστες προοπτικές για γάμο, καθώς και πολλοί έγγαμοι των οποίων ο σύντροφος έχει κάποια αναπηρία και αδυνατεί να λειτουργήσει σεξουαλικά. Αυτοί είναι σε θέση να ζουν ευτυχισμένοι χωρίς να ικανοποιούν τις σεξουαλικές τους ορμές. Όσοι έχουν ομοφυλοφιλικές τάσεις μπορούν να κάνουν το ίδιο αν θέλουν πραγματικά να ευαρεστούν τον Θεό.—Δευτερονόμιο 30:19.

ΑΜΝΩΝ ΚΑΙ ΘΑΜΑΡ

ΒΑΣ. Β΄, 13. Ο Αβεσσαλώμ ο γιος τού Δαβίδ είχε μια ωραία αδελφή, με το όνομα Θάμαρ, και ο Αμνών, ο γιος τού Δαβίδ, την αγάπησε.² Και ο Αμνών έπασχε τόσο, ώστε αρρώστησε για την (ΕΤΕΡΟΘΑΛΗ) αδελφή του τη Θάμαρ· επειδή, ήταν παρθένα, και φαινόταν στον Αμνών δυσκολότατο να κάνει κάτι σ' αυτή.³ Είχε δε ο Αμνών έναν φίλο, που ονομαζόταν Ιωναδάβ, γιος τού Σαμαά, αδελφού τού Δαβίδ· ο δε Ιωναδάβ ήταν άνθρωπος υπερβολικά πανούργος.⁴ Και του είπε: Γιατί εσύ, γιε του βασιλιά, αδυνατίζεις τόσο καθημερινά; Δεν θα το φανερώσεις σε μένα; Και ο Αμνών τού είπε: Αγαπάω τη Θάμαρ, την αδελφή τού Αβεσσαλώμ, του αδελφού μου.⁵ Και ο Ιωναδάβ τού είπε: Πλάγιασε επάνω στο κρεβάτι σου, και προσποιήσου τον άρρωστο· και όταν ο πατέρας σου έρθει και σε δει, πες του: Ας έρθει, παρακαλώ, η Θάμαρ η αδελφή μου, και ας μου δώσει να φάω, και ας ετοιμάσει μπροστά μου το φαγητό, για να δω, και να φάω από το χέρι της.⁶ Και ο Αμνών πλάγιασε, και προσποιήθηκε τον άρρωστο· και όταν ο βασιλιάς ήρθε να τον δει, είπε ο Αμνών στον βασιλιά: Ας έρθει,

παρακαλώ, η Θάμαρ η αδελφή μου, και ας κάνει μπροστά μου δύο τηγανίτες, για να φάω από το χέρι της.⁷ Και ο Δαβίδ έστειλε στο σπίτι προς τη Θάμαρ, λέγοντας: Πήγαινε τώρα στο σπίτι τού αδελφού σου Αμνών, και ετοίμασέ του φαγητό.⁸ Και η Θάμαρ πήγε στο σπίτι τού αδελφού της Αμνών, που ήταν πλαγιασμένος· και πήρε το αλεύρι, και ζύμωσε, και έκανε τηγανίτες μπροστά του, και έψησε τις τηγανίτες.⁹ Έπειτα, πήρε το τηγάνι, και τις κένωσε μπροστά του· όμως, δεν θέλησε να φάει. Και ο Αμνών είπε: Βγάλτε κάθε άνθρωπο από μπροστά μου. Και βγήκαν απ' αυτόν όλοι.¹⁰ Και είπε ο Αμνών στη Θάμαρ: Φέρε το φαγητό μου στον κοιτώνα, για να φάω από το χέρι σου. Και η Θάμαρ πήρε τις τηγανίτες που έκανε, και τις έφερε στον κοιτώνα στον Αμνών τον αδελφό της.¹¹ Και όταν του πρόσφερε σ' αυτόν να φάει, την έπιασε, και της είπε: Έλα, κοιμήσου μαζί μου, αδελφή μου.¹² Κι εκείνη τού είπε: Μη, αδελφέ μου, μη με ταπεινώσεις· επειδή, τέτοιο πράγμα δεν πρέπει να γίνει στον Ισραήλ· μη κάνεις αυτή την αφροσύνη.¹³ Κι εγώ, πώς θα εξαλείψω το όνειδός μου; Αλλά, κι εσύ θα είσαι σαν ένας από τους άφρονες στον Ισραήλ· τώρα, λοιπόν, παρακαλώ, μίλησε στον βασιλιά· επειδή, δεν θα με αρνηθεί σε σένα.¹⁴ Δεν θέλησε, όμως, να ακούσει στη φωνή της· αλλά, ασκώντας μεγαλύτερη δύναμη από εκείνη, τη βίασε, και κοιμήθηκε μαζί της.¹⁵ **Τότε ο Αμνών τη μίσησε με μίσος υπερβολικά μεγάλο· ώστε το μίσος, με το οποίο τη μίσησε, ήταν μεγαλύτερο από την αγάπη, με την οποία την είχε αγαπήσει.** Και ο Αμνών τής είπε: Σήκω, πήγαινε.¹⁶ Κι εκείνη του είπε: Δεν υπάρχει αιτία· αυτό το κακό, το να με αποβάλεις, είναι μεγαλύτερο του άλλου, που έπραξες σε μένα. Δεν θέλησε, όμως, να την εισακούσει.¹⁷ Και φώναξε τον νέο, που τον υπηρετούσε, και είπε: Βγάλ' την τώρα έξω από μένα, και βάλε τον μοχλό στη θύρα πίσω της.¹⁸ Και ήταν ντυμένη με χιτώνα ποικιλόχρωμο, επειδή οι θυγατέρες του βασιλιά, οι παρθένες, τέτοια επενδύματα ντύνονταν. Και ο υπηρέτης του την έβγαλε έξω, και έβαλε τον μοχλό στη θύρα πίσω της.¹⁹ Και παίρνοντας η Θάμαρ στάχτη επάνω στο κεφάλι της, και σχίζοντας τον ποικιλόχρωμο χιτώνα, που είχε επάνω της, και βάζοντας τα χέρια της επάνω στο κεφάλι της, έφευγε περπατώντας και

κράζοντας.²⁰ Και ο Αβεσσαλώμ ο αδελφός της είπε σ' αυτή: Μήπως ο Αμνών ο αδελφός σου βρέθηκε μαζί σου; Όμως, τώρα, σώπασε αδελφή μου· αδελφός σου είναι· μη καταθλίβεις την καρδιά σου γι' αυτό το πράγμα. Και η Θάμαρ καθόταν σε κατάσταση χηρείας στο σπίτι του αδελφού της, του Αβεσσαλώμ.²¹ Και όταν ο βασιλιάς Δαβίδ άκουσε όλα αυτά τα πράγματα, θύμωσε υπερβολικά.²² Ο δε Αβεσσαλώμ δεν μίλησε με τον Αμνών, ούτε καλό ούτε κακό· επειδή, ο Αβεσσαλώμ μισούσε τον Αμνών, για τον λόγο ότι ταπεινώσε την αδελφή του τη Θάμαρ.²³ Και ύστερα από δύο ολόκληρα χρόνια, ο Αβεσσαλώμ είχε κουρευτές στη Βαάλ-ασώρ, που είναι κοντά στον Εφραϊμ, και ο Αβεσσαλώμ προσκάλεσε όλους τους γιους τού βασιλιά.²⁴ Και ο Αβεσσαλώμ ήρθε στον βασιλιά, και είπε: Δες, τώρα, ο δούλος σου έχει κουρευτές· ας έρθει, παρακαλώ, ο βασιλιάς, και οι δούλοι του, μαζί με τον δούλο σου.²⁵ Και ο βασιλιάς είπε στον Αβεσσαλώμ: Όχι, γιε μου, ας μη έρθουμε τώρα όλοι, για να σου είμαστε βάρος. Και τον βίασε, όμως δεν θέλησε να πάει, αλλά τον ευλόγησε.²⁶ Τότε, ο Αβεσσαλώμ είπε: Αν όχι, ας έρθει τουλάχιστον ο Αμνών, ο αδελφός μου. Και ο βασιλιάς τού είπε: Γιατί να έρθει μαζί σου;²⁷ Όμως, ο Αβεσσαλώμ τον βίασε, ώστε έστειλε μαζί του τον Αμνών, και όλους τους γιους τού βασιλιά.²⁸ Τότε, ο Αβεσσαλώμ πρόσταξε τους υπηρέτες του, λέγοντας: Δέστε, τώρα, όταν η καρδιά τού Αμνών ευφρανθεί από το κρασί, και σας πω: Πατάξτε τον Αμνών, τότε θανατώστε τον· μη φοβάστε· δεν είμαι εγώ που σας προστάζω; Γίνεστε ανδρείοι και γίνεστε γιοι δύναμης....³² Και ο Ιωναδάβ, ο γιος τού Σαμαά, αδελφού τού Δαβίδ, αποκρίθηκε και είπε: Ας μη λέει ο βασιλιάς ότι θανατώθηκαν όλοι οι νέοι, οι γιοι τού βασιλιά· επειδή, μονάχα ο Αμνών πέθανε· δεδομένου ότι, ο Αβεσσαλώμ το είχε αποφασίσει, από την ημέρα που ταπεινώσε τη Θάμαρ την αδελφή του.

Now after this, it came about that Absalom, David's son, had a beautiful sister, whose name was Tamar; and David's son Amnon was in love with her.² And he was so deeply in love that he became ill because of his sister Tamar; for she was a virgin, and so it seemed hard to Amnon to do anything to her.³ But

Amnon had a friend whose name was Jonadab, the son of Shimeah, David's brother: and Jonadab was a very wise man.⁴ And he said to him, O son of the king, why are you getting thinner day by day? will you not say what your trouble is? And Amnon said to him, I am in love with Tamar, my brother Absalom's sister.⁵ Then Jonadab said to him, Go to your bed, and let it seem that you are ill: and when your father comes to see you, say to him, Let my sister Tamar come and give me bread, and get the food ready before my eyes, so that I may see it and take it from her hand.⁶ So Amnon went to bed and made himself seem ill: and when the king came to see him, Amnon said to the king, Please let my sister Tamar come and make me one or two cakes before my eyes, so that I may take food from her hand.⁷ Then David sent to the house for Tamar and said, Go now to your brother Amnon's house and get a meal for him.⁸ So Tamar went to her brother Amnon's house; and he was in bed. And she took paste and made cakes before his eyes, cooking them over the fire.⁹ And she took the cooking-pot, and put the cakes before him, but he would not take them. And Amnon said, Let everyone go away from me. So they all went out.¹⁰ Then Amnon said to Tamar, Take the food and come into my bedroom, so that I may take it from your hand. So Tamar took the cakes she had made and went with them into her brother Amnon's bedroom.¹¹ And when she took them to give them to him, he put his arms round her and said, Come to bed, my sister.¹² And answering him, she said, O my brother, do not put shame on me; it is not right for such a thing to be done in Israel: do not this evil thing.¹³ What will become of me in my shame? and as for you, you will be looked down on with disgust by all Israel. Now then, go and make your request to the king, for he will not keep me from you.¹⁴ But he would not give attention to what she said: but being stronger than she, he took her by force, and had connection with her.¹⁵ Then Amnon was full of hate for her, hating her with a hate greater than his earlier love for her. And he said to her, Get up and be gone.¹⁶ And she said to him, Not so, my brother, for this great wrong in sending me away is worse than what you

did to me before. But he gave no attention to her.¹⁷ Then he gave a cry to the servant who was waiting on him and said, Put this woman out, and let the door be locked after her.¹⁸ Now she had on a long robe, such as in past times the king's virgin daughters were dressed in. Then the servant put her out, locking the door after her.¹⁹ And Tamar, in her grief, put dust on her head; and she put her hand on her head and went away crying loudly.²⁰ And her brother Absalom said to her, Has your brother Amnon been with you? but now, let there be an end to your crying, my sister: he is your brother, do not take this thing to heart. So Tamar went on living uncomfortable in her brother's house.²¹ But when King David had news of all these things he was very angry; but he did not make trouble for Amnon his son, for he was dear to David, being his oldest son.²² But Absalom said nothing to his brother Amnon, good or bad: for he was full of hate for him, because he had taken his sister Tamar by force.²³ Now after two full years, Absalom had men cutting the wool of his sheep in Baal-hazor, which is near Ephraim: and he sent for all the king's sons to come to his feast.²⁴ And Absalom came to the king and said, See now, your servant is cutting the wool of his sheep; will the king and his servants be pleased to come?²⁵ And the king said to Absalom, No, my son, let us not all go, or the number will be over-great for you. And he made his request again, but he would not go, but he gave him his blessing.²⁶ Then Absalom said, If you will not go, then let my brother Amnon go with us. And the king said to him, Is there any reason for him to go with you?²⁷ But Absalom went on requesting him till he let Amnon and all the king's sons go with him. And Absalom made a great feast like a feast for a king.²⁸ Now Absalom had given orders to his servants, saying, Now take note when Amnon's heart is glad with wine; and when I say to you, Make an attack on Amnon, then put him to death without fear: have I not given you orders? be strong and without fear....³² And Jonadab, the son of Shimeah, David's brother, said, Let not my lord have the idea that all the sons of the king have been put to death; for only Amnon is dead: this

has been purposed by Absalom from the day when he took his sister Tamar by force.

4 ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΜΑΣ!!!!

1 At the first God made the heaven and the earth.

2 And when the woman saw that the tree was good for food, and a delight to the eyes, and to be desired to make one wise, she took of its fruit, and gave it to her husband.

3 But when the time had come, God sent out his Son, made of a woman, made under the law. That he might make them free who were under the law, and that we might be given the place of sons.

4 a) Truly I say to you, he who has faith in me has eternal life.

b) Martha said to him, I am certain that he will come to life again when all come back from the dead at the last day.

Jesus said to her, I am myself that day and that life; he who has faith in me will have life even if he is dead; And no one who is living and has faith in me will ever see death.

ΔΗΛΑΔΗ

1 ΔΥΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΕΣ, Ο ΑΚΤΙΣΤΟΣ ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΤΙΣΤΟ ΣΥΜΠΑΝ...

2 ΠΡΟΠΑΤΟΡΙΚΟ ΑΜΑΡΤΗΜΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΟΥ(ΚΑΚΟ, ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΛΠ.) ...

3 ΕΝΑΝΘΡΩΠΗΣΙΣ, ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ...

4 ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ΠΡΟΓΕΥΟΜΕΘΑ ΤΑ ΕΣΧΑΤΑ...

Η **νηστεία**, δεν είναι μια ανθρώπινη ιδέα αλλά μια εντολή που δόθηκε από τον ίδιο το Θεό.

Ήδη τα πρώτα «σπέρματά» της διακρίνονται στην παραγγελία του Θεού προς τους πρωτόπλαστους: «Απ' όλα τα δέντρα του κήπου μπορείς να τρως. Από το δέντρο όμως της γνώσης του

καλού και του κακού να μη φας» διαβάζουμε στο: Γένεσις, κεφ. 2, στίχοι 16 – 17

Ο Ιησούς Χριστός με την διδασκαλία του αλλά και τις πράξεις του μας φανέρωσε πως η νηστεία είναι όπλο κατά των διαφόρων πειρασμών και του Διαβόλου [είπε: "τούτο το γένος" (=ο διάβολος) δεν διώχνεται παρά μόνο με προσευχή και νηστεία", κατά Ματθαίον 17, 21]. Μας άφησε συμβουλές για το πως πρέπει να είναι μια σωστή νηστεία:

«Και όταν νηστεύετε, μη γίνεστε σαν τους υποκριτές, σκυθρωποί· επειδή, αφήνουν άπλυτα τα πρόσωπά τους, για να φανούν στους ανθρώπους ότι νηστεύουν», Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, κεφ. 6, στίχος 16.

Τα παραπάνω λόγια του Κυρίου φανερώνουν ότι η νηστεία είναι μια ελεύθερη αυτοπροσφορά του ανθρώπου στην αγάπη του Θεού. Νοιώθοντας ο άνθρωπος την αγάπη του Θεού εκούσια -δηλαδή με την θέλησή του- αποφασίζει να νηστέψει για να ανταποδώσει αυτή την αγάπη του με ένα είδος θυσίας που είναι η νηστεία.

Μόνο αν δει ο άνθρωπος την νηστεία με το παραπάνω πρίσμα, θα έχει βάλει την νηστεία στην σωστή της βάση.

"Η νηστεία που εγώ διάλεξα, δεν είναι τούτη; Το να λύνεις τούς δεσμούς της κακίας, το να διαλύεις βαριά φορτία, και το να αφήνεις ελεύθερους τους καταδυναστευμένους, και το να συντρίβεις κάθε ζυγό; Δεν είναι το να μοιράζεις το ψωμί σου σ' αυτόν που πεινάει, και να βάζεις μέσα στο σπίτι σου τους άστεγους φτωχούς; Όταν βλέπεις τον γυμνό, να τον ντύνεις, και να μη κρύβεις τον εαυτό σου από τη σάρκα σου", Ησαΐας, κεφ. 58, στίχοι 6 - 7.

Στο Κατά Λουκάν Ευαγγέλιο, κεφ. 5, στίχοι 33-35, βλέπουμε να διαμείβεται ο εξής διάλογος μεταξύ Χριστού και Φαρισαίων:

«Και εκείνοι είπαν σ' αυτόν: Γιατί οι μαθητές τού Ιωάννη νηστεύουν συχνά, και κάνουν δεήσεις, το ίδιο και εκείνοι των Φαρισαίων, ενώ οι δικοί σου τρώνε και πίνουν;

Και εκείνος είπε σ' αυτούς: Μήπως μπορείτε να κάνετε τους γιους τού νυμφώνα να νηστεύουν, ενόσω είναι μαζί τους ο νυμφίος; Θα 'ρθουν, όμως, ημέρες, όταν αρπαχτεί απ' αυτούς ο νυμφίος· τότε, θα νηστέψουν, κατά τις ημέρες εκείνες».

από το βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων μαθαίνουμε, πως όχι μόνο ο Χριστός αλλά και οι μαθητές του κάθε άλλο παρά εναντίον της νηστείας ήταν:

«Και ενώ χειροτόνησαν σ' αυτούς πρεσβύτερους σε κάθε εκκλησία, αφού προσευχήθηκαν με νηστείες, τους αφιέρωσαν στον Κύριο, στον οποίο είχαν πιστέψει», Πράξεις των Αποστόλων, κεφ. 14, στίχος 23.

«Βάση ποιας λογικής επιτρέπεται σε καιρό νηστείας να τρώμε την ελιά αλλά όχι το λάδι;»

Η απάντηση είναι απλή:

«Με την ίδια λογική που θα έδινες στο παιδί σου να φάει σταφύλι αλλά δεν θα του έδινες να πιει κρασί!».

Ένας άλλος λόγος για τον οποίο νηστεύουμε από το ελαιόλαδο (αλλά όχι από τις ελιές) είναι ότι το ελαιόλαδο κάνει το φαγητό πολύ νόστιμο ενώ οι ελιές όχι. Η νηστεία λοιπόν από ελαιόλαδο, τυρί και κρέας (τα βασικά στοιχεία που κάνουν το φαγητό γευστικό) μας βοηθάει στη χαλιναγωγήση της λαιμαργίας και των άλλων παθών.

Προσευχή

1. Η προς θεόν τινα παράκλησις, δέησις. **2.** τόπος προσευχής, ιδ. ευκτήριος οίκος, προσευκτήριον. **3.** ωρισμένον κείμενον δεήσεων προς τον Θεόν.

Προσεύχομαι

1. Δέομαι, παρακαλώ, ικετεύω τον Θεόν, κάνω την προσευχήν μου. (π.χ. Ευρ. Ιηρ. 116, Ξεν. ΚΠ 2,1,1: «προσευξάμενοι θεοίς και ήρωσι»). **2.** μετά αιτιατικής: προσφωνώ εν προσευχή. **3.** απολ. λατρεύω, τιμώ. **4.** μτ. Αιτ. πράγμ. Παρακαλών ζητών την επίτευξίν τινος. **5.** ρηματ. π. Προσευχή, προσευκτήριον, προσευχητήριον, προσευχητάριον.

Προς εύχομαι και ευχή. Επίσης και «οίκος προσευχής» (Ησαΐας 56:7, Ματθαίος 21: 13, Λουκάς 19: 46). Προσεύχομαι, παρακαλώ για χάρη κάποιου πράγματος. Ικεσία προς τον Θεό. Δέηση. Διάλογος με τον Θεό. Προσευχή είναι ο βαθύτερος και ειλικρινής πόθος της ψυχής προς επικοινωνίαν με τον Θεό. Μια προσευχή που δεν περιλαμβάνει το στοιχείο της ειλικρίνειας,

τού πόθου προς επικοινωνία, δεν είναι δυνατόν να είναι αποτελεσματική. Η προσευχή αν και αποτελεί μέρος της από κοινού λατρείας, εν τούτοις περιέχει ένα πρόσθετο στοιχείο, το αίτημα. Μέσω της προσευχής και ικεσίας προς τον Θεό ζητούμε κάτι καλό ή αποφυγή από κάποιο κακό. Δεν μπορούμε να αντιληφθούμε τη σοβαρότητα της προσευχής, αν δεν έχουμε επίγνωση πραγματική ότι ο Θεός είναι αυτός που απαντά σε αυτήν.

Η πρώτη υποδειγματική προσευχή πάνω σε γενικά θέματα που αναφέρεται στην Αγία Γραφή, είναι η προσευχή του Δαβίδ πριν από τη νίκη του κατά των Φιλισταίων (Β' Σαμουήλ 7:18-29). Εξήντα πλήρεις Ψαλμοί, όπως και 14 μέρη Ψαλμών, τοποθετούνται στην κατηγορία των προσευχών. Κατά την περίοδο των Πατριαρχών η προσευχή περιοριζόταν στην επίκληση απλώς του ονόματος του Θεού (Γένεση 4:26, 12:8, 21:33). Προσευχές ήταν στενά συνυφασμένες με θυσίες (Γένεση 13:4, 26:25, 28:20-22). Προσευχές του Ιακώβ συσχετίζονται με ευχή (υπόσχεση) προς τον Θεό. Με την ευχή του, που είναι προσευχή στην πραγματικότητα, ο Ιακώβ υπόσχεται υπηρεσία και υποταγή στον Θεό, εάν Αυτός του δώσει τις ευλογίες που ζήτησε (Γένεση 28:20 και εξ.). Πολλές προσευχές, ικεσίες, του Μωυσέως γίνονταν κάτω από την ιδιότητά του ως μεσάζοντος μεταξύ τού λαού και τού Θεού (Έξοδος 32:11-13, 31, 32, 33: 12-16, 34:9, Αριθμοί 9:11-15, 14: 13-19, 21:7, Δευτερονόμιο 9:18-21, 10:10). Ο Θεός απαντούσε στις ικεσίες των δούλων Του είτε θετικά είτε διαφορετικά, κατά το θέλημά Του (Έξοδος 32:30-35). Στο Αμώς 7:1-6, «ο Κύριος μεταμελήθηκε» σχετικά με ορισμένο τρόπο ενεργείας σε απάντηση ικεσίας τού προφήτου. Στον Ιερεμία απαγορεύτηκε να δέεται υπέρ τού λαού προς τον Θεό (Ιερεμίας 7:16, 11:14, 14:11). στις περισσό τέρας περιπτώσεις, ο Θεός έδινε ευνοϊκές απαντήσεις στις προσευχές των δούλων Του, όπως τού Λωτ' (Γένεση 19:17-23), τού Αβραάμ (Γένεση 20: 17), τού Μωυσέως (Έξοδος 9:27-33, Αριθμοί 12:9) και Ιώβ (Ιώβ 42:8, 10).

Σε τους μετέπειτα χρόνους η προσευχή περιελήφθη στο τελετουργικό τού Ναού και της Συναγωγής. Παραλλήλως, όλοι

οι διαμένοντες στην Ιερουσαλήμ Ισραηλίτες επιβαλλόταν να μεταβαίνουν κατά ορισμένη ώρα στο ιερό του Ναού για κατ' ιδίαν προσευχή. Δες σχετικά Λουκάς 18:10, Πράξεις 3:1. Όσοι διέμεναν μακριά από την Ιερουσαλήμ, άνοιγαν τα παράθυρα του δωματίου όπου προσεύχονταν, προς την κατεύθυνση της Ιερουσαλήμ και έτσι προσεύχονταν προς τον τόπο όπου ήταν η παρουσία του Θεού (Α' Βασιλέων 8:44-49, Ψαλμοί 5:7, 28:2, 138:2, Δανιήλ 6:10). Οι ορισμένες ώρες προσευχής φαίνεται να ήταν τρεις (Δανιήλ 6:10), δηλαδή 1) η εσπέρα, δηλαδή η ενάτη ώρα (Πράξεις 3:1, 10:3), η ώρα της «εσπερινής θυσίας» (Δανιήλ 9:21), 2) το πρωί, δηλαδή η τρίτη ώρα (Πράξεις 2:15) δηλαδή της «πρωινής θυσίας», 3) η έκτη ώρα ή μεσημέρι.

Η επίκληση της ευλογίας του Θεού, ευχαριστία, πριν και μετά από κάθε γεύμα είναι μία αρχαία ωραία συνήθεια, αν και αναφέρεται μόνο στην Καινή, όπως κατά τον χορτασμό των τεσσάρων χιλιάδων (Ματθαίος 15:36), των πέντε χιλιάδων (Ιωάννης 6:11), κατά το ταξίδι στη Ρώμη του Παύλου εντός του πλοίου (Πράξεις 27:35), κατά το τελευταίο Δείπνο, ο Κύριος «αφού ευχαρίστησε έκοψε» τον άρτο (Α' Κορινθίου 11: 24).

Η στάση τους κατά την προσευχή, δεν είναι καθορισμένη στην Αγία Γραφή, αλλά γενικά πιστεύεται ότι άλλοι προσευχόντουσαν όρθιοι (Α' Σαμουήλ 1:26, Δανιήλ 9:20, Ματθαίος 6:5 κτλ.), άλλοι γονυπετείς (Α' Βασιλέων 8:54, Β' Χρονικών 6:13, Έσδρας 9:5, Δανιήλ 6:10, Λουκάς 22:41), άλλοι με υψωμένα τα χέρια και το κεφάλι σκυμμένο προς το έδαφος (Νεεμίας 8:6). Και στις τρεις περιπτώσεις τα χέρια ήταν υψωμένα προς τον ουρανό ή με διεύθυνση προς τα «άγια των αγίων» (Α' Βασιλέων 8:22, Νεεμίας 8:6, Θρήνοι 2:19, 3:41, Ψαλμοί 28:2 κτλ.). Σε περιπτώσεις προσευχής ταπεινώσεως και μετανοίας, χτυπούσαν τα στήθη τους (Λουκάς 18:13) ή έβαζαν το πρόσωπό τους ανάμεσα στα γόνατα (Α' Βασιλέων 18:42).

Οι πλέον αξιοσημείωτες προσευχές που αναφέρονται στην Παλαιά Διαθήκη είναι αυτή του Σολομώντα κατά την αφιέρωση του Ναού (Α' Βασιλέων 8:23-53), αυτή του Μωυσή (Ψαλμοί 90) και αυτή του Ιησού του Ναυή με τους συνεργάτες του, μετά την αιχμαλωσία (Νεεμίας 9:5 38).

Από τη ερώτηση των Μαθητών προς τον Κύριο: «δίδαξέ μας να προσευχόμαστε» (Λουκάς 11:1), όπως και από τις παραδόσεις των Ιουδαίων, πληροφορούμαστε ότι οι δάσκαλοι και οι θρησκευτικοί τους ηγέτες, όπως ο Ιωάννης, δίδασκαν στους ακολούθους τους να προσεύχονται. Οι προσευχές των Χριστιανών έχουν φυσικά ως βάση την Κυριακή Προσευχή, αλλά οδηγούνται και από το πνεύμα της προσευχής τού Κυρίου στη Γεθσημανή, όπως και αυτή που περιγράφεται στο 17^ο κεφάλαιο τού Ιωάννη, πριν από το Πάθος.

Η επίδραση των προσευχών αυτών από το παραπάνω πνεύμα γίνεται περισσότερο καταφανής στις προσευχές που περιέχονται στις επιστολές, όπως Ρωμαίους 16:25-27, Εφεσίους 3:14-21, Φιλιππισίους 1:3-11, Κολοσσαείς 1:9-15, Εβραίους 13:20, 21, Α' Πέτρου 5:10, 11 κτλ.).

Στην Καινή Διαθήκη δεν καθορίζεται ορισμένος τόπος ή χρόνος προσευχής, καθότι ο Θεός είναι άχρονος και πανταχού παρών (Ιωάννης 4:21 -24). Δες και Ματθαίος 7:7-11, Φιλιππισίους 4:6, Α' Τιμόθεον 2:1-3, Α' Θεσσαλονικείς 5:17, Β' Θεσσαλονικείς 3:1, Ιάκωβος 1:5.

Η προσευχή διακρίνεται σε ατομική, οικογενειακή και κοινή. Ως προς το περιεχόμενο, διακρίνεται σε αίτηση ή ικεσία, ευχαριστία για τις ευεργεσίες του Θεού προς εμάς, σε δοξολογία και τέλος εξομολόγηση και αίτηση προς συγχώρηση των αμαρτιών μας.

Στην Καινή Διαθήκη αναφέρονται αρκετές προσευχές προς τον Πατέρα του Κυρίου μας, οι οποίες και αποτελούν υποδειγματικούς τύπους προσευχής. Τέτοιες είναι οι αναφερόμενες στο Ματθαίο 11:25, 26, Ιωάννης 6:11, 11:41, 42, Ματθαίος 26:39, Ιωάννης 17:1, 2, όπως και οι προσευχές προς τον Πατέρα, που έγιναν όταν ο Κύριος ήταν πάνω στο Σταυρό «Ηλί, Ηλί... », «Πάτερ, στα χέρια σου... » (Ματθαίος 27:46, Λουκάς 23:46).

Ο Κύριος έδωσε ορισμένες παραγγελίες όπως και υποσχέσεις σε σχέση με την προσευχή. Έτσι, συνιστά την αποφυγή της υποκρισίας κατά την προσευχή (Ματθ. 6:5), της βατολογίας ή πολυλογίας (6:7), της επιδείξεως (6:5, 6) και άλλα. Μετά δε το υπόδειγμα της Κυριακής Προσευχής, ο Κύριος δίνει και

υποσχέσεις εκπληρώσεως, όπως «αιτείτε και θα σας δοθεί... » (7:7), «πας ο αιτών λαμβάνει... » (7:8), «όλα όσα ζητήσετε στην προσευχή, έχοντας πίστη, θα τα λάβετε» (21:22).

Το ότι η **εξομολόγηση** είναι θεία εντολή φαίνεται από τις Άγιες Γραφές , την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη. Εξ ονόματος του Θεού ο Μωυσής λέει στους Ισραηλίτες : «Όποιος άνθρωπος, άνδρας ή γυναίκα υπέπεσε σε κάποια από τα αμαρτήματα των ανθρώπων και παραμελώντας αδιαφόρησε γι' αυτό, πρέπει να εξομολογηθεί την αμαρτία την οποία διέπραξε» (Αρ. ε'6-7) . και πάλι: «Εάν η ψυχή αμαρτήσει... και εξαγορευτεί την αμαρτία, ανάλογα δε με το φταίξιμο να ορίσει τιμή και να αποδώσει το κεφάλαιο, δηλαδή το επιτίμιο , προσθέτοντας τον τόκο σε αυτό, να φέρει στον Κύριο ένα κριάρι» (Λευιτ. ε' 26). Στις Παροιμίες του Σολομώντος , αναφέρεται: «Αυτός που καλύπτει την ασέβεια του εαυτού του, δεν βρίσκεται σε καλό δρόμο. Αυτός όμως που έχει ως αρχή να ελέγχει τον εαυτό του, θα αγαπηθεί» (κη'13) . Όλοι οι προφήτες και ιδιαίτερα ο Δαβίδ, συστήνουν την εξομολόγηση , αφού τη μετάνοια ακολουθεί η εξομολόγηση. Έτσι , αυτοί που προσέρχονταν στον Ιορδάνη, στον Κήρυκα της Μετανοίας, τον βαπτιστή Ιωάννη, προηγουμένως εξομολογούνταν τις αμαρτίες τους. Ας δούμε τους λόγους του Ευαγγελιστή: «Τότε προσέρχονταν σ' αυτόν από τα Ιεροσόλυμα, από όλη την Ιουδαία, καθώς και από όλα τα περίχωρα του Ιορδάνου, και βαπτίζονταν στον ποταμό Ιορδάνη από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή, εξομολογούμενοι τις αμαρτίες τους» (Ματθ. γ'6) .

διηγούμενος ο απόστολος Λουκάς τα σχετικά με την προσέλευση των Εφεσίων στον Χριστιανισμό, λέει ότι έρχονταν με σκοπό να εξομολογηθούν τις πράξεις τους και μάλιστα με πολύ θάρρος . Ιδού τα λόγια του αποστόλου: «Πολλοί τε τών πεπιστευκότων ήρχοντο εξομολογούμενοι καί αναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν.» (Πράξ. ιθ' 18) . Η προσευχή «Πάτερ ημών» είναι ένα είδος συνεχούς και καθημερινής εξομολογήσεως· η αίτηση για άφεση των αμαρτιών μας είναι ομολογία των αμαρτιών μας.

Την εξομολόγηση συνιστά και ο απόστολος Ιάκωβος ο Αδελφόθεος λέγοντας: «Να εξομολογείστε τα παραπτώματά σας ο ένας στον άλλον και να εύχεσθε υπέρ των άλλων, για να γιατρευθείτε, γιατί έχει μεγάλη δύναμη η δέηση του δικαίου και φέρνει θαυμαστά αποτελέσματα» (Ιακ. ε΄ 16) . Ο δε ευαγγελιστής Ιωάννης συμβουλεύει: «Εάν ομολογούμε τις πράξεις μας, ο Θεός είναι πιστός στον λόγο Του · θα μας συγχωρήσει και θα μας καθαρίσει από κάθε αδικία» (Α΄ Ιω. , α΄ 9) .

Ο εξομολόγος ιερέυς έχει ειδική εύλογία από τον επίσκοπο για τό εξομολογητικό του έργο. Κανονικά όμως τό χάρισμα του «δεσμεῖν καί λύειν» αμαρτίες τό λαμβάνει μέ τή χειροτονία του εἰς πρεσβύτερο. Καθίσταται διάδοχος τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

Θεία Ευχαριστία είναι "το θεοσύστατο μυστήριο, κατά το οποίο το άτομο που κοινωνεί του άρτου και του οίνου, τα οποία έχουν ευλογηθεί από τον ιερέα και μεταβληθεί σε σώμα και αίμα του Κυρίου, μεταλαμβάνει του ίδιου του αληθούς σώματος και αίματος του Χριστού, με σκοπό την ένωση και τη συσσωμάτωση με αυτόν, την άφεση των αμαρτιών και την αιώνια ζωή. . . . Δεν είναι μόνο μυστήριο η Θεία Ευχαριστία, αλλά συνάμα είναι και θυσία"...Διά του καθαγιασμού των τιμίων δώρων και της επίκλησης του Αγίου Πνεύματος μεταβάλλονται . . . ο άρτος και ο οίνος αληθώς και πραγματικώς σε σώμα και αίμα του Χριστού, έστω και αν κατά την εξωτερική εμφάνιση και τη γεύση φαίνονται ως κοινός . . . άρτος και οίνος...η ευχαριστία είναι πραγματική και αναίμακτη παράσταση της σταυρικής θυσίας . . . Είναι η θυσία του Γολγοθά συνεχιζόμενη και εφαρμοζόμενη, καθόσον ο Σωτήρας ως θύτης, αλλά και συγχρόνως ως θύμα, προσφέρει στον πατέρα το σώμα του και το αίμα του υπό τη μορφή του άρτου και του οίνου"...Σε κάθε θεία Λειτουργία καλούμαστε οι πιστοί στη θεία Κοινωνία, διά να μεταλάβουμε Σώμα Χριστού και Αίμα Χριστού . . . [Απαιτείται] τακτική προσέλευση . . . και τότε δίνεται άφεση αμαρτιών"...Πολλοί από τους αμαρτωλούς ελευθερώνονται από τα δεσμά του άδη . . . με την αναίμακτη

θυσία που προσφέρει καθημερινά η Εκκλησία για τους ζώντες και τους νεκρούς

Αυτό που τρώμε, όταν μεταλαβαίνουμε, είναι το αληθινό Σώμα και το αληθινό Αίμα του Χριστού, και όχι απλό ψωμί και κρασί που μόνο «συμβολίζουν» το Σώμα και το Αίμα Του.

Ο Ίδιος το λέει στο κατά Ιωάννην ευαγγέλιο, 6, 48-59: «Εγώ είμαι ο άρτος της ζωής... Ο άρτος που θα δώσω εγώ είναι η σάρκα μου, την οποία θα δώσω υπέρ της ζωής του κόσμου. Αλήθεια σας λέω, αν δε φάτε τη σάρκα και δεν πιείτε το αίμα του Υιού του ανθρώπου, δεν έχετε ζωή μέσα σας. Όποιος τρώει τη σάρκα μου και πίνει το αίμα μου έχει ζωή αιώνια και εγώ θα τον αναστήσω την έσχατη ημέρα. Γιατί η σάρκα μου είναι στ' αλήθεια τροφή και το αίμα μου στ' αλήθεια ποτό. Όποιος τρώει τη σάρκα μου και πίνει το αίμα μου μένει μέσα μου κι εγώ μέσα του...».

Φυσικά ο Ίδιος ο Ιησούς παρέδωσε τη θεία Μετάληψη στους ανθρώπους κατά το μυστικό δείπνο (που λέγεται «μυστικός», επειδή περιελάμβανε το «μυστήριο» της θείας Μετάληψης κι όχι επειδή... ήταν κρυμμένοι), όπως φαίνεται στα *Ματθ. 26, 26-29, Μάρκ. 14, 22-24, Λουκ. 22, 17-20*, και *Α΄ προς Κορινθίους 11, 23-30*. Στους πρώτους χριστιανούς, η θεία Μετάληψη λεγόταν «κλάσις του άρτου» (κόψιμο του ψωμιού) και γινόταν τουλάχιστον κάθε Κυριακή, δηλαδή τη «Μία των σαββάτων», ημέρα της ανάστασης του Χριστού (βλ. *Πράξεις των αποστόλων*, 20, 7).

π. Γ. Θ.

<https://www.youtube.com/user/KERMENI> ή frGe

(βλέπε στις πληροφορίες: τα αρχεία μου -για δωρεάν κατέβασμα-, μπλογκ, facebook)